

2025/4

9.1.2025

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) 2025/4

z dnia 17 grudnia 2024 r.

**nakładające ostateczne cło antydumpingowe i stanowiące o ostatecznym pobraniu cła
tymczasowego nałożonego na przywóz ditlenku tytanu pochodzącego z Chińskiej Republiki
Ludowej**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1036 z dnia 8 czerwca 2016 r. w sprawie ochrony przed przywozem produktów po cenach dumpingowych z krajów niebędących członkami Unii Europejskiej ⁽¹⁾ („rozporządzenie podstawowe”), w szczególności jego art. 9 ust. 4,

a także mając na uwadze, co następuje:

1. PROCEDURA

1.1. Wszczęcie postępowania

- (1) 13 listopada 2023 r. na podstawie art. 5 rozporządzenia podstawowego Komisja Europejska („Komisja”) wszczęła dochodzenie antydumpingowe dotyczące przywozu ditlenku tytanu („TiO₂”) pochodzącego z Chińskiej Republiki Ludowej („państwo, którego dotyczy postępowanie”, „Chiny” lub „ChRL”). Komisja opublikowała zawiadomienie o wszczęciu postępowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* ⁽²⁾ („zawiadomienie o wszczęciu”).
- (2) Komisja wszczęła dochodzenie w następstwie skargi złożonej 29 września 2023 r. przez Europejską Koalicję Ad Hoc na rzecz Ditlenku Tytanu („skarżący”). Skarga została złożona w imieniu przemysłu Unii Europejskiej („Unia” lub „UE”) zajmującego się produkcją TiO₂ w rozumieniu art. 5 ust. 4 rozporządzenia podstawowego. W skardze przedstawiono dowody na wystąpienie dumpingu i wynikającej z niego istotnej szkody, które były wystarczające, by uzasadnić wszczęcie dochodzenia.

1.2. Rejestracja

- (3) Rozporządzeniem wykonawczym Komisji (UE) 2024/1617 z dnia 6 czerwca 2024 r. („rozporządzenie w sprawie rejestracji”) ⁽³⁾ Komisja podała rejestracji przywóz produktu objętego postępowaniem.

1.3. Środki tymczasowe

- (4) Zgodnie z art. 19a rozporządzenia podstawowego w dniu 13 czerwca 2024 r. Komisja przedstawiła stronom podsumowanie dotyczące zaproponowanych celów oraz szczegóły dotyczące obliczania marginesów dumpingu i marginesów odpowiednich do usunięcia szkody, jaką ponosi przemysł Unii. Zainteresowane strony poproszono o przedstawienie uwag na temat prawidłowości obliczeń w ciągu trzech dni roboczych.
- (5) Trzech użytkowników, a mianowicie przedsiębiorstwa Plastika Kritis SA („Plastika Kritis”), Munksjö Paper AB („Munksjö”) i Felix Schoeller GmbH & Co. KG („Felix”), przedstawiło uwagi, które nie dotyczyły prawidłowości obliczeń.

⁽¹⁾ Dz.U. L 176 z 30.6.2016, s. 21, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2016/1036/oj>.

⁽²⁾ Zawiadomienie o wszczęciu postępowania antydumpingowego dotyczącego przywozu ditlenku tytanu („TiO₂”) pochodzącego z Chińskiej Republiki Ludowej (Dz.U. C, C/2023/786, 13.11.2023, ELI: <http://data.europa.eu/eli/C/2023/786/oj>).

⁽³⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2024/1617 z dnia 6 czerwca 2024 r. poddające rejestracji przywóz ditlenku tytanu pochodzącego z Chińskiej Republiki Ludowej (Dz.U. L, 2024/1617, 7.6.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_impl/2024/1617/oj).

- (6) Przedsiębiorstwo Plastika Kritis, producent przedmieszki Masterbatch White, twierdziło, że zgodnie z jego wiedzą dumping nie ma miejsca. Powtórzyło również wcześniej wysunięte argumenty, że proponowane cła antydumpingowe będą miały katastrofalne skutki dla unijnego sektora przedmieszek.
- (7) Przedsiębiorstwo Plastika Kritis utrzymywało w szczególności, że przedmieszki z innych państw trzecich staną się znacznie bardziej konkurencyjne zarówno na rynku unijnym, jak i na rynkach eksportowych, ponieważ państwa te nadal będą miały dostęp do taniego TiO_2 z Chin. Użytkownik ten argumentował ponadto, że jeśli środki zostaną wprowadzone, podaż TiO_2 będzie niewystarczająca ze względu na ograniczone moce produkcyjne przemysłu Unii. Co więcej, w przypadku zastosowania ceł z mocą wsteczną użytkownicy poniosą jeszcze większe straty, ponieważ czas realizacji dostaw z Chin wydłużył się z powodu ataków na statki komercyjne na Morzu Czerwonym w pierwszej połowie 2024 r.
- (8) Do uwag tych odniesiono się w odpowiednich sekcjach niniejszego rozporządzenia w kontekście analizy interesu Unii i poboru ceł z mocą wsteczną (zob. sekcje 7.3.2 i 8.3).
- (9) Przedsiębiorstwa Munksjö i Felix, producenci papieru dekoracyjnego, przedstawiły uwagi, w których nie zgadzają się z decyzją Komisji o nieprzyznaniu wyłączenia na przywóz TiO_2 do zastosowania w laminacie ze względu na końcowe przeznaczenie, powtarzając swoje wcześniejsze argumenty dotyczące spełnienia warunków związanych z przyznaniem tego wyłączenia.
- (10) Przedsiębiorstwa te utrzymywały ponadto, że bez takiego wyłączenia ze względu na końcowe przeznaczenie ich sytuacja nadal będzie się pogarszać, nawet pomimo wszczęcia przez Komisję w dniu 14 czerwca 2024 r. dochodzenia antydumpingowego dotyczącego przywozu papieru dekoracyjnego pochodzącego z Chin ⁽⁴⁾. Wynika to z faktu, że nałożenie ceł antydumpingowych w ramach obecnego dochodzenia zarówno zwiększy ich koszty produkcji, jak i obniży cenę TiO_2 na chińskim rynku krajowym, a tym samym jeszcze bardziej obniży koszty produkcji ponoszone przez chińskich producentów papieru dekoracyjnego. Żadna z tych okoliczności nie zostanie jednak uwzględniona przy formułowaniu wniosków w sprawie dotyczącej papieru dekoracyjnego, ponieważ okres objęty dochodzeniem w tej sprawie kończy się przed terminem nałożenia ceł w ramach obecnego dochodzenia.
- (11) Do uwag tych odniesiono się w sekcji 7.3.4.
- (12) 11 lipca 2024 r. rozporządzeniem wykonawczym Komisji (UE) 2024/1923 ⁽⁵⁾ („rozporządzenie w sprawie ceł tymczasowych”) Komisja nałożyła tymczasowe cła antydumpingowe na przywóz TiO_2 pochodzącego z Chin.

1.4. Dalsze postępowanie

- (13) Po ujawnieniu istotnych faktów i ustaleń, na podstawie których nałożono tymczasowe cło antydumpingowe („ujawnienie tymczasowych ustaleń”), w terminie przewidzianym w art. 2 ust. 1 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych wiele zainteresowanych stron przedłożyło uwagi na piśmie, w których wyraziły one swoją opinię na temat tymczasowych ustaleń. Strony te to między innymi:
- a) skarżący;
 - b) użytkownicy produktu: przedsiębiorstwa Siegwert Druckfarben AG & CO. KGaA („Siegwerk”), Plastika Kritis, Munksjö, Felix, Teknos Group Oy („Teknos”), Flint Group GmbH („Flint”), Akzo Nobel Sourcing BV („AkzoNobel”), PPG Industries Europe Sarl („PPG”), Emil FreiLacke GmbH & Co KG („Emil FreiLacke”) i Mauvilac;
 - c) stowarzyszenia użytkowników: Asociación Española de Fabricantes de Pinturas y Tintas de Imprimir („ASEFAPI”), stowarzyszenie hiszpańskich producentów farb i farb drukarskich; Konfederacja Europejskiego Przemysłu Papierniczego („CEPI”), stowarzyszenie przedsiębiorstw produkujących papier (papier laminowany i papier do zastosowań specjalnych); Greckie Stowarzyszenie Producentów Farb (Hellenic Coatings Association, „HCA”), stowarzyszenie greckich producentów farb i farb drukarskich; oraz Europejska Rada Przemysłu Farb, Farb Drukarskich i Barwników dla Artystów („CEPE”), stowarzyszenie producentów farb, farb drukarskich i barwników do celów artystycznych w Europie;

⁽⁴⁾ Zawiadomienie o wszczęciu postępowania antydumpingowego dotyczącego przywozu papieru dekoracyjnego pochodzącego z Chińskiej Republiki Ludowej (Dz.U. C, C/2024/3695, 14.6.2024, ELI: <http://data.europa.eu/eli/C/2024/3695/oj>).

⁽⁵⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2024/1923 z dnia 10 lipca 2024 r. nakładające tymczasowe cło antydumpingowe na przywóz ditlenku tytanu pochodzącego z Chińskiej Republiki Ludowej (Dz.U. L, 2024/1923, 11.7.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_impl/2024/1923/oj).

- d) importerzy: przedsiębiorstwo AAKO B.V. („AAKO”); oraz
 - e) producenci wywożący: Grupa LB („LB”) oraz Chińskie Krajowe Stowarzyszenie Przemysłu Lakierniczego („CNCLIA”), stowarzyszenie reprezentujące producentów eksportujących.
- (14) Strony, które wystąpiły z odpowiednim wnioskiem, uzyskały taką możliwość. W posiedzeniach wyjaśniających wzięli udział Munksjö, Felix, Plastika Kritis, Flint, ASEFAPI, Kleverkem SRL, CEPE, LB, Mauvilac i skarżący. Nie przeprowadzono posiedzeń wyjaśniających przed rzecznikiem praw stron w postępowaniach w sprawie handlu.
- (15) Komisja kontynuowała poszukiwanie i weryfikowanie wszelkich informacji, które uznała za konieczne do sformułowania ostatecznych ustaleń. Dokonując ostatecznych ustaleń, Komisja przeanalizowała uwagi przedstawione przez zainteresowane strony i w stosownych przypadkach zmieniła swoje tymczasowe wnioski.
- (16) Komisja poinformowała wszystkie zainteresowane strony o istotnych faktach i ustaleniach, na podstawie których zamierzała nałożyć ostateczne cło antydumpingowe na przywóz ditlenku tytanu pochodzącego z Chin („ujawnienie ostatecznych ustaleń”). Wszystkim stronom wyznaczono okres, w którym mogły zgłaszać uwagi na temat ostatecznych ustaleń.
- (17) Stronom, które wystąpiły z odpowiednim wnioskiem, również umożliwiono przedstawienie swoich argumentów. Przeprowadzono przesłuchania z udziałem CEPE i LB. Żadna ze stron nie wystąpiła o interwencję rzecznika praw stron.

1.5. Argumenty przedstawione po wszczęciu postępowania

- (18) Wobec braku uwag Komisja potwierdziła motyw 6 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych.

1.6. Kontrola wyrywkowa

- (19) Wobec braku uwag Komisja potwierdziła swoje wnioski przedstawione w motywach 7–13 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych.

1.7. Indywidualne badanie

- (20) Wobec braku uwag Komisja potwierdziła swoje wnioski przedstawione w motywie 14 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych.

1.8. Odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu i wizyty weryfikacyjne

- (21) Wobec braku uwag Komisja potwierdziła swoje wnioski przedstawione w motywach 15–19 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych.

1.9. Okres objęty dochodzeniem i okres badany

- (22) Wobec braku uwag Komisja potwierdziła swoje wnioski przedstawione w motywie 20 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych.

2. PRODUKT OBJĘTY POSTĘPOWANIEM I PRODUKT PODOBNY

- (23) Komisja opisała produkt objęty dochodzeniem, produkt objęty postępowaniem i produkt podobny w motywach 21–26 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych. Wobec braku uwag Komisja potwierdziła swoje wnioski przedstawione w tych motywach rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych.

2.1. Argumenty dotyczące zakresu produktu

- (24) W odpowiedzi na tymczasowe ustalenia kilka stron zakwestionowało wnioski Komisji odnośnie do wniosków dotyczących zakresu produktu. Niektóre strony złożyły również nowe wnioski dotyczące zakresu produktu.
- (25) Ponadto, jak wyjaśniono w motywie 33 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych, kilka wniosków dotyczących zakresu produktu wpłynęło po upływie terminu przeznaczonego na składanie tych wniosków, w związku z czym Komisja nie była w stanie ich rozpatrzyć na etapie tymczasowym. Wnioski te zostały już poddane ocenie i omówiono je w odpowiednich podsekcjach poniżej.

2.1.1. Masterbatch White

- (26) Wobec braku uwag dotyczących rozszerzenia zakresu produktu na Masterbatch White („MW”) potwierdza się motywy 34–37 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych.

2.1.2. Twierdzenia dotyczące struktury PCN

- (27) W swoich uwagach dotyczących rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych przedsiębiorstwo AkzoNobel twierdziło, że Komisja nie odniosła się do wniosku AkzoNobel o zmianę struktury numeru kontrolnego produktu (PCN) oraz że Komisja powinna rozważyć uszczegółowienie PCN poprzez dodanie większej liczby kategorii do pola PCN „zawartość TiO_2 na masę”.
- (28) Komisja przeanalizowała wszystkie argumenty dotyczące zmiany struktury PCN i w motywie 42 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych stwierdziła, że nie przedstawiono żadnych dowodów na to, by substancje chemiczne w powłokach miały wpływ na ceny. Ten sam wniosek ma zastosowanie do argumentu AkzoNobel streszczonego w motywie 27. Nie przedstawiono żadnych dowodów na to, by uszczegółowienie PCN poprzez dodanie większej liczby kategorii do zawartości TiO_2 w masie było konieczne do zapewnienia obiektywnego porównania cen.
- (29) Ponadto, jak stwierdzono w motywie 43 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych, żaden z producentów eksportujących nie zgłosił sprzeciwu wobec proponowanej struktury PCN na podstawie argumentów, że doszłoby do nieobiektywnego porównania cen, albo z uwagi na to, że numery PCN nie pozwalają na różnicowanie produktów na podstawie substancji chemicznych w powłokach, albo że nie zapewniają wystarczającej szczegółowości w polu „zawartość TiO_2 na masę”. Komisja nie miała zatem podstaw, aby stwierdzić, że w celu zapewnienia obiektywnego porównywania cen zgodnie z art. 2 ust. 10 rozporządzenia podstawowego konieczne jest uszczegółowienie tego pola.
- (30) W związku z tym Komisja uznała ten argument za bezpodstawny i odrzuciła wniosek AkzoNobel.
- (31) Wobec braku jakichkolwiek nowych argumentów i dowodów dotyczących powyższego Komisja potwierdziła ustalenia przedstawione w motywach 38–44 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych.

2.1.3. Wnioski o wyłączenie produktu

- (32) Na wstępie Komisja przypomniała, że zgodnie z utrwalonym orzecnictwem Trybunału celem definicji produktu objętego postępowaniem w ramach dochodzenia antydumpingowego jest wypracowanie wykazu produktów, na które w razie potrzeby zostaną nałożone cła antydumpingowe. Na potrzeby tej operacji Komisja może wziąć pod uwagę szereg czynników, takich jak między innymi właściwości fizyczne, techniczne i chemiczne produktów, ich wykorzystanie, zamienność, postrzeganie przez konsumentów, sieci dystrybucji, proces wytwarzania, koszty produkcji i jakość⁽⁶⁾. Z utrwalonego orzecznictwa wynika również, że przy definiowaniu produktu objętego postępowaniem Komisja dysponuje szerokim zakresem uznania⁽⁷⁾.
- (33) Analizę, czy dany produkt został w uzasadniony sposób włączony do wykazu produktów, na które w razie potrzeby zostaną nałożone cła antydumpingowe, należy przeprowadzić w świetle określonych przez Komisję właściwości produktu objętego postępowaniem, a nie w świetle właściwości produktów składających się na produkt objęty postępowaniem lub jego podkategorii⁽⁸⁾. Produkty, które nie są identyczne pod każdym względem, mogą wchodzić w zakres definicji produktu objętego postępowaniem i w tym kontekście być przedmiotem dochodzenia antydumpingowego, ponieważ odpowiadają czynnikom, które Komisja wzięła pod uwagę przy definiowaniu produktu objętego postępowaniem⁽⁹⁾.

⁽⁶⁾ Zob. na przykład wyrok z dnia 13 września 2010 r., Whirlpool Europe/Rada, T-314/06, ECLI:EU:T:2010:390, pkt 138 oraz wyrok z dnia 17 grudnia 2010 r., EWRIA i in./Komisja, T-369/08, ECLI:EU:T:2010:549, pkt 82.

⁽⁷⁾ Zob. wyrok z dnia 17 marca 2016 r., Portmeirion Group, C-232/14, ECLI:EU:C:2016:180, pkt 46 i 47 oraz wyrok z dnia 10 października 2012 r., Gem-Year i Jinn-Well Auto-Parts (Zhejiang)/Rada, T-172/09, ECLI:EU:T:2012:532, pkt 62.

⁽⁸⁾ Zob. wyrok z dnia 18 listopada 2014 r., Photo USA Electronic Graphic/Rada, T-394/13, ECLI:EU:T:2014:964, pkt 30.

⁽⁹⁾ Zob. wyrok z dnia 18 listopada 2014 r., Photo USA Electronic Graphic/Rada, T-394/13, ECLI:EU:T:2014:964, pkt 31 oraz wyrok z dnia 28 lutego 2017 r., JingAo Solar i in./Rada, T-157/14, ECLI:EU:T:2017:127, pkt 112 i przytoczone tam orzecznictwo.

- (34) Zgodnie z orzecznictwem twierdzenie, że produkt objęty postępowaniem jest niewłaściwie zdefiniowany, musi opierać się na argumentach, z których wynika, że Komisja popełniła błąd w ocenie w odniesieniu do czynników, które uznała za istotne, albo że zastosowanie innych, bardziej istotnych czynników wymagałoby ograniczenia definicji produktu objętego postępowaniem ⁽¹⁰⁾.
- (35) Jak wyjaśniono w motywach 24 i 25, kilka stron złożyło wnioski o wyłączenie produktu po upływie terminu przewidzianego na składanie wniosków dotyczących zakresu produktu lub zakwestionowało wstępne wnioski Komisji dotyczące ich wniosku. Jak wyjaśniono w motywie 45 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych, aby ocenić te wnioski o wyłączenie produktu Komisja zbadała (i) podstawowe właściwości fizyczne, chemiczne i techniczne tych rodzajów produktu, (ii) ich końcowe przeznaczenie i zamienność oraz (iii) postrzeganie przez odbiorców końcowych. Dla pełności analizy Komisja rozważyła również inne elementy, które mogłyby potencjalnie uzasadniać wyłączenie produktu ze względu na interes Unii, takie jak: (iv) wpływ cel na użytkownika, (v) alternatywne źródła dostaw oraz (vi) wpływ zwolnienia z cel. Żadna ze stron nie zakwestionowała elementów, które Komisja zbadała w celu oceny wniosków o wyłączenie produktu.

2.1.3.1. Wnioski, które nie zostały rozpatrzone na etapie tymczasowym

2.1.3.1.1. Niepowlekany TiO₂ do pigmentów innych niż białe

- (36) Przedsiębiorstwo Sun Chemical Ltd. („Sun Chemical”) złożyło wniosek o wyłączenie produktu w piśmie przedłożonym pod koniec etapu tymczasowym dochodzenia. W tym samym piśmie zwróciło się ono o wyłączenie ze względu na końcowe przeznaczenie TiO₂ w postaciach niepowlekanych, jeżeli i gdy są one wykorzystywane jako półprodukty do produkcji innych pigmentów niż białe, obejmujących przemianę struktury krystalicznej. Jak wyjaśniono w motywie 62 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych i wskazano w motywie 25 powyżej, wniosek ten nie został zatem rozpatrzony na etapie tymczasowym dochodzenia.
- (37) Przedsiębiorstwo Sun Chemical przedstawiło jedynie niektóre informacje na temat podstawowych właściwości fizycznych, chemicznych i technicznych tego produktu, jego końcowego przeznaczenia i zamienności, wpływu cel na działalność przedsiębiorstwa oraz wpływu potencjalnego zwolnienia z cel, ale nie przedstawiło żadnych informacji na temat postrzegania zmian w produkcie przez odbiorców końcowych ani alternatywnych źródeł dostaw.
- (38) Ponadto Sun Chemical nie udzieliło odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu ani nie przedstawiło w innym formacie odpowiednich i weryfikowalnych danych, które pozwoliłyby Komisji na właściwą ocenę tego twierdzenia. W związku z tym Sun Chemical nie uzasadniło swojego wniosku nawet w odniesieniu do pierwszych trzech elementów wymienionych w motywie 32 powyżej, a Komisja nie była w stanie zweryfikować żadnej z przedstawionych informacji.
- (39) Przykładowo Komisja nie dysponowała informacjami na temat udziału przywozu z Chin w koszyku dostaw Sun Chemical. Ponadto wobec braku dowodów Komisja nie mogła zweryfikować deklarowanego udziału TiO₂ w kosztach produkcji Sun Chemical i w związku z tym nie była w stanie wyciągnąć precyzyjnych wniosków co do ewentualnego wpływu cel na to przedsiębiorstwo.
- (40) Komisja nie dysponowała także zweryfikowanymi informacjami na temat rodzajów TiO₂ nabywanych przez Sun Chemical oraz produktów, w których są one wykorzystywane. W związku z tym Komisja nie była w stanie zweryfikować ani zamienności, specyfiki zastosowania, ani potencjalnego osłabienia skuteczności cel w przypadku przyznania wyłączenia produktu lub zwolnienia ze względu na końcowe przeznaczenie.
- (41) Przedsiębiorstwo Sun Chemical twierdziło ponadto, że wyróżniającymi właściwościami chemicznymi i fizycznymi TiO₂, który kupuje do produkcji pigmentów innych niż białe, jest brak powłoki i niska zawartość metali ciężkich. Nie określiło jednak odnośnego progu zawartości metali ciężkich i w jaki sposób organy celne mogłyby go zmierzyć, aby zapewnić identyfikowalność w przypadku przyznania wyłączenia produktu. Co więcej, z informacji zawartych w aktach sprawy wynika, że niepowlekany TiO₂ jest również wykorzystywany w innych gałęziach przemysłu, takich jak produkcja ceramiki, i stosowany w produktach spożywczych, farmaceutycznych i kosmetycznych.

⁽¹⁰⁾ Wyroki z dnia 28 lutego 2017 r., JingAo Solar i in./Rada, T-157/14, ECLI:EU:T:2017:127, pkt 100 oraz wyrok z dnia 28 lutego 2017 r., Canadian Solar Emea i in./Rada, T-162/14, ECLI:EU:T:2017:124, pkt 99.

- (42) W świetle powyższego przedsiębiorstwo Sun Chemical nie wykazało, że przy definiowaniu produktu objętego postępowaniem zastosowanie innych czynników, bardziej istotnych niż te uwzględnione przez Komisję, wymagałoby ograniczenia definicji produktu objętego postępowaniem poprzez wyłączenie niepowlekanego TiO_2 do pigmentów innych niż białe, ani że uzasadnione jest wyłączenie ze względu na końcowe przeznaczenie. Ponadto niepowlekany TiO_2 wchodzi w zakres definicji produktu określonej w motywie 21 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych, a zainteresowane strony nie przedstawiły żadnych dowodów wskazujących na to, że ta podkategoria TiO_2 przywożonego z ChRL nie konkuruje z żadnym innym produktem dostępnym na rynku unijnym. Wniosek został zatem odrzucony.

2.1.3.1.2. TiO_2 o jakości spożywczej

- (43) Konfederacja CEPI złożyła wniosek o wyłączenie produktu po upływie terminu składania oświadczeń dotyczących zakresu produktu. Jak wyjaśniono w motywie 64 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych i wskazano w motywie 25 powyżej, wniosek ten nie mógł zatem zastać rozpatrzony na etapie tymczasowym dochodzenia. W uwagach dotyczących rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych CEPI nie przedstawiła dodatkowych argumentów na poparcie tego wniosku. Skarżący sprzeciwił się przedmiotowemu wnioskowi o wyłączenie produktu.
- (44) CEPI przedstawiła jedynie niektóre informacje na temat podstawowych właściwości fizycznych, chemicznych i technicznych tego produktu, jego końcowego przeznaczenia i zamienności, postrzegania zmian w produkcie przez odbiorców końcowych oraz alternatywnych źródeł dostaw, ale nie przedstawiła żadnych informacji na temat wpływu potencjalnego zwolnienia z cel ani wpływu cel na użytkowników.
- (45) CEPI wykazała, że TiO_2 o jakości spożywczej ma szczególne właściwości chemiczne, ponieważ musi spełniać wymóg niskiej zawartości metali ciężkich i inne wymogi dotyczące dodatków do żywności E-171 określone w rozporządzeniu Komisji (UE) nr 231/2012⁽¹⁾. Co więcej, organy celne mogłyby łatwo sprawdzić te progi za pomocą standardowych metod stosowanych do badania dodatków do żywności.
- (46) Chociaż CEPI nie odniosła się konkretnie do kwestii końcowego przeznaczenia i zamienności, Komisja zauważyła w tym względzie, że próg zawartości metali ciężkich dla TiO_2 o jakości spożywczej jest określony prawem⁽¹²⁾. Żadna inna odmiana TiO_2 , w której progi te są przekroczone, nie może być zgodnie z prawem stosowana jako dodatek do żywności (E-171).
- (47) CEPI twierdziła ponadto, że tylko dwóch lub trzech producentów unijnych jest w stanie dostarczać TiO_2 o jakości spożywczej i tylko w ograniczonych ilościach.
- (48) Skarżący zakwestionował pogląd, że TiO_2 o jakości spożywczej można odróżnić od innych rodzajów TiO_2 na podstawie obecności fosforu w powłoce lub różnic w procesach produkcji. Komisja zauważyła, że CEPI nigdy nie wysuwała takich twierdzeń, i w związku z tym odrzuciła argumenty skarżącego jako bezprzedmiotowe.
- (49) Na podstawie dostępnych dowodów Komisja uznała, że nawet jeśli TiO_2 o jakości spożywczej musi spełniać szczególne wymogi dotyczące dodatków E-171, nie można stwierdzić, że nie ma on takich samych podstawowych właściwości fizycznych, chemicznych i technicznych jak inne rodzaje TiO_2 . Jest to jedynie podtyp TiO_2 . Zgodnie z informacjami, którymi dysponuje Komisja, jest to produkt, który wymaga tych samych głównych surowców co produkty do innych zastosowań, jedynie o wyższej czystości, oraz linii produkcyjnej lepiej chronionej przed wprowadzaniem zanieczyszczeń podczas procesu produkcji, aby osiągnąć wymagane progi regulacyjne.
- (50) Komisja zauważyła również, że CEPI nie przedstawiła żadnych szacunków dotyczących udziału TiO_2 o jakości spożywczej w całkowitym zapotrzebowaniu na TiO_2 . Komisja nie mogła zatem ocenić wpływu, jaki to wyłączenie produktu mogłoby mieć na skuteczność cel.
- (51) Ponadto wobec braku takich szacunków nie jest jasne, czy dwóch lub trzech producentów unijnych, co do których CEPI twierdzi, że są w stanie produkować TiO_2 o jakości spożywczej, byłoby w stanie zaspokoić popyt w Unii na TiO_2 tej klasy. Nie przedstawiono żadnych dodatkowych dowodów w tym zakresie, a dochodzenie wykazało, że źródła dostaw TiO_2 o jakości spożywczej istnieją również w innych państwach trzecich, takich jak Kanada.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Komisji (UE) nr 231/2012 z dnia 9 marca 2012 r. ustanawiające specyfikacje dla dodatków do żywności wymienionych w załącznikach II i III do rozporządzenia (WE) nr 1333/2008 Parlamentu Europejskiego i Rady, Dz.U. L 83 z 22.3.2012, s. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2012/231/oj>.

⁽¹²⁾ Rozporządzenie Komisji (UE) nr 231/2012 z dnia 9 marca 2012 r. ustanawiające specyfikacje dla dodatków do żywności wymienionych w załącznikach II i III do rozporządzenia (WE) nr 1333/2008 Parlamentu Europejskiego i Rady, Dz.U. L 83 z 22.3.2012, s. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2012/231/oj>.

- (52) W związku z tym Komisja nie stwierdziła podstaw, aby uznać, że nie istnieją wystarczające źródła dostaw tego typu produktu.
- (53) Co więcej, żaden inny użytkownik TiO_2 o jakości spożywczej nie przedstawił podczas dochodzenia żadnych danych na temat wpływu cel antydumpingowych na jego działalność; dowodów takich nie dostarczyły również CEPI ani inne źródła. Komisja nie dysponowała zatem żadnymi wiarygodnymi informacjami na temat tego, jaki wpływ mogłyby mieć cła na użytkowników tego rodzaju TiO_2 .
- (54) W świetle powyższego CEPI nie wykazała, że przy definiowaniu produktu objętego postępowaniem zastosowanie innych czynników, bardziej istotnych niż te uwzględnione przez Komisję, wymagałoby ograniczenia definicji produktu objętego postępowaniem poprzez wyłączenie TiO_2 o jakości spożywczej. Ponadto TiO_2 o jakości spożywczej wchodzi w zakres definicji produktu określonej w motywie 21 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych, a zainteresowane strony nie przedstawiły żadnych dowodów wskazujących na to, że ta podkategoria TiO_2 przywożonego z ChRL nie konkuruje z żadnym innym produktem dostępnym na rynku unijnym.
- (55) Komisja nie mogła zatem stwierdzić, że w odniesieniu do TiO_2 o jakości spożywczej zostały spełnione kryteria wyłączenia produktu, i odrzuciła ten wniosek.

2.1.3.1.3. Wyłączenie TiO_2 produkowanego w procesie chlorkowym

- (56) Przedsiębiorstwo AkzoNobel zwróciło się z wnioskiem o wyłączenie z zakresu dochodzenia TiO_2 produkowanego w procesie chlorkowym („ TiO_2 produkowany w procesie chlorkowym”) po upływie terminu składania oświadczeń dotyczących zakresu produktu. Jak wskazano w motywie 66 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych i w motywie 25 powyżej, wniosek ten nie mógł zatem zostać rozpatrzony na etapie tymczasowym dochodzenia.
- (57) Po pierwsze, AkzoNobel podniosło na wstępie, że TiO_2 produkowany w procesie chlorkowym i TiO_2 produkowany w procesie siarczanowym („ TiO_2 produkowany w procesie siarczanowym”) nie są wymienne.
- (58) Na poparcie tego twierdzenia AkzoNobel opisało, w jaki sposób TiO_2 produkowany w procesie chlorkowym stosowany w farbach zapewnia lepszą odporność na warunki pogodowe, głębszą barwę postrzeganą jako bardziej białą ze względu na niebieskie odcienie (w porównaniu z żółtawymi odcieniami TiO_2 produkowanego w procesie siarczanowym) oraz wynikające z tego różnice w zastosowaniach (TiO_2 produkowany w procesie chlorkowym stosuje się wyłącznie na zewnątrz budynków, podczas gdy w pomieszczeniach stosuje się zarówno TiO_2 produkowany w procesie chlorkowym, jak i siarczanowym).
- (59) AkzoNobel argumentowało ponadto, że gdyby TiO_2 produkowany w procesie chlorkowym i TiO_2 produkowany w procesie siarczanowym były wymienne, branża farb i powłok już przeszłaby na TiO_2 produkowany w procesie siarczanowym, aby zmniejszyć koszty produkcji. Fakt, że popyt na TiO_2 produkowany w procesie chlorkowym utrzymuje się na wysokim poziomie, pokazuje, że nie są one wymienne.
- (60) Po drugie, AkzoNobel utrzymywało, że TiO_2 produkowany w procesie chlorkowym powinien zostać wyłączony z zakresu dochodzenia ze względu na fakt, iż większość produkcji w Chinach (i również przywóz z Chin) dotyczy TiO_2 produkowanego w procesie siarczanowym, podczas gdy większość produkcji i konsumpcji w Unii dotyczy TiO_2 produkowanego w procesie chlorkowym.
- (61) Po trzecie, AkzoNobel twierdziło, na podstawie własnych danych dotyczących zakupów, że istnieją różnice w cenie między chińskim TiO_2 produkowanym w procesie chlorkowym a chińskim TiO_2 produkowanym w procesie siarczanowym, a także TiO_2 produkowanym w procesie chlorkowym pochodzącym z innych źródeł.
- (62) AkzoNobel utrzymywało, że ze względu na powyższe dwa elementy analiza szkody i związku przyczynowego musi być zniekształcona.
- (63) W swoich uwagach dotyczących rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych AkzoNobel zasadniczo powtórzyło powyższe argumenty.
- (64) AkzoNobel zakwestionowało wniosek Komisji, zgodnie z którym na rynku rozróżnienia dokonuje się głównie między anatazem TiO_2 a rutylenem TiO_2 . Na poparcie swoich twierdzeń AkzoNobel wskazało na kilka przedstawionych już wcześniej sprawozdań z badań rynkowych, z których miałyby wynikać, że główne rozróżnienie dotyczy w rzeczywistości TiO_2 produkowanego w procesie chlorkowym i TiO_2 produkowanego w procesie siarczanowym.

- (65) Ponadto AkzoNobel nie zakwestionowało wniosku Komisji z motywów 68 i 69 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych, ale twierdziło, że nawet jeśli przywóz z Chin dotyczy w 66 % TiO_2 produkowanego w procesie siarczanowym, nie konkuruje on z 90 % produkcji UE, która opiera się na procesie chlorkowym. W związku z tym analizy szkody i związku przyczynowego są nieuchronnie zniekształcone (z wyjątkiem obliczeń przeprowadzonych na poziomie PCN) na niekorzyść chińskiego przywozu TiO_2 .
- (66) Analizując wniosek AkzoNobel o wyłączenie produktu, Komisja zauważyła, że wniosek ten opiera się zasadniczo na twierdzeniach, że: a) TiO_2 produkowany w procesie chlorkowym i TiO_2 produkowany w procesie siarczanowym nie są wymienne, b) istnieje różnica w cenie między rodzajami TiO_2 pochodzącymi z każdego z procesów, oraz c) większość TiO_2 produkowanego w Chinach i pochodzącego z Chin powstała w procesie siarczanowym, podczas gdy większość produkcji i konsumpcji w Unii to TiO_2 produkowany w procesie chlorkowym.
- (67) Komisja zbadała dowody opisane w motywie 64 powyżej i zauważyła, że w sprawozdaniach tych wskazano jedynie szacowaną wielkość mocy produkcyjnych poszczególnych producentów dotyczącą każdego z tych dwóch procesów produkcji. Fakt, że istnieją dwa różne procesy produkcji, a ich odpowiednie moce są monitorowane, nie ma znaczenia dla kwestii, czy na tej podstawie uczestnicy rynku dokonują kluczowego rozróżnienia, czy też nie.
- (68) W związku z tym nie przedstawiono żadnych nowych dowodów, aby zakwestionować wniosek Komisji, że na rynku zasadniczo rozróżnia się TiO_2 jako anataz lub rutyl. Wręcz przeciwnie, nieobjęty próbą producent eksportujący Guanxi Jinmao Titanium Co., Ltd. złożył nawet wniosek o wyłączenie produktu w odniesieniu do anatazu TiO_2 , powołując się na istnienie znacznych różnic oraz brak wymienności między anatazem TiO_2 a rutylem TiO_2 .
- (69) Jeśli chodzi o twierdzenie AkzoNobel, zgodnie z którym TiO_2 produkowany w procesie chlorkowym i TiO_2 produkowany w procesie siarczanowym mają różne zastosowania, Komisja zauważyła przede wszystkim, że AkzoNobel sformułowało to twierdzenie na podstawie zastosowań własnych produktów wewnątrz i na zewnątrz budynków, co ma znaczenie wyłącznie w branży farb i powłok. Inne gałęzie przemysłu mogłyby kupować zarówno TiO_2 produkowany w procesie chlorkowym, jak i TiO_2 produkowany w procesie siarczanowym, aby używać ich zamiennie w tych samych zastosowaniach (jak ma to miejsce w przypadku np. produkcji papieru dekoracyjnego czy przedmieszek). Ponadto nawet samo przedsiębiorstwo AkzoNobel wskazało w odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu, że do niektórych zastosowań swoich produktów wykorzystuje zarówno TiO_2 produkowany w procesie chlorkowym, jak i TiO_2 produkowany w procesie siarczanowym.
- (70) W związku z tym, nawet gdyby istniał wyraźny podział i do niektórych zastosowań farb i powłok wykorzystywano by tylko TiO_2 produkowany w procesie chlorkowym, a do innych tylko TiO_2 produkowany w procesie siarczanowym (choć tak nie jest), twierdzenie dotyczące takiego podziału odnosiło się tylko do jednego rodzaju przeznaczenia i niekoniecznie podział ten występuje we wszystkich pozostałych gałęziach przemysłu. Dlatego też Komisja odrzuciła ten argument.
- (71) Dochodzenie wykazało, że istnieje wiele branż niższego szczebla wykorzystujących produkty TiO_2 , które zostały dostosowane tak, aby dobrze sprawdzać się w określonym zastosowaniu lub nawet w kilku zastosowaniach.
- (72) W każdym przemyśle wykorzystującym produkt objęty postępowaniem istnieje wiele produktów mających różne zastosowania: farby architektoniczne, powłoki przemysłowe (w branży farb i powłok), papier laminowany do różnych powierzchni mebli lub podłóg (przemysł papieru dekoracyjnego), farby graficzne do etykiet wąskostęgowych, elastycznych opakowań oraz papieru i tektury (przemysł farb graficznych) itp.
- (73) W ramach każdego z wymienionych segmentów rynku, a nawet w poszczególnych zastosowaniach, użytkownicy często mają wiele postaci użytkowych swoich produktów, w zależności od określonego końcowego przeznaczenia i potrzeb klientów.
- (74) Dochodzenie wykazało również, że użytkownicy często testują określone odmiany TiO_2 oferowane przez producentów TiO_2 pod kątem wydajności w stosowanych przez nich postaciach użytkowych i w związku z tym tworzą co najmniej jedną recepturę czy formułę, która w odniesieniu do ich produktów będzie działała w określony sposób. Produkt taki będzie zatem sprzedawany do określonego użytku w ramach danego zastosowania.
- (75) Wydajność tych produktów będzie zależała między innymi od rodzaju zastosowanego TiO_2 , w tym wielkości cząstek TiO_2 , morfologii kryształów (anataz lub rutyl), od tego, czy cząsteczki TiO_2 są powlekane czy niepowlekane, oraz czy TiO_2 został wyprodukowany w procesie chlorkowym czy w procesie siarczanowym.

- (76) Naturalnie połączenie tych wszystkich elementów, oprócz innych czynników, będzie miało również wpływ na cenę.
- (77) Komisja stwierdziła zatem, że nie ma przekonujących dowodów uzasadniających usunięcie z zakresu produktu TiO_2 produkowanego w procesie chlorkowym na podstawie tego, że jego podstawowe właściwości fizyczne, chemiczne i techniczne wystarczająco różnią się od właściwości TiO_2 produkowanego w procesie siarczanowym. Zarówno TiO_2 produkowany w procesie chlorkowym, jak i TiO_2 produkowany w procesie siarczanowym wykorzystuje się w tych samych gałęziach przemysłu, czasami nawet w tych samych zastosowaniach.
- (78) Ponadto istnieją liczne alternatywne źródła dostaw, ponieważ, jak stwierdziło samo AkzoNobel, większość mocy produkcyjnych przemysłu Unii dotyczy procesu chlorkowego, podobnie jak w Ameryce Północnej.
- (79) Jak Komisja stwierdziła już w motywie 433 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych i potwierdziła w sekcji 7.3.3 poniżej, AkzoNobel nie odczułoby znacznego wpływu cel i mogłoby je wchłonąć. Z drugiej strony wyłączenie ponad jednej trzeciej przywozu produktu objętego dochodzeniem z zakresu produktu prawdopodobnie miałoby znaczący wpływ na skuteczność środków.
- (80) W świetle powyższego AkzoNobel nie wykazało, że przy definiowaniu produktu objętego postępowaniem zastosowanie innych czynników, bardziej istotnych niż te uwzględnione przez Komisję, wymagałoby ograniczenia definicji produktu objętego postępowaniem poprzez wyłączenie TiO_2 produkowanego w procesie chlorkowym. Ponadto TiO_2 produkowany w procesie chlorkowym wchodzi w zakres definicji produktu określonej w motywie 21 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych, a zainteresowane strony nie przedstawiły żadnych dowodów wskazujących na to, że ta podkategoria TiO_2 przywożonego z ChRL nie konkuruje z żadnym innym produktem dostępnym na rynku unijnym. Komisja odrzuciła zatem wniosek o wyłączenie TiO_2 produkowanego w procesie chlorkowym z zakresu produktu.
- (81) AkzoNobel powtórzyło również swoje twierdzenia, że Komisja powinna przeprowadzić odrębne analizy szkody i związku przyczynowego dla TiO_2 produkowanego w procesie chlorkowym i TiO_2 produkowanego w procesie siarczanowym, powołując się na argumenty opisane w motywach 60, 61 i 65 powyżej.
- (82) AkzoNobel nie przedstawiło jednak nowych argumentów ani dowodów na poparcie tego stanowiska.
- (83) Komisja potwierdziła również swój wniosek przedstawiony w motywie 69 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych, zgodnie z którym fakt, że chińscy producenci produkują obecnie więcej TiO_2 z wykorzystaniem procesu siarczanowego, nie oznacza, że sytuacja ta utrzyma się w przyszłości. Co więcej, jak wyjaśniono w motywie 90 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych, dochodzenie wykazało, że w odniesieniu do produkcji TiO_2 chiński przemysł dąży do przyspieszenia przejścia z procesu siarczanowego na proces chlorkowy.
- (84) Komisja podtrzymała zatem swój wniosek przedstawiony w motywach 70 i 71 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych i odrzuciła wniosek AkzoNobel.

2.1.3.1.4. Wyłączenie anatazu TiO_2

- (85) Nieobjęty próbą producent eksportujący Guanxi Jinmao Titanium Co., Ltd. („Jinmao Titanium”) złożył wniosek o wyłączenie z zakresu dochodzenia anatazu TiO_2 . Wniosek ten został złożony na bardzo późnym etapie dochodzenia, już po opublikowaniu rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych. Żadna ze stron nie zgłosiła uwag do tego wniosku.
- (86) Jak Komisja podkreśliła już w motywie 62 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych, uwagi dotyczące zakresu produktu należało przekazać na wczesnych etapach dochodzenia, aby zapewnić wystarczającą ilość czasu na ocenę ich zasadności oraz dać możliwość odniesienia się do nich innym zainteresowanym stronom.
- (87) Komisja przeanalizowała jednak wniosek w świetle informacji dostępnych na tym etapie.
- (88) Jak zauważyło przedsiębiorstwo Jinmao Titanium, anataz TiO_2 może być produkowany wyłącznie w procesie siarczanowym. Jinmao Titanium argumentowało, że moce produkcyjne producentów unijnych w zakresie procesu siarczanowego są znacznie niższe niż w przypadku procesu chlorkowego i niewystarczające, aby zaspokoić popyt Unii na produkty z anatazu, przy czym dynamika rynku i przepisy unijne zachęcają producentów unijnych do inwestowania w zakłady produkcji stosujące proces chlorkowy.

- (89) Przedsiębiorstwo Jinmao Titanium utrzymywało ponadto, że produkty z anatazu różnią się znacznie od innych produktów (tj. produktów z rutylu) pod względem następujących wskaźników: twardość, gęstość względna, współczynnik załamania światła, moc rozpraszania, stabilność chemiczna, przerwa energetyczna i aktywność fotokatalityczna, przywołując na poparcie tego twierdzenia kilka źródeł naukowych. Przedsiębiorstwo Jinmao Titanium argumentowało, że właściwości te kształtują postrzeganie produktów przez użytkowników końcowych i decydują o ich przydatności do różnych zastosowań.
- (90) Ponadto przedsiębiorstwo Jinmao Titanium zauważyło, że uczestnicy rynku powszechnie rozróżniają, czy produkt jest z anatazu czy rutylu, i że ma to wpływ na cenę.
- (91) Co więcej, twierdziło ono, że możliwość zastąpienia produktów z anatazu produktami z rutylu jest ograniczona. Choć w niektórych obszarach rutyl może zastąpić anataz, taką zamianę rzadko stosuje się ze względów ekonomicznych.
- (92) Przedsiębiorstwo Jinmao Titanium stwierdziło zatem, że gdyby anataz TiO_2 został wyłączony z zakresu produktu, unijni użytkownicy korzystający z zastosowań opartych w większym stopniu na produktach z anatazu uniknęliby zwiększonych kosztów i wyższych cen konsumpcyjnych. Jednocześnie ryzyko obchodzenia środków jest ograniczone, ponieważ anataz nie konkuruje bezpośrednio z unijną produkcją odmian rutylowych.
- (93) Komisja zauważyła przede wszystkim, że twierdzenie dotyczące braku wystarczających mocy produkcyjnych w Unii, aby zaspokoić popyt na anataz TiO_2 , nie zostało poparte żadnymi dowodami. Chociaż w okresie objętym dochodzeniem („OD”) unijne moce produkcyjne były rzeczywiście nieznacznie niższe niż całkowity popyt w Unii na TiO_2 , nie wykazano szczególnego niedoboru mocy produkcyjnych w odniesieniu do produktów z anatazu TiO_2 . Komisja odrzuciła zatem ten argument jako bezpodstawny.
- (94) Jeżeli chodzi o argumenty dotyczące rzekomych różnic między produktami z anatazu a produktami z rutylu, ich wymienności, końcowego przeznaczenia, cen i postrzegania przez klientów, Komisja stwierdziła już w motywach 71–76 powyżej, że na wszystkie te elementy wpływa szereg czynników w każdym poszczególnym zastosowaniu produktów zawierających TiO_2 . W zależności od zastosowania rozróżnienie na rutyl TiO_2 i anataz TiO_2 może być w większym lub mniejszym stopniu istotne.
- (95) Ponadto samo Jinmao Titanium przyznaje, że nawet w tych samych zastosowaniach produkty z rutylu i anatazu są w pewnym stopniu zamienne.
- (96) Komisja nie mogła zatem stwierdzić, że potencjalna specyfika anatazu TiO_2 w którymkolwiek z tych elementów uzasadniałaby wyłączenie produktu.
- (97) Co więcej, nie przedstawiono żadnych dowodów, z których wynikałoby, że wielkość przywozu anatazu TiO_2 do Unii nie była znacząca. Na podstawie informacji, którymi dysponuje Komisja, anataz TiO_2 mógłby stanowić nawet 30 % łącznego przywozu w okresie objętym dochodzeniem. Biorąc pod uwagę, że przemysł Unii również sprzedaje produkty z anatazu, takie wyłączenie mogłoby mieć znaczący wpływ na skuteczność cel.
- (98) W świetle powyższego Jinmao Titanium nie wykazało, że przy definiowaniu produktu objętego postępowaniem zastosowanie innych czynników, bardziej istotnych niż te uwzględnione przez Komisję, wymagałoby ograniczenia definicji produktu objętego postępowaniem poprzez wyłączenie anatazu TiO_2 . Ponadto anataz TiO_2 wchodzi w zakres definicji produktu określonej w motywie 21 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych, a zainteresowane strony nie przedstawiły żadnych dowodów wskazujących na to, że ta podkategoria TiO_2 przywożonego z ChRL nie konkuruje z żadnym innym produktem dostępnym na rynku unijnym. Komisja odrzuciła ten wniosek.

2.1.3.1.5. TiO_2 stosowany w filtrach przeciwsłonecznych

- (99) Po wprowadzeniu środków tymczasowych przedsiębiorstwo AAKO B.V. („AAKO”), mały importer powlekanego TiO_2 stosowanego w filtrach przeciwsłonecznych, zwróciło się o wyłączenie produktu w odniesieniu do tego rodzaju TiO_2 .

- (100) AAKO twierdziło, że ten rodzaj TiO_2 ma szczególne właściwości fizyczne, chemiczne i techniczne, ponieważ w filtrach przeciwsłonecznych można stosować tylko określone odmiany TiO_2 . Substancje chemiczne, które mogą być zawarte w powłokach tych odmian, oraz ich poziom są określone w załączniku VI do rozporządzenia w sprawie produktów kosmetycznych⁽¹³⁾.
- (101) Oznacza to, że odmiany pochodzące od poszczególnych dostawców muszą być testowane i zatwierdzane pod kątem konkretnych formuł i nie mogą być swobodnie zastępowane produktami pochodzącymi od innych dostawców.
- (102) AAKO utrzymywało ponadto, że cena przywożonych przez niego rodzajów TiO_2 jest około ośmiokrotnie wyższa niż cena standardowych niepowlekaných odmian TiO_2 , co sprawia, że rynki powlekanego i niepowlekanego TiO_2 są praktycznie nieporównywalne.
- (103) Komisja zauważyła, że wyżej wspomniany wniosek zawiera ograniczone informacje i został złożony na bardzo późnym etapie postępowania.
- (104) Komisja zauważyła również na wstępie, że TiO_2 opisany przez AAKO nie jest jedynym powlekanym TiO_2 na rynku. Wręcz przeciwnie, w większości rodzajów TiO_2 , które są dostępne na unijnym rynku, występuje jakaś forma powłoki chemicznej.
- (105) Komisja przyznała następnie, że skład TiO_2 stosowanego w filtrach przeciwsłonecznych jest regulowany prawem, w związku z czym zmiana dostawcy wymaga przeprowadzenia szeroko zakrojonych badań.
- (106) Jednakże, jak wykazano w toku dochodzenia, testowanie TiO_2 przed wykorzystaniem go w którejkolwiek z formuł czy w którymkolwiek zastosowaniu ma miejsce nie tylko w tym sektorze. Wielu innych użytkowników wykazało, że zmiana formuły ich produktów wymaga uprzedniego przeprowadzenia badań. W związku z tym Komisja nie mogła stwierdzić, że TiO_2 stosowany w filtrach przeciwsłonecznych ma szczególne właściwości fizyczne, chemiczne i techniczne, które uzasadniałyby wyłączenie produktu.
- (107) Przedsiębiorstwo AAKO nie przedstawiło także żadnych informacji ani dowodów na potencjalny brak podaży w Unii lub brak alternatywnych źródeł dostaw.
- (108) Co więcej, podczas dochodzenia żaden z producentów filtrów przeciwsłonecznych nie zgłosił sprzeciwu wobec środków, co wskazuje na to, że cło nie będzie miało istotnego wpływu na ich działalność.
- (109) W świetle powyższego AAKO nie wykazało, że przy definiowaniu produktu objętego postępowaniem zastosowanie innych czynników, bardziej istotnych niż te uwzględnione przez Komisję, wymagałoby ograniczenia definicji produktu objętego postępowaniem poprzez wyłączenie TiO_2 stosowanego w filtrach przeciwsłonecznych. Ponadto TiO_2 stosowany w filtrach słonecznych wchodzi w zakres definicji produktu określonej w motywie 21 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych, a zainteresowane strony nie przedstawiły żadnych dowodów wskazujących na to, że ta podkategoria TiO_2 przywożonego z ChRL nie konkuruje z żadnym innym produktem dostępnym na rynku unijnym. Komisja odrzuciła wniosek AAKO o wyłączenie produktu.

2.1.3.2. Wnioski, które zostały rozpatrzone na etapie tymczasowym

2.1.3.2.1. TiO_2 do zastosowania w laminacie

- (110) Po opublikowaniu rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych odbyło się posiedzenie wyjaśniające z udziałem przedsiębiorstw Munksjö i Felix. Przedsiębiorstwa te wspólnie przedstawiły uwagi dotyczące ustaleń Komisji zawartych w rozporządzeniu w sprawie cel tymczasowych. Uwagi przedstawiła również CEPI, zwracając się w nich do Komisji o dokonanie ponownej oceny wniosków dotyczących wyłączenia TiO_2 do zastosowania w laminacie.
- (111) Przedsiębiorstwa Munksjö i Felix powtórzyły swoje argumenty dotyczące wyłączenia produktu lub, ewentualnie, wyłączenia ze względu na końcowe przeznaczenie, przedstawiając nowe dodatkowe dowody, i utrzymywały, że zostały spełnione wszystkie kryteria, które Komisja brała pod uwagę w odniesieniu do takich wniosków w poprzednich sprawach. Komisja dokonała zatem ponownej oceny swoich wniosków w świetle nowych dowodów.

⁽¹³⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1223/2009 z dnia 30 listopada 2009 r. dotyczące produktów kosmetycznych (wersja przekształcona) (Dz.U. L 342 z 22.12.2009, s. 59, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2009/1223/oj>); oraz rozporządzenie Komisji (UE) 2021/850 z dnia 26 maja 2021 r. w sprawie zmiany i sprostowania załącznika II oraz zmiany załączników III, IV i VI do rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1223/2009 dotyczącego produktów kosmetycznych (Dz.U. L 188 z 28.5.2021, s. 44, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2021/850/oj>).

- (112) Po pierwsze, obaj użytkownicy twierdzili, że Komisja nie dopełniła obowiązku zbadania z należytą starannością wszystkich dostępnych jej informacji, naruszając zasadę równości stron. Utrzymywali oni, że Komisja rozpatrzyła elementy zawarte w uwagach skarżącego w sposób wybiórczy i nie uwzględniła odpowiedzi dwóch użytkowników na te argumenty.
- (113) Jak wskazano w motywie 47 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych, Komisja nie uwzględniła uwag dotyczących zakresu produktu przedstawionych przez skarżącego w dniu 2 maja 2024 r. ani uwag przedstawionych wspólnie przez Munksjö i Felix w dniach 22 maja 2024 r. i 30 maja 2024 r.
- (114) Komisja ustaliła, że niektórzy producenci eksportujący reklamują TiO_2 do zastosowania w laminacie do stosowania w PVC i trwałych tworzywach sztucznych ⁽¹⁴⁾. Munksjö i Felix utrzymywały jednak, że na osąd Komisji miały wpływ uwagi skarżącego z dnia 2 maja 2024 r. dotyczące tej kwestii i że nie uwzględniła ona uwag użytkowników w tym samym przedmiocie.
- (115) Komisja wskazała w tym względzie, że dane, o których mowa w motywie 114, są publicznie dostępne w internecie i Komisja była w stanie uzyskać do nich dostęp bez uwzględniania uwag zgłoszonych przez strony, w tym uwag przedstawionych z opóźnieniem przez skarżącego. W rzeczywistości w odpowiedziach na pytania zawarte w kwestionariuszu użytkownicy podali dokładne rodzaje produktu, które zakupili od poszczególnych dostawców, co Komisja zweryfikowała w oparciu o informacje publicznie dostępne w internecie.
- (116) Niemniej jednak na ostatecznym etapie Komisja uwzględniła wszystkie uwagi, w tym te, które wpłynęły zbyt późno, aby zostać uwzględnione na etapie tymczasowym, i ponownie oceniła swoje ustalenia w świetle wszelkich nowych faktów i dowodów w nich przedstawionych.
- (117) Po drugie, użytkownicy twierdzili, że kilka wniosków, które Komisja przedstawiła w rozporządzeniu w sprawie cel tymczasowych, nie zostało popartych dostępnymi dowodami.
- (118) W tym względzie ci dwaj użytkownicy najpierw zakwestionowali ustalenia Komisji, że TiO_2 do zastosowania w laminacie ma takie same podstawowe właściwości fizyczne, chemiczne i techniczne jak inne rodzaje TiO_2 ⁽¹⁵⁾.
- (119) Powtórzyli swój argument, że TiO_2 do zastosowania w laminacie ma szczególne właściwości fizyczne, odpowiadające wyjątkowym potrzebom branży papieru dekoracyjnego, a mianowicie zapewnia większą światłoodporność po nasyceniu papieru żywicą na bazie melaminy oraz zachowanie koloru papieru po impregnacji. Element ten ma pierwszorzędne znaczenie dla zastosowania papieru dekoracyjnego w przemyśle dekoracyjnym i meblarskim.
- (120) Użytkownicy uzupełnili swój argument, określając szczególne właściwości chemiczne TiO_2 do zastosowania w laminacie, które zapewniają mu takie cechy. Jest to gruba powłoka powierzchniowa cząsteczki TiO_2 , składająca się głównie ze związków chemicznych: pięciotlenek fosforu (P_2O_5), tlenek glinu (Al_2O_3) i ditlenek krzemu (SiO_2), oraz szczególnie wysoka w porównaniu z innymi odmianami TiO_2 zawartość P_2O_5 , która przekracza 0,5 % w suchym produkcie.
- (121) CEPI wysunęła podobny argument, twierdząc, że fakt, iż TiO_2 do zastosowania w laminacie zawiera znacznie wyższe stężenie fosforu, sprawia, że wyjątkowo nadaje się on do zastosowania w papierze laminowanym, a także wyraźnie różni się od innych rodzajów TiO_2 .
- (122) Użytkownicy wskazali również na szczególną właściwość techniczną polegającą na tym, że TiO_2 do zastosowania w laminacie zachowuje się inaczej niż inne rodzaje TiO_2 : posiada elektryczny ładunek powierzchniowy wynikający z jego grubej powłoki powierzchniowej, co pomaga cząsteczce przymocowywać się do włókien pulpy drzewnej. Ten właśnie ładunek powierzchniowy oraz wielkość cząstek sprawiają, że nie nadaje się on do innych zastosowań, takich jak farba architektoniczna, ponieważ prowadzi do „kredowania” farby na ścianach.
- (123) Na koniec użytkownicy zwrócili uwagę, że istnieją proste, szeroko dostępne metody wykrywania obecności i stężenia fosforu w powłokach, w szczególności za pomocą testu fluorescencji rentgenowskiej (XRF) lub plazmy indukcyjnie sprzężonej (ICP).
- (124) W uwagach z dnia 2 maja 2024 r., o których mowa w motywie 114, skarżący twierdził i przedstawił dowody na to, że obecność fosforu w powłoce nie może być cechą wyróżniającą, ponieważ prawie wszystkie produkty TiO_2 zawierają pewną ilość fosforu.

⁽¹⁴⁾ Motyw 51 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych.

⁽¹⁵⁾ Motyw 51 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych.

- (125) Skarżący twierdził ponadto, że organy celne nie byłyby w stanie dokładnie zidentyfikować obecności fosforu w przywozie TiO_2 oraz, nawet gdyby to było możliwe, nie byłyby w stanie prawidłowo odróżnić TiO_2 do zastosowania w laminacie od innych rodzajów TiO_2 .
- (126) Skarżący dodał, że różne rodzaje obróbki powierzchniowej, którym poddawane są odmiany TiO_2 , nie wymagają wyjątkowego dodatkowego sprzętu ani specjalistycznej technologii, co dodatkowo wzmacnia argument, że TiO_2 do zastosowania w laminacie nie powinien być uznawany za odrębny produkt.
- (127) Komisja przeanalizowała dodatkowe informacje przedstawione przez zainteresowane strony dotyczące podstawowych właściwości TiO_2 do zastosowania w laminacie. Przedstawione dowody potwierdzają ustalenia Komisji przedstawione w motywie 51 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych, że obecność fosforu jest bardziej istotna w przypadku TiO_2 do zastosowania w laminacie niż w przypadku innych rodzajów TiO_2 oraz że wyróżniające cechy powłoki TiO_2 do zastosowania w laminacie sprawiają, że nadaje się on do produkcji papieru dekoracyjnego.
- (128) W uwagach przedstawionych po opublikowaniu rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych użytkownicy nie zgodzili się z wnioskiem Komisji, że kilku producentów eksportujących reklamuje ten rodzaj TiO_2 do stosowania nie tylko w produkcji papieru dekoracyjnego, ale również w PVC i trwałych tworzywach sztucznych, co oznacza, że może on być wykorzystywany do kilku celów.
- (129) W tym względzie w uwagach z dnia 2 maja 2024 r. skarżący stwierdził, że wielu producentów TiO_2 oferuje produkty, które można wykorzystywać na różnorakie sposoby, tj. mogą zostać one zakwalifikowane przez różnych użytkowników do kilku różnych zastosowań (powłoki, tworzywa sztuczne, papier laminowany itp.). W tym celu przedstawił arkusze danych produktu dla trzech różnych produktów TiO_2 wytwarzanych przez producentów unijnych i trzech innych takich produktów wytwarzanych przez producentów w Chinach.
- (130) W swoich uwagach z dnia 22 maja 2024 r. Felix i Munksjö zakwestionowały to twierdzenie i przedstawiły dowody, z których wynika, że w rzeczywistości kilku z wyżej wspomnianych odmian TiO_2 nie można wykorzystywać do produkcji papieru dekoracyjnego, argumentując jednocześnie, że inne odmiany nie są nawet obecne na rynku unijnym, a zatem nie wiadomo, czy spełniają one normy wymagane do wykorzystania w produkcji papieru dekoracyjnego.
- (131) W odpowiedziach na pytania zawarte w kwestionariuszu użytkownicy wskazali, że nabyli również niektóre z produktów wymienionych w motywie 130 powyżej, co Komisja zweryfikowała z publicznie dostępnymi danymi. W szczególności w odniesieniu do LR-952, produktu TiO_2 do zastosowania w laminacie wytwarzanego przez przedsiębiorstwo Lomon Billions, użytkownicy przedstawili dowody na to, że wbrew twierdzeniom skarżącego i wnioskowi Komisji zawartemu w rozporządzeniu w sprawie cel tymczasowych produkt ten nie jest odpowiedni do zastosowania w PVC i trwałych tworzywach sztucznych. Od tego czasu zaktualizowano stronę internetową Lomon Billions w odniesieniu do tej kwestii.
- (132) Po nałożeniu cel tymczasowych CEPI przedstawiła podobną uwagę, w której argumentowała, że TiO_2 do zastosowania w laminacie nie nadaje się do wykorzystania w innych zastosowaniach, ponieważ nie rozproszyłyby się odpowiednio w materiałach z tworzyw sztucznych.
- (133) Na podstawie wszystkich nowo przedłożonych dowodów Komisja nie mogła stwierdzić, że którykolwiek z rodzajów produktów TiO_2 , o których mowa w uwagach skarżącego, jest faktycznie jednocześnie sprzedawany na rynku unijnym zarówno do produkcji papieru dekoracyjnego, jak i do innych zastosowań. Chociaż niektóre inne rodzaje produktów TiO_2 są reklamowane (i, jak wynika z dochodzenia, rzeczywiście sprzedawane) do wielu zastosowań, nie wykazano, że dotyczy to również TiO_2 do zastosowania w laminacie.
- (134) Komisja przyznaje, że kilka źródeł internetowych reklamuje niektóre produkty TiO_2 zarówno do zastosowania w produkcji papieru dekoracyjnego, jak i w innych rodzajach produktów rynku niższego szczebla, ale nie wykazano jednak, że odmiany, o których wiadomo, że są wykorzystywane do produkcji papieru dekoracyjnego, są sprzedawane również do innych zastosowań.
- (135) Wręcz przeciwnie, dostępne dowody wskazują na to, że chociaż inne rodzaje produktów mogą być zamienne, w rzeczywistości tylko pewna (ograniczona) liczba rodzajów produktów TiO_2 jest wytwarzana i wprowadzana do obrotu wyłącznie jako TiO_2 do zastosowania w laminacie.

- (136) Jak stwierdziła Komisja w motywach 71–75 powyżej, zastosowanie produktu objętego dochodzeniem (na przykład w produkcji papieru dekoracyjnego) w danym przeznaczeniu końcowym odgrywa rolę w określaniu składu chemicznego lub innych właściwości TiO_2 , tak aby był on odpowiednio dostosowany do tego konkretnego zastosowania.
- (137) Munksjö i Felix twierdziły, że dotyczy to również TiO_2 do zastosowania w laminacie. Jak już Komisja potwierdziła w rozporządzeniu w sprawie cel tymczasowych, wyróżniającą właściwością chemiczną TiO_2 do zastosowania w laminacie jest to, że zawiera on wysokie stężenie fosforu w powłoce. Nowe dowody wykazały, że zawartość fosforu musiałaby wynosić co najmniej 0,5 % suchej masy produktu, aby nadawał się on do zastosowania w papierze dekoracyjnym.
- (138) Jednocześnie w toku dochodzenia nie potwierdzono, że ta specyficzna właściwość techniczna, którą według obu użytkowników miałby posiadać TiO_2 do zastosowania w laminacie (zob. motyw 122 powyżej), dotyczy wyłącznie TiO_2 do zastosowania w laminacie lub konkretnego zastosowania.
- (139) Dokładniej rzecz biorąc, nawet jeśli TiO_2 do zastosowania w laminacie posiada elektryczny ładunek powierzchniowy wynikający z jego grubej powłoki powierzchniowej, który pomaga przytwierdzić cząsteczkę do włókien pulpy drzewnej, nie wykazano, że inne rodzaje TiO_2 nie mają podobnych właściwości technicznych. Chociaż taki ładunek powierzchniowy może rzeczywiście sprawić, że TiO_2 do zastosowania w laminacie nie nadaje się do zastosowań w farbách i powłokach, Komisja nie mogła wykluczyć, że podobna właściwość nie byłaby konieczna w przypadku TiO_2 wykorzystywanego do produkcji innych produktów (takich jak inne rodzaje papieru).
- (140) Komisja dokonała jednak oceny, czy zawartość fosforu w powłoce jest wystarczającym uzasadnieniem wyłączenia produktu.
- (141) Po przeanalizowaniu wszystkich dowodów znajdujących się w aktach Komisja nie mogła stwierdzić, że TiO_2 do zastosowania w laminacie różni się pod względem podstawowych właściwości fizycznych, chemicznych i technicznych od innych rodzajów TiO_2 w stopniu wystarczającym na wyłączenie z zakresu produktu.
- (142) Jak bowiem wynika z powyższej analizy Komisji, w przypadku wielu rodzajów TiO_2 obowiązują szczególne wymogi dotyczące niektórych elementów ich składu chemicznego w zależności od ich zastosowania (np. w przypadku TiO_2 o jakości spożywczej lub TiO_2 stosowanego w filtrach przeciwsłonecznych).
- (143) W związku z tym, o ile wymóg, zgodnie z którym zawartość fosforu musi wynosić co najmniej 0,5 % suchej masy produktu, aby produkt ten mógł nadawać się do zastosowania w papierze dekoracyjnym, może dotyczyć wyłącznie zastosowania TiO_2 w produkcji papieru dekoracyjnego (lub, innymi słowy, wyłącznie TiO_2 do zastosowania w laminacie), o tyle TiO_2 do zastosowania w laminacie nie jest wyjątkowy pod tym względem, że wymaga nieco dostosowanego składu chemicznego, aby móc nadawać się do wyznaczonego zastosowania. Innymi słowy, ta szczególna właściwość nie jest wystarczająca do odróżnienia TiO_2 do zastosowania w laminacie od innych rodzajów TiO_2 , ani nie jest na tyle wyjątkowa w porównaniu z innymi szczególnymi właściwościami, których mogą wymagać inne konkretne zastosowania, aby uzasadniać wyłączenie.
- (144) Komisja podtrzymała zatem swój wniosek przedstawiony w rozporządzeniu w sprawie cel tymczasowych, zgodnie z którym zainteresowane strony nie wykazały, że przy definiowaniu produktu objętego postępowaniem zastosowanie innych czynników, bardziej istotnych niż te uwzględnione przez Komisję, wymagałoby ograniczenia definicji produktu objętego postępowaniem poprzez wyłączenie TiO_2 do zastosowania w laminacie. Ponadto TiO_2 do zastosowania w laminacie wchodzi w zakres definicji produktu określonej w motywie 21 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych, a zainteresowane strony nie przedstawiły żadnych dowodów wskazujących na to, że ta podkategoria TiO_2 przywożonego z ChRL nie konkuruje z żadnym innym produktem dostępnym na rynku unijnym. Komisja odrzuciła ten wniosek o wyłączenie produktu.
- (145) Po ujawnieniu ostatecznych ustaleń przedsiębiorstwa Felix, Munksjö i LB przedstawiły uwagi, w których nie zgodziły się z odrzuceniem wniosku o wyłączenie produktu przez Komisję.
- (146) Po pierwsze, obaj użytkownicy stwierdzili, że Komisja błędnie zastosowała badanie do celów analizy specyfiki właściwości produktu. W motywach 140–142 powyżej Komisja uznała, że szczególne właściwości wystarczyłyby do rozróżnienia produktu tylko wtedy, gdy produkt ten byłby jedynym, który wymaga zastosowania określonego wzoru chemicznego, aby produkt mógł pełnić swoją funkcję w ramach zamierzonego zastosowania. Użytkownicy utrzymywali, że nie chodzi o to, czy produkt jest w tym względzie wyjątkowy, lecz o to, czy odmienne właściwości chemiczne są unikalne dla danego produktu.

- (147) Po drugie, obaj użytkownicy powtórzyli swoje twierdzenia dotyczące unikalnego charakteru właściwości fizycznych, chemicznych i technicznych TiO_2 do zastosowania w laminacie, wskazując, że w ujęciu łącznym odróżniają one TiO_2 do zastosowania w laminacie od innych produktów. Przedsiębiorstwo LB powtórzyło również wcześniejsze twierdzenia dotyczące unikalności pod względem chemicznym oraz innych właściwości TiO_2 do zastosowania w laminacie. W szczególności jest to jedyny rodzaj TiO_2 , w którym związki fosforu są włączane do powłoki, natomiast konieczność uzyskania wysokiego stopnia retencji w masie papierniczej wymaga zastosowania dużych rozmiarów cząstek i starannej kontroli punktu izoelektrycznego.
- (148) Obaj użytkownicy podkreślili, że sama Komisja uznała, iż ze względu na właściwości chemiczne TiO_2 do zastosowania w laminacie nie nadaje się on do innych zastosowań ogólnych, takich jak farby i powłoki (zob. motyw 400 poniżej). Użytkownicy stwierdzili w tym zakresie, że w poprzednich sprawach (dotyczących przywozu łososia hodowlanego pochodzącego z Norwegii⁽¹⁶⁾ i przywozu niektórych folii aluminiowych pochodzących z Chin i Rosji⁽¹⁷⁾) Komisja uznała, że różnice w użyciu lub zastosowaniu danego produktu bezpośrednio wynikają z różnic pod względem zasadniczych właściwości produktu.
- (149) Komisja powtórzyła w tym względzie, że analiza dotycząca wyłączenia produktu jest działaniem przeprowadzanym indywidualnie dla każdego przypadku z osobna, w ramach którego Komisja ocenia wszystkie dostępne elementy całościowo, aby ustalić, czy dany rodzaj produktu wchodzi w określony zakres produktu, czy też nie. W niektórych przypadkach istnienie unikalnych, odmiennych właściwości chemicznych rzeczywiście wystarczy do wyłączenia produktu z zakresu.
- (150) W tym przypadku na rynku występuje jednak kilka rodzajów TiO_2 o różnych wzorach chemicznych. Jak już omówiono w motywach 71–76 powyżej, wiele z tych rodzajów/wzorów jest dostosowywanych i wprowadzanych do obrotu z przeznaczeniem do konkretnych zastosowań (ze względu na sposób, w jaki działają w tych zastosowaniach dzięki tym właściwościom w porównaniu z innymi). Wszystkie te rodzaje są objęte opisem produktu zawartym w motywie 21 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych.
- (151) W związku z tym odróżniający charakter właściwości chemicznych jest jedną z cech produktów TiO_2 . W tym kontekście Komisja nie mogła stwierdzić, że odróżniający charakter wzoru chemicznego TiO_2 do zastosowania w laminacie byłby wystarczający, aby uznać go za wykraczający poza opis produktu przedstawiony w motywie 21 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych.
- (152) W związku z tym, jeżeli charakter produktu odpowiada charakterowi TiO_2 , a mianowicie właściwości chemiczne TiO_2 są modyfikowane właśnie w taki sposób, aby w niektórych zastosowaniach sprawdzał się on lepiej niż w innych, kwestia wyłączności określonego wzoru chemicznego przeznaczonego do konkretnego zastosowania musi być przynajmniej częścią badania dotyczącego wyłączenia produktu. Ponadto Komisja przypomniała, że TiO_2 do zastosowania w laminacie wchodzi w zakres definicji produktu zawartej w motywie 21 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych i że ta podkategoria TiO_2 przywożonego z Chin rzeczywiście pozostaje w bezpośredniej konkurencji z produktami dostępnymi na rynku unijnym. Nie przedstawiono żadnych dodatkowych dowodów świadczących o tym, że jest inaczej.
- (153) Sytuacja ta diametralnie różni się od spraw dotyczących przywozu łososia hodowlanego i niektórych folii aluminiowych, w których użytkownicy upatrują podobieństw. W obu tych sprawach było oczywiste, że wyłączone produkty nie były objęte opisem produktu.
- (154) Komisja podtrzymała zatem swoje stanowisko i odrzuciła ten wniosek o wyłączenie produktu.
- (155) W sekcji 7.3.4 poniżej Komisja oceniła nowe argumenty i dowody dotyczące wyłączenia TiO_2 do zastosowania w laminacie ze względu na końcowe przeznaczenie.

2.1.3.2.2. TiO_2 o czystości 99,9 % lub większej

- (156) Wobec braku uwag Komisja potwierdziła swoje wnioski przedstawione w motywie 54 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych.

⁽¹⁶⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 319/2009 z dnia 16 kwietnia 2009 r. uściślające zakres ostatecznego cła antydumpingowego nałożonego rozporządzeniem (WE) nr 85/2006 na przywóz łososia hodowlanego pochodzącego z Norwegii, Dz.U. L 101 z 21.4.2009, s. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2009/319/oj>, motyw 18.

⁽¹⁷⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 950/2001 z dnia 14 maja 2001 r. nakładające ostateczne cło antydumpingowe na przywóz niektórych folii aluminiowych pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej i Rosji, Dz.U. L 134 z 17.5.2001, s. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2001/950/oj>, motyw 14.

2.1.3.2.3. TiO_2 do zastosowania w grafice

- (157) W uwagach dotyczących rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych i podczas posiedzenia wyjaśniającego przedsiębiorstwo Flint zakwestionowało wnioski Komisji dotyczące jego wniosku o wyłączenie ze względu na końcowe przeznaczenie rodzaju TiO_2 , który jest wykorzystywany wyłącznie jako pigment w produkcji białych farb drukarskich w branży farb graficznych („ TiO_2 do zastosowania w grafice”).
- (158) Przedsiębiorstwo Flint nie zakwestionowało jednak wniosku Komisji dotyczącego odrzucenia jego wniosku o wyłączenie produktu. Jednocześnie ani Siegwerek, ani Sun Chemical nie przedstawiły dodatkowych dowodów w stosunku do dowodów przedstawionych już przez Flint, które wymagałyby ponownej oceny decyzji Komisji, aby odrzucić wniosek o wyłączenie produktu.
- (159) Komisja podtrzymała zatem swoje stanowisko, że pod względem podstawowych właściwości fizycznych, chemicznych i technicznych TiO_2 do zastosowania w grafice nie różni się od innych rodzajów TiO_2 w stopniu pozwalającym na wyłączenie go z zakresu produktu. Ponadto zainteresowane strony nie wykazały, że przy definiowaniu produktu objętego postępowaniem zastosowanie innych czynników, bardziej istotnych niż te uwzględnione przez Komisję, wymagałoby ograniczenia definicji produktu objętego postępowaniem poprzez wyłączenie TiO_2 do zastosowania w grafice. Co więcej, TiO_2 do zastosowania w grafice wchodzi w zakres definicji produktu określonej w motywie 21 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych, a zainteresowane strony nie przedstawiły żadnych dowodów wskazujących na to, że ta podkategoria TiO_2 przywożonego z ChRL nie konkuruje z żadnym innym produktem dostępnym na rynku unijnym.
- (160) W sekcji 7.3.5 poniżej Komisja oceniła nowe argumenty i dowody dotyczące wyłączenia TiO_2 do zastosowania w grafice ze względu na końcowe przeznaczenie.

3. DUMPING

- (161) Po ujawnieniu tymczasowych ustaleń jeden objęty próbą producent eksportujący – grupa LB – skarżący i jeden z użytkowników – AkzoNobel – przedstawili uwagi na temat tymczasowych ustaleń dotyczących dumpingu.

3.1. Wartość normalna

- (162) Szczegóły dotyczące obliczania wartości normalnej przedstawiono w motywach 80–242 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych.

3.2. Źródła, na podstawie których ustalono poziom kosztów i wartości odniesienia

- (163) Po ujawnieniu tymczasowych ustaleń LB przedstawiło uwagi dotyczące wartości odniesienia stosowanych do ilmenitu, proszku żelaza, pracy oraz kosztów sprzedaży, kosztów ogólnych i administracyjnych.
- (164) Jeżeli chodzi o ilmenit, LB zauważyło, że wartością odniesienia dla ilmenitu wykorzystywanego w procesie siarczanowym („ilmenit PS”) była średnia cena CIF ustalona przez Fastmarkets. Według LB wartość ustalona przez Fastmarkets odnosi się do ceny ilmenitu PS o zawartości TiO_2 wynoszącej 47–49 %, podczas gdy ilmenit PS pozyskiwany przez LB na rynku krajowym ma niższą zawartość TiO_2 . W związku z tym LB argumentowało, że stosowanie wartości odniesienia Fastmarkets do zużycia ilmenitu PS przez LB nie byłoby zasadne.
- (165) Po pierwsze, jak określono w motywie 228 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych, na potrzeby ustalenia nieznieskształconych cen rud i koncentratów tytanu, w tym ilmenitu PS, Komisja wykorzystała jako podstawę ceny zgłoszone przez TZMI (a nie Fastmarkets). TZMI jest powszechnie uznaną międzynarodową platformą przemysłu tytanowego (fakt niekwestionowany przez zainteresowane strony w toku obecnego postępowania) zapewniającą wystarczająco precyzyjne i rozdrobnione dane, aby umożliwić Komisji ustalenie odpowiednich wartości odniesienia dla rud i koncentratów tytanu wykorzystywanych w poszczególnych procesach produkcji stosowanych przez producentów eksportujących TiO_2 . Wartość odniesienia dla ilmenitu PS odzwierciedlona przez TZMI obejmowała ilmenit PS o szerokim zakresie zawartości TiO_2 . Podmioty produkujące LB, które wykorzystywały ilmenit PS, niezmiennie stosowały w procesie produkcji ilmenit PS o zawartości TiO_2 poniżej 47 %, a zatem w dolnym przedziale zawartości TiO_2 ustalonym dla ilmenitu PS. Podobne uwagi dotyczyły ilmenitu PS pozyskiwanego na rynku krajowym przez grupę Anhui Gold Star. Biorąc pod uwagę, że ilmenit PS o niższej zawartości TiO_2 jest na ogół tańszy niż ilmenit wykorzystywany w procesie chlorkowym („ilmenit CP”), który charakteryzuje się wyższą zawartością TiO_2 , rozsądne było dostosowanie wartości odniesienia ilmenitu PS dla chińskich producentów eksportujących przy użyciu dolnego przedziału cenowego określonego przez Fastmarkets dla OD. W rezultacie dostosowana wartość odniesienia zastosowana dla ilmenitu PS wyniosła 2 467 CNY/t.

- (166) Jeśli chodzi o zastosowanie wartości odniesienia do proszku żelaza, LB twierdziło, że należy wyłączyć przynajmniej brazylijski przywóz proszku żelaza objęty jednym z kodów towarowych, ponieważ jego wartość jest zawyżona w porównaniu z rzeczywistymi kosztami ponoszonymi przez podmioty produkujące LB i dotyczy specjalnego (a zatem droższego) rodzaju proszku żelaza, który nie jest wykorzystywany w procesie produkcji LB.
- (167) Jak wskazano w drugiej notce dotyczącej źródeł i w motywie 225 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych, aby ustalić niezniekształconą cenę surowców (w tym proszku żelaza), jako podstawę wykorzystano średnią ważoną cenę importową do Brazylii podaną w GTA na krajowym poziomie taryfowym, do której dodano należności celne przywozowe i koszty transportu. Aby ustalić odpowiednią wartość odniesienia dla proszku żelaza, określono średnią ważoną cenę przywozu sklasyfikowanego w ramach poszczególnych kodów towarowych obejmujących proszki żelaza w celu zmniejszenia wpływu wszelkich potencjalnie nienormalnych cen na dolnym i górnym końcu zakresu proszku żelaza oraz w celu zapewnienia, aby cena tego materiału odzwierciedlała mieszankę różnych jakości, w szczególności w przypadku braku bardziej szczegółowych informacji na temat składu danego materiału. W tym przypadku Komisja nie zaobserwowała żadnych szczególnych okoliczności, które sprawiłyby, że wartość odniesienia dla proszku żelaza stosowana w rozporządzeniu w sprawie cel tymczasowych byłaby niereprezentatywna lub nieodpowiednia. Należy ponadto zauważyć, że chociaż wartość odniesienia stosowana do proszku żelaza może być wyższa niż rzeczywiste koszty krajowe w Chinach, biorąc pod uwagę istnienie znaczących zakłóceń zgodnie z art. 2 ust. 6a rozporządzenia podstawowego, takiej ceny krajowej nie można uznać za wiarygodną i obrazującą, jakie powinny być wartości odniesienia. Co więcej, LB nie przedstawiło żadnych konkretnych dowodów (ani w odpowiedzi na drugą notę, ani w odpowiedzi na ujawnienie tymczasowych ustaleń) dotyczących proszku żelaza używanego przez grupę LB, ani konkretnych kodów towarów, do których ten produkt byłby zaliczany przy rozpatrywaniu przywozu do Brazylii, zgodnie z GTA. W związku z tym Komisja odrzuciła ten argument.
- (168) W odpowiedzi na ujawnienie tymczasowych ustaleń LB utrzymywało, że wartość odniesienia dla pracy została zawyżona z powodu błędnego obliczenia składek na ubezpieczenia społeczne oraz zastosowania przez Komisję kursu wymiany obowiązującego w OD, a nie kursów obowiązujących w 2021 r., do którego to okresu odnoszą się dane dotyczące wartości odniesienia dla pracy. Ponadto LB argumentowało, że wartość odniesienia dla kosztów pracy powinna uwzględniać regionalne różnice w wynagrodzeniach w Chinach. Argumenty te podniesiono ponownie po ujawnieniu ustaleń ostatecznych. Po pierwsze, należy przypomnieć, że zgodnie z motywami 231–232 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych jako podstawę obliczeń wykorzystano statystyki dotyczące wynagrodzeń w odpowiednim sektorze działalności za 2021 r., ale wartości te zostały zindeksowane do OD. W związku z tym do kosztów pracy ustalonych dla OD zastosowano kurs wymiany obowiązujący w OD. Po drugie, różnice regionalne w Chinach pod względem kosztów pracy nie mają wpływu na określenie wartości odniesienia dla kosztów pracy w przypadkach, w których zastosowanie ma art. 2 ust. 6a rozporządzenia podstawowego i w których stwierdzono istnienie znaczących zakłóceń, między innymi w odniesieniu do kosztów pracy. Poza tym Komisja postępowała zgodnie z metodą konsekwentnie stosowaną w jej praktyce decyzyjnej. Na podstawie powyższego argument LB został odrzucony.
- (169) Po ujawnieniu tymczasowych ustaleń przedsiębiorstwo AkzoNobel powtórzyło swój argument podniesiony już w następstwie pierwszej i drugiej noty, że ceny GTA kwasu siarkowego nie można uznać za reprezentatywną. Argument użytkownika został odrzucony z powodów przedstawionych w motywach 220–223 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych. Ponadto należy przypomnieć, że w niniejszym postępowaniu żaden z producentów eksportujących nie zakwestionował reprezentatywności wartości odniesienia dla kwasu siarkowego.

3.2.1. *Źródła wykorzystane do ustalenia uzasadnionych i niezniekształconych kosztów sprzedaży, kosztów ogólnych i administracyjnych oraz kwoty zysku*

- (170) W nawiązaniu do kosztów sprzedaży, kosztów ogólnych i administracyjnych ponoszonych przez reprezentatywnego producenta (Tronox Brazil) w kraju reprezentatywnym LB utrzymywało, że koszty sprzedaży Tronox Brazil zastosowane do skonstruowania wartości normalnej należy pomniejszyć o kwotę kosztów transportu, możliwą do zidentyfikowania w zbadanym sprawozdaniu rocznym Tronox Brazil. Według LB takie dostosowanie zapewniłoby porównanie ceny eksportowej ex-works z wartością normalną ex-works. Po szczegółowym zbadaniu rocznego sprawozdania Tronox Brazil i podziału poszczególnych pozycji kosztów sprzedaży, kosztów ogólnych i administracyjnych w sprawozdaniu, Komisja uznała za racjonalne stwierdzenie, że wymienione w sprawozdaniu koszty transportu (Fretes/Transportes de cargas) stanowiły część kosztów sprzedaży.

- (171) W związku z tym koszty sprzedaży, koszty ogólne i administracyjne Tronox Brazil zastosowane do skonstruowania wartości normalnej zostały dostosowane z 5,9 % do 4,24 %.

3.2.2. *Cena eksportowa*

- (172) Szczegóły dotyczące obliczania ceny eksportowej przedstawiono w motywach 243–246 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych.
- (173) W odpowiedzi na uwagi LB Komisja uwzględniła wniosek dotyczący zmiany podstawy dokonywania korekt z tytułu kosztów sprzedaży, kosztów ogólnych i administracyjnych oraz hipotetycznego zysku na podstawie art. 2 ust. 9 rozporządzenia podstawowego dla przedsiębiorstwa handlowego ze Zjednoczonego Królestwa („BEL UK”) w przypadku ponoszenia przez nie kosztów zwykle ponoszonych przez importera.

3.2.3. *Porównanie*

- (174) Komisja przypomina, że w art. 2 ust. 10 rozporządzenia podstawowego nałożono na nią obowiązek dokonania obiektywnego porównania wartości normalnej z ceną eksportową na tym samym poziomie handlu oraz uwzględnienia różnic w czynnikach, co do których wykazano, że mogą wpłynąć na ceny oraz ich porównywalność. W omawianym przypadku Komisja postanowiła porównać wartość normalną i cenę eksportową objętych próbą producentów eksportujących na poziomie handlu ex-works. Jak przypomniano poniżej, w stosownych przypadkach wartość normalna i cena eksportowa zostały dostosowane w celu: (i) skompensowania ich z powrotem do poziomu ex-works; oraz (ii) uwzględnienia różnic w czynnikach, które zgłoszono i co do których wykazano, że mają wpływ na ceny i porównywalność cen.
- (175) Jak wyjaśniono w motywach 239–242 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych, wartość normalną ustalono na poziomie handlu ex-works, wykorzystując koszty produkcji wraz z kwotami kosztów sprzedaży, kosztów ogólnych i administracyjnych oraz zysku, które uznano za rozsądne w odniesieniu do tego poziomu handlu. Jak wyjaśniono w motywach 170–171, w świetle przekonujących dowodów na to, że stawka kosztów sprzedaży, kosztów ogólnych i administracyjnych zastosowana do ustalenia uzasadnionych kosztów sprzedaży, kosztów ogólnych i administracyjnych na poziomie handlu ex-works zawierała elementy, które nie należą do tego poziomu handlu, stawka ta została dostosowana tak, aby te elementy uwzględnić. Żadne dalsze dostosowania nie zostały uznane za konieczne w celu skompensowania wartości normalnej z powrotem do poziomu ex-works.
- (176) Komisja nie znalazła powodów do dokonywania jakichkolwiek odliczeń od wartości normalnej (innych niż dostosowanie z tytułu podatku VAT wyjaśnione w motywie 249 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych), ani też żaden z objętych próbą producentów eksportujących nie wystąpił o takie odliczenia.
- (177) W celu wyrównania ceny eksportowej do poziomu handlu ex-works dokonano dostosowania pod kątem kosztów transportu, magazynowania, ubezpieczenia, przeładunku i załadunku oraz cel. Uwzględniono następujące czynniki wpływające na ceny i porównywalność cen: prowizję, koszty kredytu i opłaty bankowe.
- (178) Jeśli chodzi o dostosowanie z tytułu prowizji, o którym mowa w art. 2 ust. 10 lit. i) rozporządzenia podstawowego, LB argumentowało, że korekta w dół ceny eksportowej LB HK (przy sprzedaży niepowiązanym klientom unijnym) oraz podwójna korekta w dół ceny eksportowej powiązanego przedsiębiorstwa handlowego w Zjednoczonym Królestwie („BEL UK”) (również przy sprzedaży niepowiązanym klientom) są niezgodne z prawem, a w każdym razie nadmierne.
- (179) Dokładniej rzecz ujmując, LB stwierdziło, że Komisja musi wykazać, iż dokonane korekty są konieczne, aby zapewnić porównywalność wartości normalnej i ceny eksportowej (odnosząc się w tym kontekście do odliczenia niektórych kosztów sprzedaży, kosztów ogólnych i administracyjnych powiązanych przedsiębiorstw handlowych, które nie są odliczane od wartości normalnej). Według LB Komisja nie wyjaśniła, dlaczego odpowiedzialność za proces sprzedaży, ponoszenie ryzyka handlowego lub otrzymywanie marży zysku, jak określono w rozporządzeniu w sprawie cel tymczasowych świadczy o tym, że funkcje przedsiębiorstw handlowych LB są podobne do funkcji przedstawiciela pracującego na zasadzie prowizji zgodnie z art. 2 ust. 10 lit. i) rozporządzenia podstawowego. Po ujawnieniu ostatecznych ustaleń LB stwierdziło, że Komisja nie zbadała, czy przedsiębiorstwa handlowe LB tworzą jeden podmiot gospodarczy z chińskimi podmiotami produkcyjnymi, czy też stanowią wewnętrzne działy zajmujące się handlem eksportowym.
- (180) Po pierwsze, jak określono w motywie 252 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych, dostosowanie na podstawie art. 2 ust. 10 lit. i) jest uzasadnione, ponieważ przedsiębiorstwa handlowe ponosiły odpowiedzialność za proces sprzedaży i związane z tym ryzyko handlowe oraz otrzymywały marżę zysku z tytułu sprzedaży.

- (181) Z informacji dostarczonych przez LB i zweryfikowanych przez Komisję wynika, że powiązane przedsiębiorstwa handlowe pełnią funkcje podobne do funkcji przedstawiciela pracującego na zasadzie prowizji. Samo LB przyznaje bowiem, że powiązane z nim przedsiębiorstwa handlowe pełnią funkcje z zakresu sprzedaży eksportowej. Wprowadzają one produkty do obrotu, ułatwiają zawieranie umów, zapewniają wymianę walut i zarządzanie ryzykiem, dbają o kontakty z obecnymi i potencjalnymi klientami, organizują logistykę, zarządzają dokumentacją prawną, pozyskują i przyjmują zamówienia, negocjują sprzedaż, wystawiają faktury i ponoszą związane z tym ryzyko handlowe. Samo LB przyznało, że powiązane z nim przedsiębiorstwa handlowe pełnią funkcje związane ze sprzedażą eksportową. W zamian za pełnienie tych funkcji oba przedsiębiorstwa handlowe otrzymują marżę zysku. LB nie wyjaśniło, dlaczego te funkcje nie miałyby być podobne do funkcji przedstawiciela pracującego na zasadzie prowizji. W związku z tym, wbrew twierdzeniu LB po ujawnieniu ostatecznych ustaleń, Komisja przedstawiła zbieżne poszlaki, które wykazały, że przedsiębiorstwa handlowe LB pełniły funkcje podobne do tych, które wykonuje przedstawiciel pracujący na zasadzie prowizji. Ponadto z powyższej oceny wynika, że Komisja nie uznaje przedsiębiorstw handlowych LB i podmiotów produkcyjnych za jeden podmiot gospodarczy. W każdym razie LB nie przedstawiło żadnego dowodu na poparcie takiego twierdzenia ani nie wystąpiło z formalnym wnioskiem przed przyjęciem środków tymczasowych o traktowanie któregośkolwiek z przedsiębiorstw handlowych LB jako jeden podmiot gospodarczy. Jeżeli chodzi o ciężar dowodu, Komisja przypomniała, że „jeżeli instytucje UE przedstawiły zbieżne poszlaki umożliwiające wykazanie, iż przedsiębiorstwo handlowe powiązane z producentem wykonuje funkcje podobne do tych, które wykonuje przedstawiciel pracujący na zasadzie prowizji, do tego przedsiębiorstwa handlowego lub do tego producenta należy przedstawienie dowodu, że dostosowanie na podstawie art. 2 ust. 10 lit. i) rozporządzenia podstawowego nie jest uzasadnione”⁽¹⁸⁾. Innymi słowy, to do LB należy wykazanie i uzasadnienie, że tworzą one jeden podmiot gospodarczy. LB tego nie uczyniło.
- (182) Zgodnie z orzecznictwem Europejskiego Trybunału Sprawiedliwości⁽¹⁹⁾ art. 2 ust. 10 lit. i) rozporządzenia podstawowego nie obejmuje wyłącznie stosunków przedstawicielstwa handlowego w ich ścisłym znaczeniu. Wręcz przeciwnie, dostosowanie przewidziane w tym przepisie dotyczy również otrzymywanej marży zysku, nawet jeżeli strony nie działają na podstawie relacji zleceniodawca–przedstawiciel, lecz osiągają ten sam rezultat, działając jako sprzedawca i kupujący (co ma miejsce w tym przypadku). Podmioty produkujące LB i powiązane z nimi przedsiębiorstwa handlowe działają jako sprzedający i kupujący. Przedsiębiorstwa handlowe kupują produkt objęty postępowaniem, a następnie go odsprzedają, otrzymując marżę zysku. Taką marżę zysku wyraźnie uznano w art. 2 ust. 10 lit. i) rozporządzenia podstawowego za formę „prowizji”. To przeniesienie własności na powiązane przedsiębiorstwa handlowe nieuchronnie wiąże się z przeniesieniem ryzyka handlowego, nie wyklucza jednak zastosowania art. 2 ust. 10 lit. i) rozporządzenia podstawowego.
- (183) W odniesieniu do hipotetycznego zysku w wysokości 6,89 % wygenerowanego przez niepowiązanych importerów innego produktu chemicznego (PVA) i wykorzystanego w obecnym dochodzeniu do ustalenia wiarygodnej ceny eksportowej (zob. motywy 246 i 252 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych) LB stwierdziło po ujawnieniu tymczasowych i ostatecznych ustaleń, że LB HK nie pełni funkcji typowych dla importera. W związku z tym LB nie uważa, aby wartość odniesienia importera odzwierciedlała marżę zysku, co do której można oczekiwać, że zostanie osiągnięta przez LB HK. Według LB można co najwyżej dokonać korekty z tytułu rzeczywistego zysku LB HK w związku z zaangażowaniem LB HK w sprzedaż do Unii.
- (184) AkzoNobel twierdziło również, że odliczona marża zysku w wysokości 6,89 % na jednostkę handlową jest nadmierna i powinna być ograniczona do łącznej wysokości 6,89 % niezależnie od liczby zaangażowanych przedsiębiorstw handlowych, a w przeciwnym razie Komisja powinna przynajmniej zastosować marżę zysku w wysokości 5 % stosowaną wcześniej w rozporządzeniach Komisji z 2007 i 2014 r. w odniesieniu do przemysłu chemicznego⁽²⁰⁾.

⁽¹⁸⁾ Wyrok z dnia 26 października 2016 r., PT Musim Mas/Rada, C-468/15 P, ECLI:EU: C:2016:803, pkt 85.

⁽¹⁹⁾ Wyrok Sądu z 25 czerwca 2015 r., Musim Mas /Rada Unii Europejskiej, sprawa T-26/12, ECLI:EU:T:2015:437, pkt 84.

⁽²⁰⁾ Motyw 35 rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) nr 904/2014 z dnia 20 sierpnia 2014 r. nakładającego tymczasowe cło antydumpingowe na przywóz glutaminianu monosodowego pochodzącego z Indonezji (Dz.U. L 246 z 21.8.2014, s. 1); motyw 47 rozporządzenia Komisji (WE) nr 390/2007 z dnia 11 kwietnia 2007 r. nakładającego tymczasowe cło antydumpingowe na przywóz nadlenosiarczianów (nadsiarczanów) pochodzących ze Stanów Zjednoczonych Ameryki, Chińskiej Republiki Ludowej i Tajwanu (Dz.U. L 97 z 12.4.2007, s. 6).

- (185) Po pierwsze, w art. 2 ust. 9 rozporządzenia podstawowego pozostawiono Komisji możliwość wyboru między zastosowaniem rzeczywistej marży zysku importera powiązanego a zastosowaniem hipotetycznej marży zysku, przy czym jedynym obowiązkiem jest to, aby marża ta była rozsądna. Stosując art. 2 ust. 9 rozporządzenia podstawowego przez analogię do art. 2 ust. 10 lit. i), uznano za właściwe, aby za podstawę odliczenia na mocy wspomnianego przepisu przyjąć rozsądną marżę zysku, w celu uniknięcia wszelkich zakłócających skutków, które mogą wynikać z wewnętrznych ustaleń między producentem eksportującym a powiązanymi przedsiębiorstwami handlowymi.
- (186) LB nie kwestionuje, że zarówno LB HK, jak i BEL UK: (i) działają w charakterze przedsiębiorstw handlowych; (ii) ponoszą w związku z tym odpowiednie koszty; (iii) otrzymują marżę zysku z tytułu pełnionych przez siebie funkcji; oraz (iv) generują zysk. Nie ulega również wątpliwości, że oba przedsiębiorstwa handlowe są powiązane z producentem. W związku z tym, zgodnie ze swoją stałą praktyką potwierdzoną przez Sąd⁽²¹⁾, Komisja zastosowała przez analogię art. 2 ust. 9 rozporządzenia podstawowego i wykorzystała koszty sprzedaży, koszty ogólne i administracyjne oraz hipotetyczną marżę zysku opartą na zysku osiągniętym przez niepowiązane przedsiębiorstwo handlowe/importera.
- (187) Jeśli chodzi o kwantyfikację dostosowania, istotny jest wpływ roli powiązanego przedsiębiorstwa handlowego na cenę eksportową. Chodzi o to, jaka byłaby rzeczywista cena eksportowa oparta na relacji wolnorynkowej między eksporterem a przedsiębiorstwem handlowym⁽²²⁾. Nie ulega wątpliwości, że zarówno LB HK, jak i BEL UK działały jako przedsiębiorstwa handlowe na rzecz LB. W związku z tym rozsądną wartością odniesienia dla dostosowań jest marża zysku niepowiązanego przedsiębiorstwa handlowego/importera. Innymi słowy można rozsądnie założyć, że gdyby LB HK i BEL UK były niezależne od LB, a transakcje między nimi a LB miały charakter wolnorynkowy, przedsiębiorstwa te – oprócz pokrycia kosztów sprzedaży, kosztów ogólnych i administracyjnych – obciążałoby LB kwotą odpowiadającą zyskowi nominalnemu, jaki przedsiębiorstwo handlowe/importer działające w tej branży spodziewałoby się wygenerować. LB nie wyjaśniło, dlaczego nie miałyby tak być w przypadku LB HK, tym bardziej że LB nie kwestionuje, iż LB HK działa jako przedsiębiorstwo handlowe, otrzymuje wynagrodzenie w formie marży zysku i generuje zysk. Zastosowanie rzeczywistego zysku LB HK, za którym opowiada się LB, jest niewłaściwe ze względu na relację między producentem a przedsiębiorstwem handlowym, która wpływa na tę kwotę zysku. Ponadto zastosowana marża zysku ma związek ze stosunkowo niedawnym dochodzeniem, a nie z informacjami, które są nieaktualne i pochodzą z 2014, a nawet 2007 r. (przywołanymi przez AkzoNobel). Ponadto żaden przepis art. 2 ust. 10 lit. i) rozporządzenia podstawowego nie uniemożliwia Komisji stosowania kolejnych dostosowań, jeżeli zaangażowane są kolejne przedsiębiorstwa handlowe, których zaangażowanie, gdyby opierało się na transakcjach zawieranych na warunkach rynkowych, wpłynęłoby odpowiednio na cenę eksportową. Konieczne jest zatem dokonanie dostosowań w celu usunięcia czynników wpływających na porównywalność cen między wartością normalną a ceną eksportową. W związku z tym argument LB i AkzoNobel należało odrzucić.
- (188) W odpowiedzi na ujawnienie tymczasowych ustaleń, a także ujawnienie ostatecznych ustaleń, LB stwierdziło, że w odniesieniu do udziału BEL UK w sprzedaży do UE zamiast marży zysku importera niepowiązanego ustalonej w dochodzeniu dotyczącym PVA (6,89 %) należy zastosować inną podstawę. LB argumentowało mianowicie, że dostosowanie z tytułu „rozsądnego zysku” BEL UK w odniesieniu do sprzedaży do UE powinno opierać się na medianie marży zysku ustalonej przez zewnętrzną profesjonalną firmę w badaniu porównawczym, w którym przeanalizowano marże zysku w ciągu kilku lat dla kilku przedsiębiorstw pełniących podobne funkcje co BEL UK. Zgodnie z informacjami przekazanymi przez LB po ujawnieniu ostatecznych ustaleń znaczenie mają pełnione funkcje, a nie sprzedawane produkty. LB argumentowało ponadto, że skoro Komisja nie porównała działalności BEL z działalnością importera PVA oraz wykorzystano jedynie dane pochodzące z jednego źródła i sprzed ponad czterech lat, wartość odniesienia zastosowana przez Komisję była nieracjonalna.

⁽²¹⁾ Zob. wyrok z dnia 8 maja 2024 r., *Çolakoğlu Metalurji i Çolakoğlu D1 Ticaret/Komisja*, T-630/21, ECLI:EU:T:2024:304, pkt 97.

⁽²²⁾ Wyrok z dnia 8 maja 2024 r., *Çolakoğlu Metalurji i Çolakoğlu D1 Ticaret/Komisja*, T-630/21, ECLI:EU:T:2024:304, pkt 96.

- (189) Jak wskazano w motywie 185 powyżej, dokonując dostosowań na podstawie, odpowiednio, art. 2 ust. 9 i art. 2 ust. 10 lit. i) rozporządzenia podstawowego, Komisja dysponuje dużą swobodą wyboru między rzeczywistą marżą zysku importera powiązanego a hipotetyczną marżą zysku, przy czym jedynym wymogiem jest to, aby marża ta była rozsądna w odniesieniu do przedsiębiorstwa handlowego/importera prowadzącego obrót produktem objętym postępowaniem lub produktami podobnymi. Ponadto stałą praktyką Komisji jest stosowanie marży zysku opartej na zysku osiągniętym przez importera niepowiązanego, czy to do celów art. 2 ust. 9, czy art. 2 ust. 10 lit. i) rozporządzenia podstawowego. Chociaż pełnione funkcje (tj. działalność gospodarcza polegająca na przywozie) są kluczowym czynnikiem przy wyborze wartości odniesienia dla rozsądnego zysku, równie istotne jest, aby Komisja zidentyfikowała importerów prowadzących działalność w tej samej branży (a najlepiej w zakresie tego samego produktu). Ponadto dane dotyczące zysku w odniesieniu do niepowiązanych importerów PVA objętych próbą zostały przedstawione do celów dochodzenia w sprawie ochrony handlu oraz zostały należycie sprawdzone i zweryfikowane przez Komisję. Nawet jeśli zastosowano zysk sprzed 4 lat, nie oznacza to, że wartość odniesienia jest nieracjonalna. W każdym razie LB nie wyjaśniło, dlaczego miałyby tak być. Dokument, na który powołuje się grupa LB, jest sprawozdaniem wewnętrznym, wydanym specjalnie dla LB, obejmującym również przedsiębiorstwa z sektorów innych niż sektor chemiczny i uwzględniającym również przedsiębiorstwa o ujemnych zyskach, co podważa zasadę rozsądnego charakteru, którą Komisja zastosowała przy wyborze zysku hipotetycznego. Co więcej, dążąc do obniżenia marży zysku, a tym samym swojego marginesu dumpingu, LB w żadnym momencie nie wyjaśniło w uzasadniony sposób, dlaczego marża zysku ustalona w niedawnym dochodzeniu i faktycznie wygenerowana przez przedsiębiorstwo handlowe prowadzące obrót produktami chemicznymi powinna zostać uznana za nieracjonalną. W związku z tym argument grupy LB został odrzucony.
- (190) Po ujawnieniu ostatecznych ustaleń LB argumentowało, że zanim Komisja będzie mogła skorygować marżę zysku zgodnie z art. 2 ust. 10 lit. i) rozporządzenia podstawowego, ma obowiązek wykazać, że na marżę zysku wpływa (tj. ze względu na nieistnienie warunków pełnej konkurencji) związek między przedsiębiorstwami handlowymi LB a podmiotami produkcyjnymi LB. Ponadto zdaniem LB ewentualna korekta marży zysku powinna być dostosowana do funkcji pełnionych przez te podmioty, a zatem powinna mieć związek z poniesionymi przez nie wydatkami. Odnosząc się do metodyki zastosowanej w wytycznych OECD w sprawie cen transferowych, LB stwierdziło ponadto, że marża zysku LB HK i BEL ma charakter wolnorynkowy.
- (191) Jak określono w motywie 187, na rzeczywisty zysk wygenerowany przez przedsiębiorstwa handlowe LB mają wpływ powiązania z podmiotami produkującymi LB. Jak potwierdzono w wyroku w sprawie Çolakoğlu, zasada określona w art. 2 ust. 9 rozporządzenia podstawowego, zgodnie z którą w przypadkach gdy „okaże się, że [cena eksportowa] jest niewiarygodna z powodu istnienia powiązania lub istnienia porozumienia kompensacyjnego pomiędzy eksporterem i importerem lub stroną trzecią, cena eksportowa może zostać skonstruowana na podstawie ceny, po której produkty przywożone po raz pierwszy odsprzedaje się niezależnemu nabywcy”, musi również obowiązywać przy obliczaniu kwoty prowizji, którą należy odliczyć od ceny eksportowej, aby nie pozbawić skuteczności art. 2 ust. 10 lit. i) rozporządzenia podstawowego⁽²³⁾. W związku z tym faktycznie wygenerowany zysk nie odzwierciedla odpowiedniego wynagrodzenia za usługę świadczoną na warunkach rynkowych. Odniesiono się ponadto do oceny Komisji przedstawionej w motywach 185–189. Jeżeli chodzi o korelację między liczbą pełnionych funkcji a dostosowaniem marży zysku, rozporządzenie podstawowe nie wyklucza możliwości zastosowania przez Komisję tego samego dostosowania na podstawie art. 2 ust. 10 lit. i) w odniesieniu do przedsiębiorstw handlowych świadczących usługi w różnym stopniu. Przedsiębiorstwa handlowe LB nie muszą pełnić tych samych funkcji lub zakresu funkcji. Fakt, że w niektórych przypadkach rola LB HK jest bardziej ograniczona (na przykład przy odsprzedaży na rzecz BEL, a nie bezpośrednio na rzecz klientów niepowiązanych), nie podważa możliwości zastosowania tego samego hipotetycznego zysku zarówno dla LB HK, jak i BEL, pod warunkiem że oba przedsiębiorstwa handlowe pełnią funkcje podobne do funkcji przedstawiciela pracującego na zasadzie prowizji (a jest tak w tym przypadku). Należy również zauważyć, że ocena Komisji w tym przypadku nie opiera się na żadnych wytycznych OECD stosowanych do celów podatkowych, a na dochodzeniach w sprawie ochrony handlu. Argument ten został zatem odrzucony.
- (192) W odniesieniu do dostosowania z tytułu podatku VAT przy konstruowaniu wartości normalnej LB argumentowało, że Komisja pominęła podstawę prawną dostosowania i nie przedstawiła dowodów ani wyjaśnień co do tego, dlaczego konieczne było zapewnienie porównywalności cen. Po ujawnieniu ostatecznych ustaleń LB ponownie wskazało, że Komisja nie przedstawiła dowodów na poparcie dokonanego dostosowania. Po pierwsze, jak wynika z rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych, a mianowicie z sekcji 3.6, dostosowania z tytułu podatku VAT dokonuje się na podstawie art. 2 ust. 10 rozporządzenia podstawowego (dokładniej rzecz biorąc art. 2 ust. 10

⁽²³⁾ Zob. wyrok z dnia 8 maja 2024 r., Çolakoğlu Metalurji i Çolakoğlu D1 Ticaret/Komisja, T-630/21, ECLI:EU:T:2024:304, pkt 95.

lit. k)). Komisja szerzej omówiła to dostosowanie i przedstawiła swoje uzasadnienie w sekcji 4.3.6 załącznika 2 (zatytułowanego „Obliczenia dumpingu i informacje na temat zastosowanej metodyki”) do dokumentu dotyczącego wcześniejszego informowania. Dostosowania dokonuje się ze względu na różnicę pod względem poziomu zwrotu VAT należnego od sprzedaży krajowej i eksportowej (obowiązuje brak zwrotu VAT należnego od sprzedaży eksportowej). W związku z tym argument LB został odrzucony.

3.2.4. Marginesy dumpingu

- (193) Jak opisano w motywach 164, 171 i 173, w następstwie uwag zainteresowanych stron Komisja dokonała przeglądu marginesów dumpingu.
- (194) Po opublikowaniu rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych skarżący twierdził, że ustalenie niższego tymczasowego marginesu dumpingu dla Anhui Gold Star oznaczało, że Anhui sprzedawało TiO_2 na rynku krajowym po znacznie wyższych cenach niż LB.
- (195) Należy zauważyć, że w tym przypadku zastosowanie ma art. 2 ust. 6a rozporządzenia podstawowego i że zgodnie z tym przepisem wartość normalna dla producentów eksportujących objętych próbą nie jest obliczana w odniesieniu do cen krajowych w Chinach, ale na podstawie kosztów zastąpienia w kraju reprezentatywnym (w tym przypadku Brazylii).
- (196) Ponadto skarżący zakwestionował udział wszystkich powiązanych przedsiębiorstw w dochodzeniu oraz to, czy związek między przedsiębiorstwami mógł mieć wpływ na obliczenie marginesu dumpingu.
- (197) Stałą praktyką Komisji przy ustalaniu podstawy wartości normalnej jest uwzględnianie i należyte odzwierciedlanie struktury kosztów poszczególnych przedsiębiorstw eksportujących objętych próbą, w tym tego, czy i w jakim zakresie surowce są pozyskiwane od stron trzecich lub podmiotów powiązanych lub produkowane wewnętrznie lub które początkowe materiały są wykorzystywane do wytwarzania produktu objętego postępowaniem.
- (198) Ponadto skarżący zwrócił się o doprecyzowanie, czy cła ustalone dla grupy Anhui Gold Star zostaną rozszerzone na innych producentów TiO_2 z większej grupy CNNC, do której należy Anhui. Jak określono w motywie 199 niniejszego rozporządzenia, indywidualna stawka celna w wysokości 11,4 % została ustalona dla dwóch producentów eksportujących w ramach grupy Anhui Gold Star (która jest faktycznie częścią większej grupy przedsiębiorstw należącej do CNNC HUA YUAN TITANIUM DIOXIDE CO., LTD), a mianowicie Anhui Gold Star Titanium Dioxide (Group) Co., Ltd. i ANHUI GOLD STAR TITANIUM DIOXIDE TRADING COMPANY LIMITED, i nie obejmuje innych producentów eksportujących, powiązanych lub niepowiązanych ze wspomnianymi przedsiębiorstwami z grupy Anhui Gold Star.
- (199) Ostateczne marginesy dumpingu, wyrażone jako wartość procentowa ceny CIF (koszt, ubezpieczenie, fracht) na granicy Unii przed ocleniem, są następujące:

Przedsiębiorstwo	Ostateczny margines dumpingu
Grupa LB: — LB GROUP CO., LTD. — HENAN BILLIONS ADVANCED MATERIAL CO., LTD. — LB LUFENG TITANIUM INDUSTRY CO., LTD. — LB SICHUAN TITANIUM INDUSTRY CO., LTD. — LB XIANGYANG TITANIUM INDUSTRY CO., LTD.	32,3%
Grupa Anhui Gold Star: — Anhui Gold Star Titanium Dioxide (Group) Co., Ltd. — ANHUI GOLD STAR TITANIUM DIOXIDE TRADING COMPANY LIMITED	11,4%

Przedsiębiorstwo	Ostateczny margines dumpingu
Pozostałe przedsiębiorstwa współpracujące	28,4%
Wszystkie pozostałe przedsiębiorstwa	32,3%

4. SZKODA

4.1. Definicja przemysłu Unii i produkcji unijnej

(200) Wobec braku innych uwag motywy 261 i 262 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych zostają potwierdzone.

4.2. Określenie właściwego rynku unijnego

(201) Wobec braku uwag motywy 263–268 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych zostają potwierdzone.

4.3. Konsumpcja w Unii

(202) Wobec braku uwag motywy 266–272 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych zostają potwierdzone.

4.4. Przywóz z państwa, którego dotyczy postępowanie

4.4.1. Wielkość i udział w rynku przywozu z państwa, którego dotyczy postępowanie

(203) Wobec braku uwag motywy 273–275 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych zostają potwierdzone.

(204) Stowarzyszenie CNCIA nie zgodziło się z ustaleniami Komisji, że spadek wielkości przywozu odnotowany w 2021 r. wynikał z nadzwyczajnych okoliczności związanych z transportem międzynarodowym, argumentując, że Komisja nie przedstawiła w tym względzie żadnych dowodów. CNCIA powtórzyło to twierdzenie w swoich uwagach dotyczących ujawnienia ostatecznych ustaleń, dodając, że w niektórych niedawnych dochodzeniach⁽²⁴⁾ wielkość przywozu z Chin do UE gwałtownie wzrosła w 2021 r. oraz że wielkość wywozu przemysłu Unii również wzrosła w 2021 r.

(205) Komisja przypomniła, że w 2021 r. wystąpiły duże zakłócenia w międzynarodowych łańcuchach dostaw spowodowane zamknięciem portów i wynikającym z tego niedoborem kontenerów transportowych, co w 2022 r. spowodowało również wzrost kosztów transportu morskiego o kilka rzędów wielkości i spadek wielkości przywozu wielu produktów.

(206) Komisja doszła już do takich wniosków w niedawno rozpatrywanych sprawach,⁽²⁵⁾ a skarżący i Siegwerek również wyrazili takie samo stanowisko w tej sprawie. Jednocześnie CNCIA nie przedstawiło żadnego alternatywnego wyjaśnienia tego spadku wielkości przywozu w porównaniu ze wszystkimi pozostałymi latami, w których przywóz stale wzrastał.

(207) Komisja odrzuciła zatem ten argument i potwierdziła swoje wnioski z motywów 276 i 277 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych.

⁽²⁴⁾ CNCIA odniosło się do rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2024/1915 z dnia 11 lipca 2024 r. nakładającego tymczasowe cło antydumpingowe na przywóz podestów ruchomych przejezdnych pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej oraz do rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2024/1866 z dnia 3 lipca 2024 r. nakładającego tymczasowe cło wyrównawcze na przywóz nowych pojazdów elektrycznych o napędzie akumulatorowym przeznaczonych do przewozu osób pochodzący z Chińskiej Republiki Ludowej.

⁽²⁵⁾ Zob. na przykład motywy 370 i 371 rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2024/1064 z dnia 9 kwietnia 2024 r. nakładającego tymczasowe cło antydumpingowe na przywóz niektórych estrów alkilofosforanowych pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej (Dz.U. L, 2024/1064, 10.4.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_impl/2024/1064/oj).

4.4.2. Ceny przywozu z państwa, którego dotyczy postępowanie, oraz podcięcie cenowe

- (208) Wobec braku jakichkolwiek uwag motywy 278–281 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych zostają potwierdzone.
- (209) W swoich uwagach dotyczących rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych przedsiębiorstwo AkzoNobel twierdziło, że z rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych nie wynika jasno, czy Komisja zastosowała się do orzecznictwa Trybunału Sprawiedliwości zobowiązującego Komisję do obliczania podcięcia cenowego i zaniżania cen na tym samym poziomie handlu ⁽²⁶⁾.
- (210) Komisja wskazała w związku z tym na motyw 283 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych, w którym wyraźnie zaznaczyła, że obliczenia przeprowadzono na tym samym poziomie handlu, jak wyjaśniono w motywach 247, 248 i 249 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych. Komisja przeprowadziła również alternatywny zestaw obliczeń, bez dostosowania uwzględniającego koszty sprzedaży, koszty ogólne i administracyjne oraz zysk producentów eksportujących na podstawie art. 2 ust. 9, i obliczenia te także wykazały znaczne marginesy podcięcia cenowego i zaniżania cen.
- (211) Komisja potwierdziła zatem swoje wnioski zawarte w motywach 282–283 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych.
- (212) AkzoNobel nie zgodziło się ponadto z wnioskami Komisji dotyczącymi tłumienia i zaniżania cen i utrzymywało, że Komisja powinna stwierdzić, że nie dochodzi do tłumienia bądź zaniżania cen.
- (213) AkzoNobel argumentowało przede wszystkim, że Komisja stwierdziła występowanie zaniżania cen „tylko dlatego, że od 2022 r. do [okresu objętego dochodzeniem] ceny spadły o 4 %”, przy czym Komisja „zignorowała fakt, że w latach 2020–2022 ceny wzrosły o 35 %, a od 2020 r. do [okresu objętego dochodzeniem] o 31 %”.
- (214) Po drugie, zdaniem AkzoNobel okoliczność, iż w skardze nie powołano się na występowanie tłumienia cen, podważa wniosek Komisji, zgodnie z którym tłumienie cen miało miejsce.
- (215) Ponadto AkzoNobel twierdziło, że Komisja w każdym razie nie oceniła, czy przywóz z Chin był czynnikiem wyjaśniającym jakiekolwiek tłumienie cen, co jest wymagane zgodnie z zasadami WTO ⁽²⁷⁾.
- (216) Komisja uznała powyższe twierdzenia AkzoNobel za bezpodstawne.
- (217) Po pierwsze, sam fakt, że skarga nie dotyczyła tłumienia cen, nie oznacza, że takie tłumienie cen nie miało miejsca. Jak wyjaśniono w motywie 316 w związku z motywami 308 i 285 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych, Komisja stwierdziła, że w okresie badanym doszło do tłumienia cen ze względu na nakładanie się kilku czynników:
- a) przywóz z Chin był konsekwentnie wyceniany poniżej cen przemysłu Unii, a jego wielkość rosła w każdym roku okresu badanego (wyjątek stanowił rok 2021, w którym wzrosły koszty transportu i zmniejszyła się wielkość przywozu), co zbiegło się w czasie ze
 - b) wzrostem kosztów produkcji przemysłu Unii w każdym roku okresu badanego, przy czym
 - c) ceny sprzedaży przemysłu Unii nie rosły w tym samym tempie, a zatem nie mogły w pełni zrównoważyć tego wzrostu kosztów.
- (218) Komisja stwierdziła zatem występowanie tłumienia cen i oceniła związek przyczynowy między przywozem z Chin a tłumieniem cen.
- (219) Po drugie, wbrew argumentom AkzoNobel, Komisja nie stwierdziła, że w okresie objętym dochodzeniem doszło do zaniżania cen tylko dlatego, że między 2022 r. a okresem objętym dochodzeniem spadły ceny przemysłu Unii.

⁽²⁶⁾ Wyrok z dnia 10 kwietnia 2019 r., Jindal Saw/Komisja, T-301/16, ECLI:EU:T:2019:234, pkt 165–190; wyrok z dnia 27 kwietnia 2022 r., Giant/Komisja, T-242/19, ECLI:EU:T:2022:259, pkt 62–95, 122; wyrok z dnia 4 maja 2022 r., CRIA i CCCMC/Komisja, T-30/19 i T-72/19, ECLI:EU:T:2022:266, pkt 108, 125–154.

⁽²⁷⁾ Sprawozdanie Organu Apelacyjnego, *Chiny* – GOES, WT/DS414/AB/R, pkt 138 i 141.

- (220) Jak określono w motywie 316 oraz w motywach 286, 308 i 309 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych, a także w świetle czynników, o których mowa w motywie 217, Komisja stwierdziła, że doszło do zaniżania cen, ponieważ:
- a) chociaż cena przywozu z Chin rosła w każdym roku okresu badanego, w okresie objętym dochodzeniem ceny przywozu z Chin nagle spadły, zmuszając przemysł Unii do obniżenia cen w celu utrzymania przynajmniej części udziału w rynku, podczas gdy
 - b) udział przywozu z Chin w rynku wzrastał.
- (221) Komisja odrzuciła zatem uwagi AkzoNobel jako bezpodstawne i potwierdziła motywy 284–286 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych.

4.5. Sytuacja gospodarcza przemysłu Unii

4.5.1. Uwagi ogólne

- (222) Wobec braku uwag motywy 287–291 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych zostają potwierdzone.

4.5.2. Wskaźniki makroekonomiczne

4.5.2.1. Produkcja, moce produkcyjne i wykorzystanie mocy produkcyjnych

- (223) Wobec braku uwag motywy 292–296 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych zostają potwierdzone.

4.5.2.2. Wielkość sprzedaży i udział w rynku

- (224) Wobec braku uwag motywy 297–299 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych zostają potwierdzone.

4.5.2.3. Wzrost

- (225) Wobec braku jakichkolwiek uwag motyw 300 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych zostaje niniejszym potwierdzony.

4.5.2.4. Zatrudnienie i wydajność

- (226) Wobec braku uwag motywy 301–303 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych zostają potwierdzone.

4.5.2.5. Wielkość marginesu dumpingu i poprawa sytuacji po wcześniejszym dumpingu

- (227) Wobec braku innych uwag motywy 304 i 305 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych zostają potwierdzone.

4.5.3. Wskaźniki mikroekonomiczne

4.5.3.1. Ceny i czynniki wpływające na ceny

- (228) Wobec braku innych uwag motywy 306 i 307 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych zostają potwierdzone. Po odniesieniu się w sekcji 4.4.2 powyżej do uwag AkzoNobel dotyczących tłumienia i zaniżania cen Komisja potwierdziła motywy 308 i 309 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych.

4.5.3.2. Koszty pracy

- (229) Wobec braku innych uwag motywy 310 i 311 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych zostają potwierdzone.

4.5.3.3. Zapasy

(230) Wobec braku innych uwag motywy 312 i 313 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych zostają potwierdzone.

4.5.3.4. Rentowność, przepływy środków pieniężnych, inwestycje, zwrot z inwestycji i zdolność do pozyskania kapitału

(231) Komisja skorygowała błąd pisarski w danych zgłoszonych w tabeli 11 w rozporządzeniu w sprawie cel tymczasowych dotyczących przepływów środków pieniężnych przemysłu Unii w OD. W rzeczywistości przepływy środków pieniężnych w OD wyniosły minus 42,3 mln EUR, a nie minus 4,3 mln EUR. Zindeksowane dane liczbowe pokazujące w tabeli 11 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych tendencję przepływów środków pieniężnych w okresie badanym były jednak prawidłowe.

(232) Skorygowaną wartość przepływów środków pieniężnych przedstawiono w tabeli poniżej.

Tabela 11

Rentowność, przepływy środków pieniężnych, inwestycje i zwrot z inwestycji

	2020	2021	2022	Okres objęty dochodzeniem
Rentowność sprzedaży klientom niepowiązanym w Unii (w % obrotu ze sprzedaży)	7,9%	9,8%	5,1%	- 11,7 %
<i>Indeks</i>	100	125	65	- 148
Przepływy środków pieniężnych (w EUR)	92 461 606	124 892 941	3 767 112	- 42 293 138
<i>Indeks</i>	100	135	4	- 46
Inwestycje (w EUR)	37 870 922	36 314 534	39 542 712	43 030 210
<i>Indeks</i>	100	96	104	114
Zwrot z inwestycji	53 %	41 %	2 %	- 67 %
<i>Indeks</i>	100	79	5	- 127

Źródło: Zweryfikowane odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu udzielone przez producentów unijnych objętych próbą.

(233) Ten błąd pisarski nie ma wpływu na wnioski przedstawione w sekcji 4.5.3.4 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych.

(234) Dokonując powyższej zmiany w tabeli 11, Komisja potwierdziła swoje ustalenia zawarte w motywach 314–322 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych.

4.6. **Wnioski dotyczące szkody**

(235) CNCIA utrzymywało w swoich uwagach, że przemysł Unii nie poniósł istotnej szkody, a wskaźniki szkody określone w rozporządzeniu w sprawie cel tymczasowych nie wskazują na negatywną sytuację przemysłu Unii. CNCIA powtórzyło ten argument w swoich uwagach dotyczących ujawnienia ostatecznych ustaleń.

- (236) W tym względzie CNCIA argumentowało, że pomimo spadku niektórych wskaźników szkody, takich jak wskaźnik dotyczący produkcji, przemysł Unii był w stanie utrzymać swoją silną pozycję na rynku unijnym i stracił jedynie kilka punktów procentowych udziału w rynku.
- (237) CNCIA utrzymywało również, że spadek rentowności producentów unijnych w OD był jedynie tymczasowy, ponieważ wynikał z gwałtownego wzrostu kosztów produkcji w połączeniu ze znacznym spadkiem popytu, co uniemożliwiło przemysłowi Unii przeniesienie zwiększonych kosztów na konsumentów.
- (238) CNCIA wskazało również na niektóre wskaźniki szkody i przeanalizowało je oddzielnie, twierdząc, że spadek był ograniczony albo wynikał z czynników innych niż przywóz z Chin.
- (239) Komisja przypomina, że w swojej analizie szkody przeanalizowała wszystkie wskaźniki szkody oddzielnie i jako całość. W szczególności Komisja stwierdziła podcięcie cenowe wynoszące od 14 % do 15,3 %, jak określono w motywie 283 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych. Komisja ustaliła również, że chińskie ceny wraz z kosztami wyładunku były niższe nawet od średnich kosztów produkcji przemysłu Unii zarówno w 2020 r., jak i w okresie objętym dochodzeniem (motyw 342 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych).
- (240) Co więcej, wszystkie główne wskaźniki szkody wykazywały tendencję zniżkową: w OD gwałtownie spadły zyski, przepływy środków pieniężnych i zwrot z inwestycji. W okresie badanym wielkość produkcji zmniejszyła się o 31 %, wielkość sprzedaży spadła o 25 %, zmniejszyły się także udział w rynku, zatrudnienie i wydajność. Na podstawie oceny przeprowadzonej i opisaniej w rozporządzeniu w sprawie cel tymczasowych Komisja stwierdziła, że przemysł Unii poniósł istotną szkodę w rozumieniu art. 3 ust. 5 rozporządzenia podstawowego.
- (241) Żaden z argumentów CNCIA nie podważa powyższego wniosku. Komisja potwierdza zatem swoje ustalenia w motywach 323–337 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych.

5. ZWIĄZEK PRZYCZYNOWY

5.1. Skutki przywozu towarów po cenach dumpingowych

- (242) Zainteresowane strony twierdziły, że dokonanie ważnego ustalenia dotyczącego związku przyczynowego między występowaniem domniemanego przywozu TiO_2 po cenach dumpingowych z Chin a szkodą wyrządzoną przemysłowi Unii nie jest możliwe, ponieważ na okres objęty dochodzeniem i okres objęty postępowaniem miało wpływ kilka czynników, które nie odzwierciedlają normalnej rzeczywistości rynkowej.
- (243) Siegwerk argumentowało w tym względzie że, po pierwsze, Chiny znacznie zmniejszyły swój ogólny wywóz podczas pandemii COVID-19, a zatem wzrost przywozu chińskiego TiO_2 odnotowany po zakończeniu pandemii w rzeczywistości stanowił normalizację wolumenu obrotu. Po drugie, w czasie pandemii popyt w Unii utrzymywał się powyżej średniej. Po trzecie, Siegwerk twierdziło, że za sprawą dwóch uprzednio wymienionych czynników podczas pandemii producenci unijni prowadzili działalność, korzystając z „niemal monopolistycznej pozycji”, i byli w stanie osiągnąć nadzwyczajne zyski.
- (244) Komisja zauważyła, że przeanalizowała te elementy w swojej analizie wskaźników szkody i związku przyczynowego w rozporządzeniu w sprawie cel tymczasowych.
- (245) W sekcji 4.4.1 w motywie 276 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych Komisja odnotowała, że w 2021 r. rzeczywiście nastąpił spadek wielkości przywozu z Chin. Komisja stwierdziła, że wynikało to z ogólnych zakłóceń w handlu morskim z Chin, które miały miejsce w tym roku w wyniku pandemii COVID-19.
- (246) Podobnie w motywie 271 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych Komisja stwierdziła, że w latach 2020 i 2021 popyt utrzymywał się powyżej średniej.

- (247) Komisja przypomniła, że właśnie z powodu połączenia tych dwóch czynników w 2021 r. przemysł Unii zdołał tymczasowo zwiększyć swój udział w rynku i rentowność, podczas gdy w tym samym roku spadła zarówno wielkość przywozu z Chin, jak i jego udział w rynku ⁽²⁸⁾.
- (248) Komisja ustaliła zatem w rozporządzeniu w sprawie cel tymczasowych, w kontekście ogólnej analizy wszystkich wskaźników szkody rozpatrywanych łącznie, że te dwa elementy nie podważają wniosków dotyczących szkody i związku przyczynowego. W związku z tym Komisja odrzuciła powyższe argumenty.
- (249) CNCIA zauważyło również, że chińskie ceny importowe w 2022 r. były jedynie o 1,5 % niższe niż ceny sprzedaży przemysłu Unii, co nie może być uznane za „znaczące podcięcie cenowe”. Z drugiej strony ceny przywozu z Meksyku były w tym roku o 65 % niższe.
- (250) Na wstępie Komisja zauważyła, że zwykłe porównanie cen nie może stanowić o podcięciu cenowym, ponieważ nie uwzględnia ono rodzajów produktu. Komisja zauważyła także, że nawet jeśli cen niższych o 1,5 % w 2022 r. nie można uznać za znaczące podcięcie cenowe (bowiem nim nie są), w innych latach różnica w cenie była znacznie wyższa: wyniosła ona 6,4 % w 2020 r. i 24,2 % w okresie objętym dochodzeniem. W związku z tym w okresie badanym występowała znaczna różnica w cenie.

5.2. Wpływ pozostałych czynników

- (251) Po opublikowaniu rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych kilka stron zakwestionowało przeprowadzoną przez Komisję analizę związku przyczynowego.
- (252) CNCIA dowodziło, że przyczyną stanu przemysłu Unii nie był przywóz z Chin, i twierdziło, że Komisja nie zbadała pozostałych czynników, które miały wpływ na przemysł Unii: przywozu z państw trzecich, rosnących kosztów produkcji, spadku popytu i konkurencji w przemyśle wewnątrzunijnym.
- (253) Inne zainteresowane strony również twierdziły, że przyczyną szkody dla przemysłu Unii były spadek popytu i rosnące koszty produkcji.
- (254) Przedsiębiorstwa Felix, Munksjö i AkzoNobel utrzymywały, że Komisja popełniła oczywisty błąd w ocenie, nie uznając za przyczynę szkody dla przemysłu Unii cykliczności rynku TiO₂.
- (255) Siegwerk wymieniło jeszcze inne czynniki, które od końca 2023 r. miały wpływ na rynek. Ponieważ pojawiły się one po okresie objętym dochodzeniem, nie mają one znaczenia dla przeprowadzonej przez Komisję analizy retrospektywnej. Jednocześnie czynniki te nie sprawiają, aby nałożenie cel antydumpingowych było w oczywisty sposób niewłaściwe. Dotyczą one głównie zmian popytu na rynku, co Komisja oceniła w sekcji 5.2.1 poniżej.
- (256) AkzoNobel utrzymywało ponadto, że w rzeczywistości ujemną rentowność spowodowały decyzje inwestycyjne skarżącego. Przedsiębiorstwo to powołało się na dane dotyczące inwestycji i przepływów środków pieniężnych w okresie objętym dochodzeniem, stwierdzając, że za ujemne przepływy środków pieniężnych w wysokości – 4,3 mln EUR w okresie objętym dochodzeniem bezpośrednio odpowiedzialna była inwestycja o wartości 10 mln EUR rozłożona na 2022 r. i okres objęty dochodzeniem ⁽²⁹⁾.
- (257) Jak jednak wyjaśniła Komisja w motywach 231 i 232 powyżej, podana w rozporządzeniu w sprawie cel tymczasowych kwota – 4,3 mln EUR ujemnych przepływów środków pieniężnych w okresie objętym dochodzeniem stanowiła błąd pisarski. Faktyczny spadek przepływów środków pieniężnych był znacznie większy: 50 punktów procentowych, a przepływy środków pieniężnych przemysłu Unii wyniosły – 42,3 mln EUR, jak pokazano w skorygowanej tabeli 11 powyżej.
- (258) Takiego spadku przepływów środków pieniężnych nie można zatem przypisać wyłącznie powyższej inwestycji.
- (259) Komisja odniosła się do pozostałych uwag przedstawionych w motywach 252–254 w odpowiednich podsekcjach poniżej.

⁽²⁸⁾ Motywy 298, 299, 325 i 328 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych.

⁽²⁹⁾ Motyw 320 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych.

5.2.1. Cykliczność rynku TiO_2

- (260) Kilka zainteresowanych stron przedłożyło uwagi do ustaleń Komisji przedstawionych w motywach 349–358 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych. Przedsiębiorstwa Felix i Munksjö twierdziły, że Komisja nie uwzględniła w wystarczającym stopniu cykliczności, która jest jedną z kluczowych cech rynku TiO_2 , naruszając tym samym swój obowiązek wynikający z art. 3 ust. 7 rozporządzenia podstawowego.
- (261) Użytkownicy przyznają, że cykliczność nie dotyczy wyłącznie rynku TiO_2 , ale jednocześnie twierdzą, że jest to jego istotna cecha, która wpływa na dynamikę tego rynku (ceny i dostępność TiO_2 oraz siłę przetargową różnych stron), a tym samym na wyniki producentów unijnych. Wszelkie spadki wyników finansowych doświadczane w okresach niższego popytu mogą zostać odrobione w okresach wzrostu rynku.
- (262) Podobne uwagi przedstawiło przedsiębiorstwo AkzoNobel. Zdaniem tego przedsiębiorstwa wnioski Komisji, że cykliczność nie jest wyjątkowa dla rynku TiO_2 i w związku z tym „nie zasługuje na szczególną uwagę”⁽³⁰⁾ oraz że nie można „określić schematu pokazującego z całą pewnością, kiedy na rynku unijnym nastąpi ożywienie lub pogorszenie koniunktury”⁽³¹⁾ pozwalającego stwierdzić, że „spadek miał nastąpić w 2023 r.”, nie stanowią uzasadnionych powodów do odrzucenia twierdzenia, że szkoda poniesiona przez producentów unijnych została spowodowana przez dolną część cyklu.
- (263) AkzoNobel argumentowało, że chociaż cykliczność rzeczywiście nie jest wyjątkowa dla branży TiO_2 , jest ona znanym czynnikiem w tym przemyśle i Komisja była zobowiązana do oceny zakresu, w jakim spowodowała ona szkodę dla przemysłu Unii. Nie ma znaczenia, że nie można dokładnie przewidzieć, kiedy nastąpi pogorszenie koniunktury, ale – jak stwierdziła sama Komisja – po „dużym wzroście popytu” w 2020 i 2021 r. „każdy kolejny spadek konsumpcji byłby oczywiście również wyraźny”.
- (264) AkzoNobel podkreśliło, że potwierdza to jego twierdzenie, zgodnie z którym wyniki przemysłu Unii mają charakter cykliczny. W związku z tym wybrany okres objęty postępowaniem i okres objęty dochodzeniem wykazywałyby negatywne tendencje nawet w przypadku braku jakiegokolwiek przywozu. AkzoNobel powtórzyło, że skarżący sprytnie wybrał okres objęty dochodzeniem, tak aby zbiegł się on z dolną fazą cyklu.
- (265) Generalnie wiele stron twierdziło, powołując się na cykliczny charakter rynku i prognozy badań rynkowych, że przemysł Unii i tak miał osiągnąć słabe wyniki w okresie objętym dochodzeniem i że w związku z tym przywóz z Chin nie wyrządził przemysłowi Unii żadnej szkody.
- (266) Skarżący zakwestionował te twierdzenia. Chociaż uznał występowanie cykliczności, wskazał na fakt, że z czasem wielkość chińskiego importu i udziały w rynku stale rosły, a od 2017 r. wzrost ten zaczął być znaczący.
- (267) Skarżący stwierdził zatem, że wpływ cykliczności był znikomy, ponieważ nawet pomimo tendencji cyklicznych przywóz z Chin do Unii stale rósł, zarówno w poprzednim okresie spadku popytu w latach 2017–2018, jak i w okresie objętym dochodzeniem.
- (268) Komisja zauważyła, że szczegółowo przeanalizowała, czy i w jakim zakresie cykliczność mogła mieć wpływ na przemysł Unii, i stwierdziła, że ze względu na wszystkie okoliczności opisane w rozporządzeniu w sprawie cel tymczasowych nie można stwierdzić, że jedyną przyczyną szkody jest cykliczność na rynku.
- (269) W swoich tymczasowych ustaleniach Komisja uznała, że rynek TiO_2 faktycznie charakteryzuje się cyklicznością na poziomie globalnym (zob. np. motyw 355 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych). Komisja zauważyła jednak, że cykliczność nie jest specyficzna dla rynku TiO_2 , ale że wiele rynków przechodzi regularne cykle spadku i wzrostu popytu⁽³²⁾. Nie można zatem stwierdzić, że sam fakt cykliczności wystarcza do osłabienia związku przyczynowego.

⁽³⁰⁾ Motyw 355 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych.

⁽³¹⁾ Motyw 357 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych.

⁽³²⁾ Motyw 355 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych.

- (270) Ponadto Komisja stwierdziła, że opracowane na podstawie badań rynkowych światowe prognozy zachowania rynku TiO_2 , na które powoływały się zainteresowane strony, twierdząc, że główną przyczyną szkody dla przemysłu Unii jest cykliczność⁽³³⁾, nie uwzględniały faktu, że na rynek unijny (a także światowy) wpłynęło w rzeczywistości kilka nadzwyczajnych okoliczności⁽³⁴⁾. Okoliczności te sprawiły, że rynek Unii nie zachowywał się zgodnie ze wspomnianymi prognozami⁽³⁵⁾, w związku z czym twierdzenie, że pogorszenie koniunktury miałyby nastąpić w 2023 r. w dokładnie taki sposób, jak przewidywano, i spowodować szkodę na takim poziomie, jakiego doświadczył przemysł Unii w okresie objętym dochodzeniem, jest nierealistyczne⁽³⁶⁾.
- (271) Okoliczności te wpłynęły natomiast na przebieg cyklu rynkowego w Unii. W związku z tym, chociaż Komisja uznała, że pogorszenie koniunktury mogło być nieuniknione, szkoda poniesiona przez przemysł Unii jest zbyt wyraźna, aby można ją było przypisać wyłącznie cykliczności, a sytuację na rynku unijnym należy rozpatrywać szerzej niż tylko przez pryzmat cykliczności.
- (272) Jak zauważyła Komisja w motywie 388 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych, spadek popytu w 2022 r. i w okresie objętym dochodzeniem (niezależnie od tego, czy wynikał on z oczekiwanego cyklicznego pogorszenia koniunktury, czy też nie) rzeczywiście sprawił, że sytuacja przemysłu Unii była trudna. Niemniej jednak fakt ten (ani sam, ani w połączeniu z innymi czynnikami, takimi jak wzrost kosztów produkcji) nie osłabił związku przyczynowego między przywozem z Chin po cenach dumpingowych a szkodą.
- (273) Jak wyjaśniono w motywie 389 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych, przywóz z Chin wzrastał w całym okresie badanym. Co więcej, nawet na kurczącym się rynku w 2022 r. i w okresie objętym dochodzeniem, kiedy wielkość przywozu z praktycznie wszystkich pozostałych państw trzecich spadała, podobnie jak wielkość sprzedaży przemysłu Unii, wielkość przywozu z Chin nadal rosła i zwiększała udział w rynku. Jak już stwierdzono w motywie 361 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych, na kurczącym się rynku jest to sytuacja nieoczekiwana.
- (274) Na poparcie argumentu, że szkoda została spowodowana przez dolną fazę cyklu, która zbiegła się z okresem objętym dochodzeniem i z której przemysł Unii właśnie wychodził, AkzoNobel przedstawiło publiczne globalne sprawozdania finansowe Tronox Holdings plc („Tronox Holdings”)⁽³⁷⁾ i Kronos Worldwide, Inc. („Kronos Worldwide”)⁽³⁸⁾ z pierwszego kwartału 2024 r.
- (275) W sprawozdaniach tych wykazano, że Kronos Worldwide odnotował w I kwartale 2024 r. zysk w wysokości 23,4 mln USD oraz wzrost wykorzystania mocy produkcyjnych i wolumenów sprzedaży odpowiednio o 11 punktów procentowych i 15 % w I kwartale 2024 r. w porównaniu z I kwartałem 2023 r. W raporcie Tronox Holdings wykazano wzrost wielkości sprzedaży o 18 % w I kwartale 2024 r. w porównaniu z IV kwartałem 2023 r., z naciskiem na dobre wyniki w Europie, oraz marżę EBITDA⁽³⁹⁾ wynoszącą 16,9 % na poziomie globalnym. AkzoNobel przytoczyło ponadto stwierdzenie zawarte w sprawozdaniu Tronox Holdings, że taki wzrost popytu wskazuje na początek ożywienia gospodarczego.
- (276) Komisja zauważyła na wstępie, że na potrzeby analizy istotnej szkody nie gromadzi danych dotyczących przemysłu Unii po okresie objętym dochodzeniem, a niezwyfikowane dane finansowe, które obejmują działalność inną niż związaną z TiO_2 ⁽⁴⁰⁾ i powiązane przedsiębiorstwa spoza Unii, nie mogą być uznane za istotne dla analizy Komisji.

⁽³³⁾ Tj. sprawozdanie TZMI, o którym mowa w motywie 350 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych.

⁽³⁴⁾ Motyw 358 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych.

⁽³⁵⁾ Motywy 351 i 356 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych.

⁽³⁶⁾ Motyw 357 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych.

⁽³⁷⁾ Spółka dominująca jednego z objętych próbą producentów unijnych, Tronox Pigments Holland B.V. („Tronox”).

⁽³⁸⁾ Spółka dominując innego objętego próbą producenta unijnego, Kronos Titan GmbH („Kronos”).

⁽³⁹⁾ Marża EBITDA jest wskaźnikiem rentowności, który mierzy wynik finansowy przedsiębiorstwa przed odsetkami, opodatkowaniem, deprecjacją i amortyzacją, wyrażony jako odsetek przychodów.

⁽⁴⁰⁾ Np. 21,8 % globalnych dochodów Tronox w I kwartale 2024 r. pochodziło z produktów innych niż TiO_2 (zob. podsumowanie wybranych wyników finansowych Tronox za I kwartał 2024 r., dostępne na stronie: <https://www.tronox.com/tronox-reports-first-quarter-2024-financial-results/>, dostęp 24 września 2024 r.).

- (277) W odpowiedzi na argumenty AkzoNobel Komisja przeanalizowała jednak publicznie dostępne sprawozdania finansowe za pierwszą połowę 2024 r. Tronox Holdings i Kronos Worldwide na poziomie globalnym. Komisja zbadała również sprawozdania Grupy Azoty Zakłady Chemiczne „Police” S.A. („Police”) i Cinkarna metalurško kemična industrija Celje, d.d. („Cinkarna”) za pierwszą połowę 2024 r. z uwagi na to, że ci producenci unijni eksploatują zakłady TiO_2 wyłącznie w Unii i mieli publicznie dostępne sprawozdania finansowe.
- (278) W tym względzie Komisja zauważyła, że chociaż w I kwartale 2024 r. marża EBITDA odnotowana przez Tronox Holdings była rzeczywiście wysoka, w analizie Komisji w tabeli 11 do określenia marży zysku netto wykorzystano dochód przed opodatkowaniem, co sprawia, że porównanie z EBITDA jest niewłaściwe. Niemniej jednak, nawet analizując, jak zmieniała się marża EBITDA Tronox Holdings rok do roku w latach 2023–2024, można zauważyć spadek zarówno w I, jak i II kwartale. Wbrew twierdzeniom AkzoNobel nie wskazuje to na ożywienie w 2024 r. w porównaniu z okresem objętym dochodzeniem.
- (279) Ponadto w I kwartale 2024 r. dochód Tronox Holdings przed opodatkowaniem wyniósł 2 mln USD ⁽⁴¹⁾ w porównaniu z 34 mln USD w I kwartale 2023 r., co wskazuje na znaczny spadek rok do roku. Z drugiej strony w II kwartale wartość ta nieco wzrosła – z 53 mln w II kwartale 2023 r. do 55 mln w II kwartale 2024 r. Jako odsetek sprzedaży netto przekłada się to jednak na zysk przed opodatkowaniem wynoszący 0,2 % w I kwartale 2024 r. i 6,7 % w II kwartale 2024 r. w porównaniu z 4,8 % w I kwartale 2023 r. i 6,7 % w II kwartale 2023 r. Świadczy to o tym, że na poziomie globalnym rentowność Tronox Holdings co najwyżej pozostała taka sama.
- (280) Kronos Worldwide osiągnęło lepsze wyniki. Dane półroczne ⁽⁴²⁾ wskazują, że w pierwszej połowie 2024 r. wielkość dochodu przed opodatkowaniem Kronos Worldwide wyniosła 39,6 mln USD, w porównaniu ze stratą w pierwszej połowie 2023 r. wynoszącą 34,4 mln USD. Przekłada się to na marżę zysku przed opodatkowaniem w wysokości 4 % w pierwszej połowie 2024 r. w porównaniu ze stratą -4 % w pierwszej połowie 2023 r.
- (281) Z drugiej strony przedsiębiorstwo Police odnotowało w pierwszej połowie 2024 r. stratę przed opodatkowaniem w wysokości – 10,12 % ⁽⁴³⁾ jako odsetek obrotów (strata nawet większa niż -5 % odnotowane w pierwszej połowie 2023 r.), natomiast Cinkarna odnotowało zysk netto jako odsetek obrotów wynoszący 7,38 % ⁽⁴⁴⁾ (w porównaniu z niemal takim samym poziomem 7,30 % w poprzednim roku). Wbrew twierdzeniom AkzoNobel żaden z tych wyników nie wskazuje na ożywienie gospodarcze.
- (282) W sprawozdaniach finansowych przedsiębiorstwo Police wykazało wzrost wielkości sprzedaży o 20 %, a przedsiębiorstwo Cinkarna – o 5 %. Oba te przedsiębiorstwa są jednak jednymi z mniejszych producentów w Unii i każde z nich reprezentuje około [3–8] % unijnych mocy produkcyjnych. Przedsiębiorstwa Tronox Holdings i Kronos Global (jednostki dominujące dwóch producentów unijnych, które zostały objęte próbą między innymi ze względu na swoją wielkość) twierdziły, że wielkość ich sprzedaży na poziomie globalnym wzrosła odpowiednio o 11 % i 15 %. Komisja nie posiada jednak żadnych konkretnych informacji na temat zmiany wielkości sprzedaży Tronox i Kronos w Unii.
- (283) Komisja stwierdziła zatem, że dostępne dane dotyczące okresu po okresie objętym dochodzeniem nie wskazują na to, że producenci unijni przestali ponosić szkodę w 2024 r., nawet jeżeli popyt na rynku TiO_2 wzrasta, a przedsiębiorstwo Kronos Worldwide osiąga lepsze wyniki na poziomie globalnym niż w okresie objętym dochodzeniem. Ponadto nie sprawia to, że nałożenie proponowanych cel antydumpingowych jest w sposób oczywisty niewłaściwe ⁽⁴⁵⁾.

5.2.2. Popyt na rynku unijnym

- (284) Ponieważ do kwestii spadku popytu odniesiono się już w sekcji 5.2.1 powyżej, w świetle tych rozważań i wobec braku dodatkowych uwag na ten temat Komisja potwierdziła swoje wnioski przedstawione w motywach 359–365.

⁽⁴¹⁾ Sprawozdanie finansowe Tronox za I kwartał 2024 r., dostępne na stronie: <https://www.prnewswire.com/news-releases/tronox-reports-first-quarter-2024-financial-results-302133675.html> (dostęp 24 września 2024 r.).

⁽⁴²⁾ Informacje dostępne pod adresem: <https://kronosworldwideinc.gcs-web.com/news-releases/news-release-details/kronos-worldwide-inc-reports-second-quarter-2024-results> (dostęp 24 września 2024 r.).

⁽⁴³⁾ Skonsolidowane sprawozdanie półroczne dostępne na stronie: <https://zchpolice.grupaazoty.com/en/investor-relations/periodic-reports#item5903> (dostęp 24 września 2024 r.).

⁽⁴⁴⁾ Niezbądane sprawozdanie dostępne na stronie: https://seonet.ljse.si/?doc_id=90449, dostęp 24 września 2024 r.

⁽⁴⁵⁾ Zob. wyrok z dnia 17 grudnia 2008 r., HEG i Graphite India/Rada, T-462/04, ECLI:EU:T:2008:586, pkt 67.

5.2.3. Rosnące koszty produkcji

- (285) Siegwerek argumentowało ponadto, że rosyjska inwazja na Ukrainę w lutym 2022 r. spowodowała gwałtowny wzrost kosztów energii w Unii, a wynikająca z niego inflacja spowodowała spadek popytu na TiO_2 . Te same czynniki doprowadziły również do gwałtownego wzrostu kosztów produkcji, co sprawiło, że unijny TiO_2 stał się droższy w porównaniu z chińskim TiO_2 .
- (286) Komisja uwzględniła powyższe elementy w swojej analizie szkody i związku przyczynowego ⁽⁴⁶⁾. W związku z tym Komisja odrzuciła te argumenty.
- (287) CNCIA zakwestionowało wniosek Komisji przedstawiony w motywie 383 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych, zgodnie z którym wzrost kosztów produkcji miał charakter globalny i wpłynął na wszystkich uczestników rynku w podobnym stopniu, czego dowodem są rosnące ceny przywozu z państw trzecich innych niż Chiny.
- (288) CNCIA argumentowało, że Komisja nie oddzieliła w odpowiedni sposób i nie rozróżniła wpływu wzrostu kosztów produkcji na przemysł Unii od skutków przywozu z Chin, podczas gdy, w każdym razie, Komisja powinna była rozważyć poszczególne zakresy, w jakich taki wzrost kosztów mógł mieć wpływ na różnych uczestników rynku.
- (289) Komisja wyjaśniła w tym względzie, że globalny wzrost kosztów produkcji, a w szczególności głównego surowca, rudy ilmenitu, miałby wpływ na wszystkich uczestników rynku. Innymi słowy, taki wzrost kosztów nie był elementem charakterystycznym wyłącznie dla przemysłu Unii, a tym samym nie był zdolny do osłabienia związku przyczynowego.
- (290) Jednocześnie ani producenci eksportujący, ani CNCIA nie przedstawili dowodów, które wskazywałyby, że wpływ na innych uczestników rynku, takich jak chińscy producenci eksportujący, był odmienny.
- (291) W swoich uwagach dotyczących ujawnienia ostatecznych ustaleń CNCIA argumentowało, że Komisja nie miała racji, twierdząc, iż cykliczność popytu i wzrost kosztów produkcji – które nie były czynnikami charakterystycznymi dla rynku TiO_2 – nie osłabiły związku przyczynowego. W tym względzie CNCIA było zdania, że czynnik nie musi być wyjątkowy dla przemysłu Unii, aby wpłynąć na związek przyczynowy. Komisja przypomina, że szczegółowo przeanalizowała wszystkie twierdzenia dotyczące cykliczności rynku TiO_2 w motywach 349–358 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych oraz w motywach 260–283 niniejszego rozporządzenia. Komisja przeanalizowała również szczegółowo wszystkie twierdzenia dotyczące rosnących kosztów produkcji w motywach 381–384 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych oraz w motywach 285–290 niniejszego rozporządzenia. Komisja przywołuje swój wniosek zawarty w motywie 383, zgodnie z którym wzrost kosztów produkcji, a w szczególności głównego surowca, rudy ilmenitu, miał charakter globalny i wpłynął na wszystkich uczestników rynku, a zatem nie był specyficzny dla przemysłu Unii. Wbrew twierdzeniom CNCIA ustalenia tego nie można jednak interpretować jako ogólnego wniosku co do tego, czy dany czynnik musi być wyjątkowy dla przemysłu Unii, aby wpłynąć na związek przyczynowy.
- (292) Komisja odrzuciła zatem powyższe argumenty i potwierdziła swój wniosek, że rosnące koszty produkcji nie osłabiły związku przyczynowego.

5.2.4. Przywóz z państw trzecich

5.2.4.1. Przywóz ze Zjednoczonego Królestwa

- (293) W odniesieniu do wniosku Komisji przedstawionego w motywach 366 i 367 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych przedsiębiorstwa Felix i Munksjö twierdziły, że fakt, iż zakłady produkcyjne TiO_2 w Zjednoczonym Królestwie są własnością przedsiębiorstw Tronox i Venator, nie oznacza, że nie konkurują one z innymi producentami unijnymi.
- (294) W odniesieniu do tych samych motywów CNCIA argumentowało, że jeżeli producenci ze Zjednoczonego Królestwa nie konkurują z przemysłem Unii na rynku unijnym, przywóz ze Zjednoczonego Królestwa do Unii powinien zostać uznany za „przywóz własny” przemysłu Unii, a zatem powinien zostać włączony do udziału w rynku przemysłu Unii.

⁽⁴⁶⁾ Zob. motywy 307, 325 i 339.

- (295) Felix i Munksjö twierdziły ponadto, że Komisja jest zobowiązana do zbadania, czy „restrykcyjne praktyki handlowe i konkurencja między producentami z krajów trzecich i producentami unijnymi” mogły spowodować szkodę dla przemysłu Unii.
- (296) Komisja wyjaśniła, że motywy 366–373 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych dotyczą analizy, czy przywóz z państw trzecich, w tym przywóz ze Zjednoczonego Królestwa, mógł przyczynić się do szkody poniesionej przez przemysł Unii. W tym względzie Komisja stwierdziła, że średnia cena przywozu ze Zjednoczonego Królestwa do Unii była najwyższa spośród wszystkich przywozów z państw trzecich do Unii, znacznie wyższa niż ceny chińskie, a nawet wyższa od unijnych cen sprzedaży między 2021 r. a okresem objętym dochodzeniem, a zatem nie przyczyniła się do szkody poniesionej przez przemysł Unii.
- (297) Jeżeli chodzi o argumenty, o których mowa w motywie 294, Komisja zauważyła, że pojęcie „przywozu własnego” nie występuje w rozporządzeniu podstawowym, a produkty wytwarzane w państwie trzecim nie mogą być uznawane za wytwarzane przez producentów unijnych. W związku z tym Komisja odrzuciła argument, że przywóz ze Zjednoczonego Królestwa należy dodać do udziału w rynku przemysłu Unii.
- (298) W tym względzie Komisja przypominała, że ustaliła już w motywie 367 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych, że ceny importowe ze Zjednoczonego Królestwa były wyższe niż chińskie ceny importowe. W rzeczywistości ceny importowe z Wielkiej Brytanii były najwyższe ze wszystkich cen importowych z państw trzecich, a nawet wyższe niż ceny przemysłu Unii w całym okresie badanym, z wyjątkiem 2020 r.
- (299) W swoich uwagach dotyczących ostatecznego ujawnienia CNCIA powtórzyło swój argument, że przywóz ze Zjednoczonego Królestwa był prowadzony przez samych producentów unijnych oraz że należy go uwzględnić przy ocenie wskaźników szkody. CNCIA powtórzyło również swój argument, że przemysł Unii mógł przenieść swoją produkcję do zakładów produkcyjnych poza UE zlokalizowanych w Zjednoczonym Królestwie i w innych państwach spoza UE oraz że to przeniesienie mogłoby potencjalnie wpłynąć na wskaźniki szkody w odniesieniu do ich działalności w UE oraz wyjaśnić spadek wielkości produkcji i wykorzystania mocy produkcyjnych. CNCIA nie przedstawiło żadnych dowodów na poparcie swojej hipotezy.
- (300) Ponadto CNCIA stwierdziło, że Komisja wzięła pod uwagę „przywóz własny” w dochodzeniu dotyczącym *pojazdów elektrycznych o napędzie akumulatorowym* ⁽⁴⁷⁾, wprowadzając rozróżnienie między przywozem dokonywanym przez „chińskie marki” a przywozem dokonywanym przez producentów unijnych, a także w dochodzeniu dotyczącym *politereftalanów etylenu (PET)* z Chin ⁽⁴⁸⁾, dostosowując udział w rynku przemysłu Unii w celu uwzględnienia przywozu dokonywanego przez producenta unijnego. Ponadto CNCIA uważało, że Europejski Trybunał Sprawiedliwości również uznał znaczenie uwzględnienia przywozu dokonywanego przez przemysł Unii przy określaniu przemysłu Unii ⁽⁴⁹⁾.
- (301) W tym względzie Komisja przypomina przede wszystkim, że oceniła wpływ przywozu ze Zjednoczonego Królestwa i innych państw trzecich w motywach 367–373 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych i stwierdziła, że nie osłabiły one związku przyczynowego między przywozem z Chin po cenach dumpingowych a szkodą poniesioną przez przemysł Unii. Jeżeli chodzi o wcześniejsze dochodzenia i wyrok Trybunału Sprawiedliwości, na które powołało się CNCIA i o których mowa w motywie 300, w tych przypadkach przywóz dokonywany przez producentów unijnych pochodził z państwa, którego dotyczy dochodzenie, a nie z innych państw trzecich, i został uwzględniony w celu oceny wpływu i udziału w rynku przywozu z państwa, którego dotyczy postępowanie. W obecnym dochodzeniu sytuacja taka nie ma miejsca – przemysł Unii nie dokonuje przywozu TiO₂ z Chin, w związku z czym nie ma potrzeby rozróżniania między przywozem dokonywanym przez przemysł Unii a pozostałą częścią przywozu.

⁽⁴⁷⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2024/2754 z dnia 29 października 2024 r. nakładające ostateczne cło wyrównawcze na przywóz nowych pojazdów elektrycznych o napędzie akumulatorowym przeznaczonych do przewozu osób pochodzący z Chińskiej Republiki Ludowej (Dz.U. L, 2024/2754, 29.10.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_impl/2024/2754/oj).

⁽⁴⁸⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2023/2659 z dnia 27 listopada 2023 r. nakładające tymczasowe cło antydumpingowe na przywóz niektórych politereftalanów etylenu pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej (Dz.U. L, 2023/2659, 28.11.2023, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_impl/2023/2659/oj).

⁽⁴⁹⁾ Sprawy C-260/85 i C-106/86, TEC/Rada, ECLI:EU:C:1988:465, pkt 47.

- (302) W odniesieniu do hipotezy CNCIA dotyczącej strategicznego przesunięcia produkcji przez przemysł Unii, zgodnie z którą rzekomo obniżył on produkcję w swoich zakładach w UE i zwiększył produkcję w Zjednoczonym Królestwie w celu przywozu tych wielkości do UE, Komisja zauważa, że wielkość przywozu ze Zjednoczonego Królestwa do UE spadła w okresie badanym niemal o połowę, a jego udział w rynku również zmniejszył się, podczas gdy jego średnia cena była najwyższa w całym przywozie, w związku z czym argument ten nie jest uzasadniony. Ponadto samej hipotezy nie poparto żadnymi dowodami.
- (303) Komisja podtrzymała zatem swój wniosek, że przywóz ze Zjednoczonego Królestwa nie osłabił związku przyczynowego między przywozem z Chin po cenach dumpingowych a szkodą poniesioną przez przemysł Unii.

5.2.4.2. Przywóz z Meksyku i USA

- (304) CNCIA argumentowało, że Komisja nie oceniła w wystarczającym stopniu wpływu przywozu z Meksyku na stan przemysłu Unii. W tym względzie CNCIA zwróciło uwagę, że ceny przywozu z Meksyku były znacznie niższe niż ceny chińskie, z wyjątkiem okresu objętego dochodzeniem, a także znacznie niższe niż ceny przemysłu Unii w całym okresie badanym oraz że przywóz z Meksyku (i z USA) nie stracił udziału w rynku w okresie objętym dochodzeniem w porównaniu z 2020 r. CNCIA powtórzyło te same argumenty w swoich uwagach dotyczących ujawnienia ostatecznych ustaleń, nie przedstawiając nowych dowodów podważających wnioski Komisji.
- (305) Komisja przypominała, że wielkość przywozu z Meksyku i USA zmniejszyła się w okresie badanym, jak określono w motywie 369 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych, a jego udział w rynku utrzymywał się w okresie badanym na stałym poziomie. Fakt, że przywóz z Meksyku nie wzrósł pod względem wielkości i utrzymał swój udział w rynku na poziomie 8 % pomimo niskich cen w całym okresie badanym, a przywóz z Chin wzrósł zarówno pod względem wielkości, jak i udziału w rynku, oznacza, że przywóz z Meksyku nie jest w stanie osłabić związku przyczynowego między przywozem towarów po cenach dumpingowych z Chin a szkodą poniesioną przez przemysł Unii.
- (306) Przy braku dalszych argumentów lub dowodów przeciwnych Komisja potwierdziła zatem swój wniosek przedstawiony w motywie 373 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych, zgodnie z którym przywóz TiO_2 z państw trzecich nie spowodował szkody dla przemysłu Unii.

5.2.5. Wyniki wywozu przemysłu Unii

- (307) CNCIA nie zgodziło się z wnioskami Komisji przedstawionymi w motywie 378 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych. CNCIA zauważyło, że opierając się na wszczęciu dochodzenia przez brazylijski organ dochodzeniowy, w którym to przypadku próg dowodowy jest znacznie niższy niż dla ostatecznego stwierdzenia dumpingu wyrządzającego szkodę, Komisja utrudnia producentom eksportującym korzystanie z prawa do obrony.
- (308) Ponadto CNCIA argumentowało, że wniosek Komisji, zgodnie z którym bliskość geograficzna Chin z Japonią i Tajwanem oznacza, że chiński wywóz TiO_2 mógł odegrać rolę w zamknięciu zakładów produkcyjnych TiO_2 w Tajwanie, jest obarczony błędem logicznym. Bliskość geograficzna między krajami nie jest istotnym kryterium w dochodzeniach antydumpingowych.
- (309) Komisja podkreśliła, że przywołany motyw stanowi podsumowanie twierdzeń skarżącego, zgodnie z którymi nieuczciwe praktyki handlowe chińskich producentów eksportujących na wszystkich rynkach utrudniają mu konkurowanie również na rynkach eksportowych, i nie zawiera wniosków dotyczących tych twierdzeń.
- (310) W motywie 90 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych Komisja stwierdziła natomiast, że już w latach 2016–2020 13. i 14. plan pięcioletni spowodowały znaczny wzrost chińskich mocy produkcyjnych w zakresie TiO_2 i że spodziewany jest dalszy wzrost mocy produkcyjnych TiO_2 w Chinach, który będzie trudny do absorpcji na chińskim rynku krajowym i zachęci chińskich producentów do wywozu.
- (311) Ponadto w obecnym dochodzeniu ustalono, że chińscy producenci eksportujący stosują dumping wyrządzający szkodę w UE.

- (312) W każdym razie, nawet gdyby nic nie wskazywało na to, że chińscy eksporterzy mogą stosować dumping na innych rynkach, taka ocena twierdzeń skarżącego miała charakter pomocniczy dla uznania, że wyniki wywozu przemysłu Unii nie są przyczyną poniesionej przez niego szkody.
- (313) W związku z tym wobec braku uwag do motywów 374–377 i 379 Komisja potwierdziła te motywy i, biorąc je pod uwagę wraz z powyższym, podtrzymała swój wniosek przedstawiony w motywie 380.

5.2.6. Konkurencja w przemyśle wewnętrznym

- (314) Na ostatecznym etapie CNCIA przedstawiło nowe argumenty, twierdząc, że Komisja powinna była zbadać wpływ konkurencji w przemyśle wewnętrznym na szkodę, jaką przemysł ten mógł ponieść. CNCIA wskazało na publiczne oświadczenia kierownictwa producentów unijnych i opublikowała sprawozdania roczne, z których wynika, że głównymi konkurentami producentów unijnych są pozostali producenci unijni.
- (315) Komisja wskazała w tym względzie, że jest to jak najbardziej naturalne i oczekiwane, że w wolnorynkowej Unii przedstawiciele przemysłu będą ze sobą konkurować. Taka konkurencja nie jest jednak czymś, co spowodowałoby obniżenie wyników całego przemysłu Unii – niektóre przedsiębiorstwa osiągałyby lepsze wyniki, a inne gorsze.
- (316) Komisja przypomniała również, że zawsze bada reprezentatywną próbę producentów unijnych właśnie w celu odpowiedniego zrozumienia, jak przemysł jako całość radził sobie w okresie objętym postępowaniem, aby wyeliminować wszelkie wartości odstające. Żadna ze stron nie sprzeciwiła się doborowi próby ze względu na to, że jakoby nie jest ona reprezentatywna dla sytuacji przemysłu Unii.
- (317) Komisja odrzuciła zatem te argumenty, uznając je za bezpodstawne.

5.3. Wnioski w sprawie związku przyczynowego

- (318) W swoich uwagach dotyczących ostatecznego ujawnienia CNCIA argumentowało, że Komisja nie odniosła się do jego argumentów dotyczących braku związku przyczynowego. W tym względzie CNCIA powtórzyło swoje twierdzenia, że przemysł Unii nie ponosił istotnej szkody, a nawet gdyby stwierdzono istotną szkodę, nie było to spowodowane przywozem TiO_2 z Chin, lecz łącznym wpływem spadku popytu i równoległego wzrostu kosztów produkcji, który uniemożliwiłby przemysłowi Unii podniesienie cen nawet w przypadku braku przywozu z Chin. CNCIA przypomniało również swoje odniesienie do decyzji Komisji dotyczącej przywozu niektórych produktów z białka sojowego pochodzących z Chin⁽⁵⁰⁾. CNCIA powtórzyło również swoją uwagę, że przywóz z Chin nie jest czynnikiem wyjaśniającym tłumienie cen krajowych zgodnie z wymogami Organu Apelacyjnego WTO w sprawie HP-STT (Japonia)⁽⁵¹⁾.
- (319) Komisja odniosła się do powyższych argumentów w motywach 363 i 381–384 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych. Jeżeli chodzi o kwestię tłumienia cen, Komisja potwierdziła swoje ustalenia zawarte w motywach 284, 285 i 316 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych oraz w motywie 217 niniejszego rozporządzenia.
- (320) W świetle powyższych ustaleń i wobec braku dalszych uwag na ten temat Komisja potwierdziła swoje wnioski przedstawione w motywach 388–394 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych.

6. POZIOM ŚRODKÓW

6.1. Margines szkody

- (321) Wobec braku uwag Komisja potwierdziła swoje wnioski przedstawione w motywach 398–415 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych.

⁽⁵⁰⁾ Decyzja Komisji z dnia 27 czerwca 2012 r. w sprawie zakończenia postępowania antydumpingowego dotyczącego przywozu niektórych koncentratów białka sojowego pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej (Dz.U. L 168 z 28.6.2012, s. 38).

⁽⁵¹⁾ Sprawozdanie Organu Apelacyjnego, HP-STT (Japonia), pkt 5.155.

6.2. Badanie marginesu wystarczającego do usunięcia szkody poniesionej przez przemysł Unii

(322) Wobec braku uwag motywy 416–418 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych zostają potwierdzone.

6.3. Wnioski dotyczące poziomu środków

(323) W wyniku powyższej oceny wysokości ostatecznego cła antydumpingowego powinny zostać ustalone zgodnie z art. 7 ust. 2 rozporządzenia podstawowego. Kwotę cła ostatecznego określono w motywie 541 poniżej.

7. INTERES UNII

(324) Po opublikowaniu rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych szereg nowych zainteresowanych stron zgłosiło sprzeciw wobec środków. Jak wskazano w motywie 13 powyżej, dziesięciu użytkowników i cztery stowarzyszenia użytkowników przedstawiły uwagi, w których sprzeciwiają się środkom. Przeprowadzono posiedzenia wyjaśniające z udziałem sześciu z tych użytkowników i dwóch stowarzyszeń użytkowników. Przedstawiono wiele nowych dowodów w celu wykazania, że cła miałyby nadmierny wpływ na użytkowników.

(325) Sprzeciw wobec cel zgłosili w dochodzeniu użytkownicy zatrudniający łącznie około 30 000 osób. Ponadto CEPE, europejskie stowarzyszenie producentów farb, farb drukarskich i barwników dla artystów w Europie, twierdziło, że członkowie, których reprezentuje, zatrudniają nawet 150 000 osób, przy czym większość z tych członków to MŚP.

(326) AkzoNobel wskazało w tym względzie, że tak duża liczba zainteresowanych stron świadczy o tym, jak znaczący wpływ cła będą miały na użytkowników, i że należy zwrócić większą uwagę na ich interesy.

(327) Komisja uwzględniła wszystkie te argumenty i oceniła je szczegółowo w niniejszej sekcji.

7.1. Interes producentów unijnych

(328) Siegwerk twierdziło, że nałożenie cel antydumpingowych spowoduje przeniesienie zakładów produkcyjnych należących do dużych międzynarodowych użytkowników TiO_2 poza Unię, podczas gdy MŚP, które nie mają takiej elastyczności w zakresie przenoszenia aktywów, będą zmuszone do zaprzestania lub ograniczenia produkcji. W rezultacie producenci unijni straciliby dużą część swoich klientów, co ostatecznie wpłynęłoby negatywnie również na ich wyniki.

(329) Choć takie ryzyko może występować, Komisja uznała, że bardziej realne ryzyko wynikające z presji cenowej i ilościowej chińskiego przywozu po cenach dumpingowych jest znacznie poważniejsze niż wszelkie potencjalne ryzyko dla przemysłu Unii związane z potencjalnym spadkiem popytu w przyszłości.

(330) W świetle powyższego i wobec braku dalszych argumentów motywy 422–424 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych zostały potwierdzone.

7.2. Interes importerów niepowiązanych i przedsiębiorstw handlowych

(331) AAKO twierdziło, że cła na poziomie zaproponowanym w rozporządzeniu w sprawie cel tymczasowych miałyby ogromny wpływ na ceny przywożonego przez nie TiO_2 i branżę filtrów przeciwsłonecznych, ponieważ ten rodzaj TiO_2 może kosztować nawet osiem razy więcej niż powszechniejsze odmiany.

(332) Komisja odniosła się do wpływu cel ostatecznych na AAKO i podobnych importerów oraz ich klientów w motywie 539.

(333) Ponieważ żadni inni importerzy ani przedsiębiorstwa handlowe nie zgłosili uwag i nie zakwestionowali wniosków Komisji dotyczących interesu importerów i przedsiębiorstw handlowych, Komisja podtrzymuje swój wniosek zawarty w motywie 426 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych, zgodnie z którym wprowadzenie środków antydumpingowych prawdopodobnie nie będzie miało negatywnego wpływu na sytuację importerów i przedsiębiorstw handlowych w Unii.

7.3. Interes użytkowników

7.3.1. Uwagi ogólne

- (334) Kilku użytkowników i stowarzyszeń użytkowników, innych niż użytkownicy i stowarzyszenia wymienieni w motywie 427 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych, zgłosiło sprzeciw wobec cel.
- (335) Nie otrzymano żadnych uwag dotyczących ocenionej wielkości segmentów rynku TiO₂ niższego szczebla. Potwierdza się zatem motyw 428 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych.

7.3.2. Masterbatch White (MW)

- (336) Schulman Plastics, producent unijny tworzyw sztucznych i powiązanych materiałów, który współpracował z Komisją na etapie tymczasowym dochodzenia, na ostatecznym etapie dochodzenia nie przedstawił żadnych uwag. W związku z ponownie obliczonymi nowymi niższymi marginesami dumpingu (zob. motyw 199 powyżej), wpływ na jego zakład, który produkuje głównie MW, będzie jednak jeszcze mniej wyraźny niż przewidywano w rozporządzeniu w sprawie cel tymczasowych.
- (337) Komisja podtrzymała zatem swój wniosek przedstawiony w motywie 434 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych, zgodnie z którym Schulman Plastics będzie w stanie wchłonąć cła i zachować rentowność, nawet jeśli nie będzie w stanie przenieść wzrostu kosztów na klientów.
- (338) Plastika Kritis utrzymywało, że nałożenie cel na chiński TiO₂ będzie szkodliwe dla branży MW w Unii. Przedsiębiorstwo to argumentowało, że w Unii jest ponad 300 producentów MW, głównie MŚP, zatrudniających łącznie ponad 15 000 osób. Ze względu na to, że MW jest lekkim i niedrogim materiałem, kilka centów różnicy decyduje o udzieleniu lub nieudzieleniu zamówienia. W związku z tym wszelki wzrost ceny głównego surowca (TiO₂) wynikający z nałożenia cel antydumpingowych sprawi, że unijni producenci MW będą niekonkurencyjni w porównaniu z konkurentami z zagranicy.
- (339) W rezultacie duzi producenci tej przedmieszki zostaną zmuszeni do przeniesienia produkcji poza Europę, natomiast mniejsi zaprzestaną produkcji i staną się importerami. Plastika Kritis utrzymywało zatem, że w wyraźnym interesie branży MW leży, aby cła nie zostały nałożone, nawet jeśli doprowadziłyby to do upadku unijnych producentów TiO₂, ponieważ branża MW zatrudnia znacznie więcej osób i wytwarza produkty o wyższej wartości dodanej.
- (340) Nie przedstawiono jednak Komisji żadnych danych, które wskazywałyby, że producenci MW są narażeni na silną konkurencję z zagranicy lub jakie są udziały w rynku unijnych i zagranicznych producentów MW.
- (341) Z drugiej strony skarżący przedstawił własne szacunki, zgodnie z którymi unijni producenci MW posiadają 95 % udziału w rynku unijnym.
- (342) Rzeczywisty wpływ jest trudny do oszacowania, ponieważ żaden z mniejszych użytkowników nie udzielił odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu. Nie można jednak wykluczyć, że ze względu na bardzo wysoki udział kosztów TiO₂ w całkowitych kosztach produkcji MW nałożenie cel może mieć istotny wpływ na producentów tego produktu, jeżeli pozyskują oni znaczne ilości TiO₂ z Chin.
- (343) Analiza wpływu cel na rentowność producenta MW (na podstawie danych Schulman Plastics) wykazała faktycznie, że przy obecnie proponowanych cłach rentowność producenta MW zmniejsza się o około 1 punkt procentowy na każde dodatkowe 5 punktów procentowych TiO₂ pozyskiwanego z Chin w koszyku dostaw. Nie wyjaśniono jednak, w jakim stopniu unijni producenci MW są narażeni na konkurencję z zagranicy.

- (344) W swoich uwagach dotyczących ostatecznego ujawnienia Plastika Kritis powtórzyło swoje wcześniejsze argumenty dotyczące wpływu cel na producentów MW i zwróciło się o zwolnienie z cel antydumpingowych TiO_2 przeznaczonego do produkcji przedmieszek. Chociaż podstawa prawna wniosku o wyłączenia nie została określona i po odrzuceniu na etapie tymczasowym wniosku Schulman Plastic o rozszerzenie zakresu produktu w niniejszym dochodzeniu również na MW, w odniesieniu do którego nie otrzymano żadnych uwag (zob. motyw 26 powyżej) w odniesieniu do charakteru i sformułowania wniosku, Komisja potraktowała go jako wniosek o zwolnienie ze względu na końcowe przeznaczenie na podstawie art. 254 unijnego kodeksu celnego⁽³²⁾.
- (345) Komisja zauważyła na wstępie, że to wyłączenie ze względu na końcowe przeznaczenie pojawiło się na bardzo późnym etapie dochodzenia. Jak podkreśliła już Komisja w motywie 86 powyżej, takie uwagi dotyczące zakresu produktu należało przekazać na wczesnych etapach dochodzenia, aby zapewnić wystarczającą ilość czasu na ocenę ich zasadności oraz dać możliwość odniesienia się do nich innym zainteresowanym stronom.
- (346) Niemniej jednak – nawet jeśli Komisja nie była w stanie ocenić wniosku w wystarczającym zakresie – zbadała wniosek w świetle dowodów, którymi dysponowała. W tym względzie Komisja przypomniała, że tylko jeden użytkownik TiO_2 , który produkował MW – Schulman Plastic – przedłożył zweryfikowane odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu.
- (347) Po pierwsze, Komisji nie przedstawiono żadnych dowodów na to, że TiO_2 wykorzystywane do produkcji przedmieszki jest w pewien sposób niepowtarzalne w porównaniu z innymi odmianami. Wręcz przeciwnie, wydaje się, że do produkcji przedmieszki można wykorzystać kilka odmian TiO_2 .
- (348) Po drugie, Komisji nie przedstawiono żadnych dowodów, które wskazywałyby na niedobór dostaw TiO_2 dla producentów MW. Biorąc pod uwagę stosunkowo szeroką gamę odmian TiO_2 reklamowanych do stosowania w przedmieszkach, które również wydają się mieć stosunkowo standardowe specyfikacje, a także wielkość segmentu rynku tworzyw sztucznych, wydaje się mało prawdopodobne, aby istniał niedobór dostaw TiO_2 do tego zastosowania.
- (349) Po trzecie, jeżeli chodzi o udział produktu objętego postępowaniem w strukturze kosztów oraz zdolność użytkownika lub użytkowników do wchłonięcia cel, jak już stwierdzono w motywach 342 i 343 powyżej, Komisja przyznała, że cła mogą być najbardziej odczuwalne dla producentów MW ze względu na wysoki udział TiO_2 w ich ogólnej strukturze kosztów⁽³³⁾.
- (350) Jednocześnie Komisja ponownie podkreśliła, że może zweryfikować poziom zysku i udział chińskiego TiO_2 w koszyku dostaw wyłącznie w odniesieniu do Schulman Plastics na podstawie odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu. Komisja mogła odpowiednio oszacować narażenie Schulman Plastics na przywóz z Chin oraz wpływ cel na jego rentowność. Komisja była zatem w stanie stwierdzić, jak określono w motywach 434 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych oraz w motywach 336 i 337 powyżej, że przedsiębiorstwo Schulman Plastics mogło wchłoniąć cła i zachować rentowność, nawet przy założeniu, że nie będzie w stanie przenieść wzrostu kosztów na konsumentów.
- (351) Plastika Kritis nie przedstawiło odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu ani innych możliwych do zweryfikowania danych na temat swojej rentowności ani źródeł dostaw. Komisja nie była zatem w stanie ocenić i stwierdzić, w jakim stopniu nałożenie cel na przywóz TiO_2 z Chin miało wpływ w ujęciu indywidualnym oraz czy ten warunek wyłączenia ze względu na końcowe przeznaczenie mógłby zostać spełniony.
- (352) Plastika Kritis ponownie powtórzyło swoje twierdzenie, że importerzy przedmieszki do Unii z pobliskich rynków staną się jeszcze bardziej konkurencyjni wobec unijnych producentów przedmieszki, ponieważ importerzy będą nadal mieli dostęp do tańszego chińskiego TiO_2 .
- (353) Komisja zauważyła, że Plastika Kritis nie przedstawiło żadnych nowych dowodów w tym względzie. Komisja zwróciła jednak uwagę, że w przypadku gdyby praktyki takie miały miejsce, istnieje potencjalny środek zaradczy: każdy przemysł, który doświadcza takich praktyk, może wystąpić z wnioskiem o wszczęcie specjalnego dochodzenia antydumpingowego lub dochodzenia w sprawie obejścia środków, o ile spełnione są wszystkie warunki określone w rozporządzeniu podstawowym.

⁽³²⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 952/2013 z dnia 9 października 2013 r. ustanawiające unijny kodeks celny (Dz.U. L 269 z 10.10.2013, s. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2013/952/oj>).

⁽³³⁾ Którą ustanowiono m.in. na podstawie zweryfikowanych odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu udzielonych przez Schulman Plastics.

- (354) W świetle powyższego i wobec braku nowych dowodów Komisja podtrzymała swoje wnioski w tej kwestii zawarte w motywach 342 i 339–343 powyżej.
- (355) W związku z powyższym Komisja nie mogła stwierdzić, że którykolwiek z elementów wyłączenia ze względu na końcowe przeznaczenie TiO_2 wykorzystywanego do produkcji przedmiotów jest spełniony, i w związku z tym odrzuciła ten wniosek.

7.3.3. Branża farb i powłok

- (356) Po nałożeniu ceł tymczasowych wielu użytkowników z branży farb i powłok wyraziło sprzeciw wobec ceł ze względu na interes Unii.
- (357) Sherwin-Williams, jeden z użytkowników, który przedłożył odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu, nie przedstawił żadnych uwag na temat rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych. Biorąc pod uwagę nowe niższe marginesy dumpingu, Komisja stwierdziła, że wpływ na Sherwin-Williams będzie jeszcze mniej wyraźny niż oszacowano w rozporządzeniu w sprawie ceł tymczasowych.
- (358) AkzoNobel i PPG twierdziły, że cła na proponowanym poziomie będą miały duży wpływ na ich koszty produkcji i spowodują erozję marży, nie tylko ze względu na to, że TiO_2 z Chin będzie droższe, ale także dlatego, że producenci unijni również podniosą swoje ceny.
- (359) ASEFAPI, PPG, Teknos i AkzoNobel twierdziły, że nie ma możliwości przeniesienia wzrostu kosztów na klientów. Taki wzrost kosztów spowoduje, że producenci farb i powłok staną się niekonkurencyjni, i promuje przywóz produktów końcowych (farb) do Unii. AkzoNobel argumentowało, że przywóz farb i lakierów do Unii już się zwiększa.
- (360) PPG twierdziło, że przy obecnym poziomie ceł przywóz z Chin stanie się nierentowny, mimo że ma on kluczowe znaczenie ze względu na brak mocy produkcyjnych w Unii i potrzebę dywersyfikacji źródeł dostaw. W związku z tym PPG domagało się, aby Komisja skorygowała cła w dół w celu lepszego zapewnienia właściwej równowagi.
- (361) Komisja zauważyła, że już wcześniej ustaliła, iż TiO_2 stanowi niewielką część kosztów produkcji farb, i oszacowała, że nałożenie ceł nie wpłynie znacząco na rentowność producentów farb. Nie przedstawiono żadnych nowych dowodów podważających ten wniosek.
- (362) Podobnie, chociaż przedstawiono ograniczone dowody na to, że producenci farb działają na podstawie dłuższych umów, co utrudnia natychmiastowe podniesienie cen, nie przedstawiono dowodów na to, że nie mogą oni podnieść cen w negocjacjach ze swoimi klientami, ani że konkurencja z zagranicy rośnie i zagraża ich pozycji na rynku.
- (363) Mniejsi producenci, tacy jak Teknos, utrzymywali ponadto, że nie uwzględniono w wystarczającym stopniu interesu branży farb i powłok, z czym zgodziło się również CEPE. CEPE twierdziło, że MŚP w branży powłok staną się mniej konkurencyjne i być może będą musiały zaprzestać produkcji, natomiast więksi producenci będą mogli przenieść swoją produkcję poza Unię. W związku z tym CEPE domagało się złagodzenia skutków dla MŚP prowadzących działalność w tym sektorze.
- (364) ASEFAPI wysunęło podobny argument, że wzrost cen związany z cłami antydumpingowymi zagraża rentowności wielu MŚP będących członkami ASEFAPI, zwłaszcza że rynek użytkowników TiO_2 jest bardzo rozdrobniony, w związku z czym ich pozycja rynkowa jest osłabiona. W szczególności niektórzy członkowie ASEFAPI mają dużych klientów w sektorze motoryzacyjnym, co zmniejsza ich siłę przetargową przy próbach przenoszenia podwyżek cen.
- (365) ASEFAPI przedstawiło ponadto tabelę, w której pokazano, w jakim stopniu wzrost ceny TiO_2 jako głównego surowca spowodowałby wzrost kosztów produkcji dziesięciu różnych postaci użytkowych farb, emalii i farb drukarskich.
- (366) Komisja zauważyła, że tabela ta zawiera ograniczone informacje na temat szeregu elementów niezbędnych do właściwej oceny wpływu proponowanych ceł na użytkowników. Elementy te to między innymi: udział przychodów z produktów wykorzystujących TiO_2 w całkowitych przychodach tych przedsiębiorstw; udział TiO_2 zakupionego w Chinach w porównaniu z innymi źródłami; udział kosztów TiO_2 w całkowitych kosztach produkcji produktu; rentowność sprzedaży produktów wykorzystujących TiO_2 ; oraz rentowność całego przedsiębiorstwa.

- (367) Komisja zwróciła również uwagę, że żadne z MŚP będących członkami ASEFAPI lub CEPE nie przekazało Komisji odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu, co dałoby Komisji wgląd w te elementy.
- (368) Komisja zauważyła jednak, że wielu członków CEPE i ASEFAPI to MŚP, które niekoniecznie dysponują zasobami umożliwiającymi wypełnienie odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu i zamiast tego powierzają reprezentowanie swoich interesów stowarzyszeniom branżowym.
- (369) W związku z tym, chociaż nie wyjaśniono, w jakim stopniu producenci farb i powłok są rzeczywiście narażeni na presję konkurencyjną ze strony przywozu do Unii oraz jaki wpływ cła mogą mieć na zyski mniejszych producentów, nie można wykluczyć, że mogą one mieć wpływ na konkurencyjność wielu MŚP. Na podstawie struktury kosztów producentów farb, z którą Komisja zapoznała się w kwestionariuszach AkzoNobel i Sherwin-Williams, można jednak stwierdzić, że wpływ ten będzie prawdopodobnie mniej odczuwalny niż przez wszystkie inne kategorie użytkowników analizowane w niniejszej sekcji.
- (370) W swoich uwagach dotyczących ostatecznego ujawnienia jeden użytkownik – Teknos – i cztery stowarzyszenia producentów farb i powłok – ASEFAPI, CEPE, HCA oraz Fédération des Industries des Peintures, Encres, Couleurs, Colles et adhésifs, Résines („FIPEC”) – zakwestionowały wnioski Komisji dotyczące analizy interesu Unii w odniesieniu do tego sektora.
- (371) Po pierwsze, CEPE, FIPEC i Teknos stwierdziły, że Komisja powinna była w swojej analizie zwrócić większą uwagę na sektor budowlany. Twierdzili oni ponadto, że spada liczba projektów budowlanych w Unii oraz że nawet niewielki wzrost cen surowca (w tym przypadku farb i powłok) mógłby zagrozić przetrwaniu sektora, ponieważ nie dysponuje on marżami pozwalającymi na absorpcję wzrostu cen.
- (372) Po drugie, wszystkie cztery stowarzyszenia nie zgodziły się z wnioskiem Komisji zawartym w motywie 369 powyżej, że wpływ na segment przemysłu niższego szczebla w sektorze farb i powłok będzie najmniej wyraźny wśród wszystkich kategorii użytkowników zbadanych w niniejszej sekcji.
- (373) W tym celu wszystkie cztery stowarzyszenia przedstawiły własne obliczenia wzrostu kosztów oparte na założeniu, że TiO_2 stanowi 30–50 % kosztów surowców producenta farby. ASEFAPI wyraźnie podkreśliło, że przedstawiło dane wskazujące na bardziej znaczący wzrost kosztów.
- (374) Ponadto stowarzyszenia te były zdania, że Komisja oparła swoje ustalenia na dwóch dużych przedsiębiorstwach (AkzoNobel i Sherwin Williams), w związku z czym ustalenia te nie są reprezentatywne dla szerszego przemysłu, w szczególności dla MŚP. Powtórzyły swoje twierdzenia, że MŚP mogą w mniejszym stopniu absorbować cła i nie mogą przenosić ich na swoich klientów, ponieważ mają ograniczoną siłę przetargową.
- (375) Po trzecie, stowarzyszenia twierdziły, że państwa położone blisko granic Unii, takie jak Zjednoczone Królestwo, Turcja i inne państwa, będą mogły przywozić TiO_2 z Chin bez obciążenia dodatkowymi cłami antydumpingowymi, co sprawi, że lokalni producenci farb i powłok staną się bardziej konkurencyjni wobec unijnych producentów farb. HCA zwróciło się o wprowadzenie mechanizmu ochrony przed takim przywozem. W podobnym tonie stowarzyszenia twierdziły, że farby i powłoki przywożone z Chin mogą podcinać ceny unijnych producentów malarstwa ze względu na niższe koszty produkcji.
- (376) Po czwarte, stowarzyszenia twierdziły również, że unijny wywóz farb i powłok również ucierpi na skutek wzrostu cen, sprawiając, że unijni użytkownicy TiO_2 również będą mniej konkurencyjni na rynkach zagranicznych.
- (377) Ponadto stowarzyszenia podkreśliły, że konieczne jest utrzymanie konkurencyjności użytkowników, ponieważ przedsiębiorstwa te są liczniejsze i zatrudniają o wiele więcej osób niż przemysł Unii produkujący TiO_2 . Stowarzyszenia twierdziły ponadto, że cła przynoszą korzyści głównie przedsiębiorstwom spoza Unii, ponieważ większość producentów unijnych jest jednostkami zależnymi przedsiębiorstw z siedzibą za granicą. ASEFAPI argumentowało również, że cła nie miałyby korzystnego wpływu na producentów unijnych TiO_2 , ponieważ nie posiadają oni mocy produkcyjnych, w związku z czym użytkownicy kupowaliby TiO_2 z innych państw trzecich, a zatem cła ostatecznie przyniosłyby korzyści producentom TiO_2 spoza UE.

- (378) HCA zaproponowało ponadto szereg środków mających na celu złagodzenie wpływu na konkurencyjność przemysłu Unii w formie ulg podatkowych i wsparcia finansowego dla przemysłu krajowego. Żaden z nich nie wchodzi jednak w zakres dochodzeń w sprawie ochrony handlu.
- (379) Komisja przeanalizowała te argumenty i doszła do następujących wniosków:
- (380) Po pierwsze, jak już stwierdziła Komisja w rozporządzeniu w sprawie cel tymczasowych, żadne przedsiębiorstwo prowadzące działalność w sektorze budowlanym nie zgłosiło w toku dochodzenia uwag, w których opowiedziałoby się przeciwko cłom. Podobnie żadna ze stron nie przedstawiła wystarczających dowodów dotyczących sytuacji w sektorze budowlanym, które wykraczałyby poza kilka ogólnych twierdzeń, ani nie uzasadniła w sposób znaczący wpływu cel antydumpingowych w odniesieniu do tego sektora. W porównaniu z ilością uwag, dowodów i danych dotyczących wszystkich pozostałych argumentów przedłożonych i zbadanych w niniejszym dochodzeniu wnioski dotyczące sektora budowlanego były bardzo ograniczone. Komisja wzięła zatem pod uwagę sektor budowlany w zakresie, w jakim Komisja i strony uznały za istotne, oraz w zakresie, w jakim dostępne są informacje.
- (381) Chociaż w swoich uwagach dotyczących ostatecznego ujawnienia CEPE i Teknos przedstawiły pewne sprawozdania przedstawiające sytuację i przyszłe perspektywy Unii, a w szczególności niemieckiego sektora budowlanego, nie przedstawiły dowodów na poparcie twierdzeń, o których mowa w motywie 371 powyżej. W szczególności nie uzasadniły ani nie określiły ilościowo wzrostu kosztów farby ani tego, w jakim stopniu jakiegokolwiek wzrost mógłby mieć wpływ na sektor budowlany.
- (382) Z drugiej strony fakt, że żadne przedsiębiorstwo z sektora budowlanego nie zgłosiło się jako zainteresowane strony, aby wyrazić sprzeciw wobec cel, sugeruje, że nie spodziewają się one znaczącego wpływu cel nałożonych na TiO_2 .
- (383) Po drugie, Komisja przyznała, że ASEFAPI – w swoich uwagach dotyczących rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych – dostarczyło pewne dane pokazujące udział kosztu TiO_2 w niektórych preparatach do farb oraz potencjalny wzrost kosztów tych preparatów w przypadku różnych poziomów cel. Komisja należycie przeanalizowała te dane i wzięła je pod uwagę na potrzeby ostatecznego ujawnienia, jak wyjaśniono w motywach 365–366 powyżej.
- (384) Komisja powtórzyła, że dane te wskazują jedynie na to, w jakim stopniu pewien wzrost ceny TiO_2 przełożyłby się na wzrost kosztów produkcji dziesięciu różnych postaci użytkowych farb, emalii i farb drukarskich. Na podstawie tych danych nie można było jednak stwierdzić, od których użytkowników dane te pochodzą, jak rentowni byli ci użytkownicy, ile innych rodzajów produktów użytkownicy ci wytwarzali i sprzedawali ani po jakich kosztach, jakie były ich źródła dostaw itp.
- (385) Komisja nie mogła zatem wyciągnąć na podstawie tych danych żadnych istotnych wniosków dotyczących udziału chińskiego TiO_2 w koszyku dostaw jakiegokolwiek użytkowników ani ich wyników i poziomów zysku. W związku z tym Komisja nie była w stanie odpowiednio oszacować ich ekspozycji na przywóz z Chin, a co za tym idzie – stwierdzić wpływu cel na takich użytkowników. Chociaż dane te nie zostały ponadto zweryfikowane, jedynym wnioskiem, jaki można było wyciągnąć z tych danych, jest to, że niektóre farby mają wyższy niż średni udział TiO_2 w ich kosztach produkcji.
- (386) Z drugiej strony – jak już podkreślono powyżej – przedsiębiorstwa AkzoNobel i Sherwin Williams udzieliły odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu, które to odpowiedzi zostały zweryfikowane. Ze względu na charakter kwestionariusza odpowiedzi te były wyczerpujące i zawierały wszystkie powyższe elementy, które Komisja musiałaby ocenić, przedstawiając w ten sposób pełny obraz wyników osiągniętych przez każdego z tych producentów: ich koszty produkcji i udział TiO_2 w tych kosztach uśredniono dla wszystkich farb produkowanych przez każde przedsiębiorstwo, natomiast udział przywozu z Chin w jego całkowitej strukturze kosztów został wyodrębniony. Takie dane zawarte w kwestionariuszu – uzupełnione i zweryfikowane – pozwalają dokładniej zbadać wpływ na producenta farb i powłok.
- (387) Na podstawie takich danych Komisja mogłaby stwierdzić, że TiO_2 ma znacznie mniejszy udział w całkowitych kosztach surowców producenta farby – w przypadku uśrednienia dla wszystkich postaci użytkowych farby – niż udział ASEFAPI, CEPE, FIPEC i HCA na podstawie niektórych indywidualnych postaci użytkowych. Udział TiO_2 w całkowitych kosztach produkcji był jeszcze niższy.

- (388) Nawet w przypadku przedsiębiorstwa Sherwin Williams, które wypełniło kwestionariusz jedynie na poziomie dwóch najbardziej dotkniętych zakładów, udział TiO_2 w całkowitych kosztach surowców był znacznie niższy niż sugerowane 40–50 % i niższy niż w przypadku wszystkich innych kategorii użytkowników, którzy przedłożyli odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu (tj. producentów papieru dekoracyjnego, białych farb graficznych i MW).
- (389) Na tej podstawie, jak wyjaśniono w motywie 369 powyżej, Komisja stwierdziła, że cła nałożone na TiO_2 miałyby średnio mniejszy wpływ na producenta farby, nawet będącego MSP, ze względu na stosunkowo niski udział TiO_2 w strukturze kosztów producenta farby. Wobec braku nowych dowodów, które pozwoliłyby zakwestionować to twierdzenie, Komisja podtrzymała ten wniosek.
- (390) Nie przedstawiono również żadnych nowych dowodów w odniesieniu do trzeciego argumentu. Komisja zwróciła jednak uwagę, że w przypadku wszelkich domniemyanych praktyk dumpingowych w zakresie farb i powłok pochodzących z Chin dostępny jest środek odwoławczy w formie specjalnego dochodzenia antydumpingowego. Jeżeli użytkownicy posiadają dowody potwierdzające takie praktyki, mają możliwość wniesienia własnej skargi do Komisji.
- (391) Podobnie istnieje mechanizm zapewniający ochronę przed obchodzeniem cel zarzucanym przez HCA. Przemysł, który doświadcza praktyk skutkujących obejściem, może wystąpić z wnioskiem o wszczęcie specjalnego dochodzenia w sprawie obejścia środków, o ile spełnione są wszystkie warunki określone w rozporządzeniu podstawowym.
- (392) Podobnie nie przedstawiono żadnych nowych dowodów w odniesieniu do czwartego argumentu. Chociaż sytuacja ta może mieć wpływ na ogólną strukturę kosztów dalszych użytkowników, nie przedstawiono wyczerpujących dowodów wykazujących, w jakim stopniu przemysł farb i powłok jest uzależniony od wywozu, do jakich miejsc przeznaczenia ani jaki byłby ogólny wpływ na ich wyniki na tych rynkach. Komisja nie miała zatem pełnego obrazu sytuacji i nie mogła zweryfikować prawdziwości tego twierdzenia.
- (393) Ponadto Komisja wskazała, że nawet jeśli niektórzy producenci unijni należą do wielonarodowych konglomeratów z siedzibą za granicą, nie wyklucza to ich z definicji przemysłu Unii w rozumieniu art. 4 rozporządzenia podstawowego. W istocie same przedsiębiorstwa są zakładane zgodnie z odpowiednimi przepisami państw członkowskich i nie są powiązane z żadnym eksporterem ani importerem z państwa, którego dotyczy postępowanie.
- (394) Teknos i wspomniane cztery stowarzyszenia przedstawiły dodatkowe twierdzenia, że przemysł farb jest szczególnie wrażliwy na zmiany cen, że ograniczenie unijnej produkcji TiO_2 w ostatnich latach już sprawiło, że stały się one bardziej zależne od przywozu, oraz że nałożenie cel będzie miało negatywny wpływ na cele Europejskiego Zielonego Ładu, ponieważ cła doprowadzą do zwiększonego przywozu farb do Unii, co spowoduje dodatkowe emisje związane z ich transportem. Twierdzili oni ponadto, że cła będą miały negatywny wpływ na miejsca pracy w branżach niższego szczebla oraz na inwestycje w Unii, ponieważ wyższe koszty produkcji doprowadzą do zwolnień i sprawią, że sektor farb i powłok stanie się mniej atrakcyjny dla nowych inwestycji. Twierdzeń tych nie poparto jednak istotnymi dowodami, które można byłoby zweryfikować, i w związku z tym zostały odrzucone przez Komisję.

7.3.4. Producenti papieru dekoracyjnego

- (395) Na etapie ostatecznym Felix i Munksjö podtrzymały swoje stanowisko, że nawet jeśli Komisja nie wyłączy z zakresu produktu TiO_2 do zastosowania w laminacie, powinna przyznać wyłączenie ze względu na końcowe przeznaczenie w odniesieniu do jego zastosowania w produkcji papieru dekoracyjnego, przedstawiając nowe twierdzenia i dowody w tym zakresie.
- (396) Użytkownicy powtórzyli swoje argumenty, że spełnione zostały wszystkie kryteria, które Komisja brała pod uwagę w poprzednich przypadkach wyłączeń ze względu na końcowe przeznaczenie. Kryteria te to między innymi: szczególnie charakter produktu rynku niższego szczebla, dostępność dostaw, udział produktu objętego postępowaniem w strukturze kosztów, zdolność użytkownika do wchłonięcia cel oraz wpływ wyłączenia na skuteczność środków.

7.3.4.1. Szczególny charakter produktu

- (397) Użytkownicy ponownie podkreślili, że TiO_2 do zastosowania w laminacie jest specjalnie zaprojektowany na potrzeby produkcji papieru dekoracyjnego, powtarzając argumenty przedstawione w motywach 119–122 powyżej. Użytkownicy twierdzili również, że proces kwalifikacji nowych odmian trwa średnio około jednego roku.
- (398) W następstwie analizy przedstawionej w sekcji 2.1.3.2 powyżej i w świetle wszystkich dostępnych dowodów Komisja podtrzymała swój wniosek, że nawet jeśli TiO_2 do zastosowania w laminacie nie różni się od innych rodzajów TiO_2 pod względem podstawowych właściwości fizycznych, chemicznych i technicznych na tyle, aby można go było wyłączyć z zakresu produktu, produkt ten ma szczególny charakter z tego względu, że jest on dostosowany i nadaje się głównie do konkretnego zastosowania – produkcji papieru dekoracyjnego.
- (399) O szczególnym charakterze świadczy znaczna zawartość fosforu w powłoce cząsteczki TiO_2 . Nowe dowody przedstawione przez Felix i Munksjö wskazują na to, że aby produkt nadawał się do zastosowania w produkcji papieru dekoracyjnego, zawartość fosforu w suchej masie produktu musi wynosić co najmniej 0,5 %. Jednocześnie, jak już wcześniej argumentowano, elektryczny ładunek powierzchniowy wynikający z grubej powłoki powierzchniowej pomaga przymocować cząsteczkę do włókien pulpy drzewnej.
- (400) W motywie 139 powyżej Komisja stwierdziła, że ta ostatnia właściwość może być również istotna dla zastosowania TiO_2 w produkcji innych produktów opartych na włóknach pulpy drzewnej (takich jak zwykły papier). Komisja nie mogła zatem stwierdzić, że jest to podstawowa właściwość techniczna, która nie występuje w innych rodzajach TiO_2 , a przynajmniej w TiO_2 wykorzystywanym do innych zastosowań. Właściwość ta jest jednak rzeczywiście jednym z elementów, które sprawiają, że TiO_2 do zastosowania w laminacie ma szczególny charakter, ponieważ dzięki niej TiO_2 do zastosowania w laminacie nie nadaje się do innych zastosowań ogólnych, takich jak farby i powłoki.

7.3.4.2. Dostępność dostaw

- (401) Jeżeli chodzi o dostępność dostaw, Felix, Munksjö i CEPI nie zgodziły się również z wnioskiem, że nawet przy całkowitym braku przywozu TiO_2 z Chin producenci papieru dekoracyjnego mieliby dostęp do wystarczających alternatywnych źródeł dostaw, zarówno w obrębie Unii, jak i z innych państw trzecich (takich jak Zjednoczone Królestwo czy Meksyk).
- (402) Zgodnie z argumentacją wspomnianych dwóch użytkowników nie można realistycznie oczekiwać, że producenci unijni znacząco zwiększą podaż TiO_2 do zastosowania w laminacie, którego produkcja jest ponadto droższa niż produkcja większości innych odmian. Ponieważ TiO_2 do zastosowania w laminacie stanowi jedynie około 12 % całkowitego rynku TiO_2 (w porównaniu z 60 % w przypadku powłok i 25 % w przypadku tworzyw sztucznych), skupienie się na większych segmentach rynku zapewnia korzyści skali i większą bazę klientów, co sprawia, że odmiany te są bardziej opłacalne.
- (403) Podobnie jak na etapie tymczasowym wspomniani użytkownicy przedstawili nowe dowody w postaci licznych, bardziej aktualnych informacji uzyskanych w wyniku kontaktów z producentami unijnymi, z których wynikało, że ci ostatni byli w stanie zaoferować jedynie ograniczone ilości TiO_2 do zastosowania w laminacie.
- (404) Użytkownicy ci wysunęli ponadto nowy argument dotyczący luki w podaży TiO_2 do zastosowania w laminacie w Unii, oszacowanej na podstawie danych liczbowych zawartych w rozporządzeniu w sprawie cel tymczasowych oraz udziału zakładów, które regularnie produkują TiO_2 do zastosowania w laminacie, w całkowitej zdolności produkcyjnej Unii.
- (405) Ze względu na rozproszenie portfela na wiele rodzajów TiO_2 , na które istnieje popyt na rynku unijnym, użytkownicy oszacowali, że producenci unijni byłiby w stanie zaspokoić tylko około jednej trzeciej całkowitego unijnego popytu na TiO_2 do zastosowania w laminacie. Jest to zgodne z szacunkami przedstawionymi przez tych dwóch użytkowników w ich poprzednich uwagach, o których mowa w motywie 53 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych.
- (406) Jeśli chodzi o dostępność dostaw z innych źródeł, dwaj użytkownicy wysunęli nowy argument, że sam fakt, iż w okresie objętym dochodzeniem pozyskiwali znaczne ilości produktu z innych krajów, nie oznacza, że źródła te mogłyby dostarczyć dodatkowe ilości, które pokryłyby ilości pozyskiwane obecnie z Chin.

- (407) Ponadto w swoich uwagach z 30 maja 2024 r. Felix i Munksjö wykazały, że zjawiska pogodowe w Meksyku powodują znaczne zakłócenia produkcji, co zagraża stabilności dostaw. Obaj użytkownicy uznali, że uwypukla to znaczenie zdywersyfikowanych źródeł dostaw. CEPI powtórzyła ten argument w swoich uwagach dotyczących rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych.
- (408) Felix i Munksjö przedstawiły również sprawozdanie TZMI z kwietnia 2023 r., w którym prognozuje się wzrost popytu w obu Amerykach w 2024 r. Użytkownicy utrzymywali, że ten wzrost popytu ograniczy zdolność Chemours do zaopatrywania rynku papieru dekoracyjnego w Unii. Ten sam argument został również wysunięty przez CEPI.
- (409) Jeżeli chodzi o Zjednoczone Królestwo jako potencjalne alternatywne źródło dostaw, Felix i Munksjö przedstawiły nowe dowody na to, że zdolność tamtejszych dostawców do dostarczania do Unii odpowiednich ilości TiO_2 do zastosowania w laminacie jest ograniczona.
- (410) Użytkownicy ci argumentowali ponadto, że zarówno producenci ze Zjednoczonego Królestwa, jak i z Meksyku wytwarzają wyłącznie TiO_2 produkowany w procesie chlorkowym, podczas gdy chińscy dostawcy wytwarzają go głównie w procesie siarczanowym. Chociaż zmiana z jednego rodzaju na drugi jest technicznie możliwa, wiązałaby się z dodatkowymi kosztami wynikającymi z konieczności przeformułowania tych części portfela, które wykorzystują TiO_2 produkowany w procesie siarczanowym.
- (411) Dwaj użytkownicy przedstawili również nowe dowody, aby wykazać, że tylko niektórzy z jedenastu producentów unijnych regularnie produkują TiO_2 do zastosowania w laminacie.
- (412) Skarżący utrzymywał, że Felix i Munksjö nie przedstawiły żadnych dowodów świadczących o tym, iż producenci unijni nie są w stanie zaspokoić popytu branży papieru laminowanego, oraz że jedynym powodem, dla którego producenci unijni nie produkują wystarczających ilości TiO_2 do zastosowania w laminacie, jest nieuczciwa konkurencja ze strony Chin.
- (413) Skarżący twierdził ponadto, że nie ma powodu, dla którego zakład Chemours w Meksyku nie byłby w stanie dokonywać wywozu wystarczających ilości do Unii, przedstawiając na poparcie tego twierdzenia dane z badań rynkowych TZMI. Zgodnie z tymi danymi i nominalną zdolnością produkcyjną w Meksyku w okresie objętym dochodzeniem wolne moce produkcyjne w Meksyku wynosiły łącznie [140 000–180 000] ton ⁽⁵⁴⁾.
- (414) Po pierwsze, Komisja zauważa, że zgodnie z art. 6 rozporządzenia podstawowego oparła swoją ocenę na zweryfikowanych informacjach za okres objęty dochodzeniem przedłożonych przez współpracujących użytkowników. Informacje dotyczące okresu następującego po okresie objętym dochodzeniem nie były gromadzone ani weryfikowane. Jeśli chodzi o pozyskiwanie produktu przez współpracujących użytkowników, zweryfikowane odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu wykazały, że w okresie objętym dochodzeniem pozyskali oni przeważającą część TiO_2 do zastosowania w laminacie z innych państw trzecich, znacznie mniejszą część (10–40 %) z Chin, a producenci unijni stanowili najmniejszą część ich źródeł zaopatrzenia w TiO_2 do zastosowania w laminacie. Z analizy tej wynika, że współpracujący użytkownicy posiadają ugruntowane i dobrze funkcjonujące kanały dostaw z innymi państwami trzecimi.
- (415) W świetle wszystkich nowych przedstawionych dowodów Komisja stwierdziła, że Felix i Munksjö mogą rzeczywiście napotykać trudności w zakupie wymaganych ilości z dostępnych źródeł w Unii i Zjednoczonym Królestwie, co spowodowane jest tym, że producenci priorytetowo traktują inne, większe segmenty rynku.
- (416) Komisja nie mogła jednak wykluczyć, że jest to spowodowane chińskim przywozem po cenach dumpingowych, który utrzymuje ceny TiO_2 do zastosowania w laminacie na niekonkurencyjnie niskim poziomie, nieatrakcyjnym dla producentów unijnych. W aktach sprawy znajdują się dowody na potwierdzenie tego twierdzenia.
- (417) Na podstawie zweryfikowanych danych zawartych w kwestionariuszu makroekonomicznym dotyczących mocy produkcyjnych tych pięciu producentów unijnych oraz przy założeniu, że (i) TiO_2 do zastosowania w laminacie stanowi 12 % całkowitego unijnego popytu na TiO_2 oraz że (ii) pozostałe 50 % podmiotów działających na rynku papieru dekoracyjnego ma taki sam udział dostawców w swoim koszyku dostaw jak Felix i Munksjö w ujęciu łącznym, Komisja oceniła dostępne w Unii wolne moce produkcyjne do produkcji TiO_2 do zastosowania w laminacie.

⁽⁵⁴⁾ Przyjmując, do celów niniejszej analizy wolnych mocy produkcyjnych, ostrożne założenia, zgodnie z którymi inny, znacznie mniejszy zakład produkcyjny w regionie Ameryki Środkowej i Południowej w pełni wykorzystywał swoją zdolność produkcyjną i obsługiwał jedynie swój rynek krajowy.

- (418) Jak ustalono w motywie 270 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych, Komisja oszacowała, że średnia konsumpcja w Unii w okresie badanym wyniosła 1,14 mln ton. W związku z tym Komisja oparła swoje szacunki dotyczące popytu na TiO_2 do zastosowania w laminacie na średniej rocznej konsumpcji w okresie badanym.
- (419) Z szacunków Komisji wynika zatem, że gdyby pięciu wyżej wymienionych producentów unijnych produkowało na poziomie 90 % swoich nominalnych mocy produkcyjnych i przeznaczało 12 % tej produkcji na TiO_2 do zastosowania w laminacie, byłiby oni w stanie zaspokoić nieco ponad 1/3 całkowitego unijnego popytu na TiO_2 do zastosowania w laminacie.
- (420) Jednak nawet taka ograniczona podaż wystarczylaby, aby pokryć około 90 % całkowitej ilości TiO_2 do zastosowania w laminacie pozyskiwanego przez producentów papieru dekoracyjnego z Chin, gdyby przywóz z tego kraju całkowicie ustał. Jest to scenariusz skrajny, ponieważ celem środków nie jest całkowite wstrzymanie przywozu, lecz zapewnienie, aby przywożony produkt był wprowadzany na rynek unijny po uczciwych cenach.
- (421) Niezależnie od wniosków zawartych w motywie 414 powyżej Komisja zbadała również informacje przedstawione przez zainteresowane strony na temat dostępności dodatkowych dostaw z Meksyku w okresie następującym po OD.
- (422) Analizując dane przedstawione przez skarżącego, o których mowa w motywie 413, Komisja zauważyła, że dane liczbowe dotyczące wolnych mocy produkcyjnych mogą być zawyżone, ponieważ wydają się zakładać, że nie przeznaczono żadnych mocy produkcyjnych na zaspokojenie krajowego popytu w Meksyku. Ponadto w aktach sprawy istnieją dowody na to, że w okresie objętym dochodzeniem globalny popyt był niski.
- (423) W związku z tym można oczekiwać, że rzeczywiste dostępne moce produkcyjne w Meksyku w normalnym roku będą mniejsze. Wniosek ten znajduje potwierdzenie w innych szacunkach TZMI, z których wynika, że rzeczywiste wolne moce produkcyjne w 2024 r. w całym regionie Ameryki Środkowej i Południowej będą stanowić połowę wartości podanej w motywie 413 powyżej.
- (424) Komisja oszacowała jednak, że nawet w bardziej konserwatywnym scenariuszu, gdyby meksykańscy producenci również przeznaczali 12 % produkcji na TiO_2 do zastosowania w laminacie, dostępne moce produkcyjne w zakresie TiO_2 do zastosowania w laminacie byłyby około czterokrotnie większe niż moce produkcyjne potrzebne do zastąpienia pozostałych 10 % dostaw TiO_2 do zastosowania w laminacie pochodzących z Chin (zob. motyw 419 powyżej), w mało prawdopodobnym scenariuszu całkowitego zaprzestania tych ostatnich ⁽⁵⁵⁾.
- (425) Jednocześnie zjawiska pogodowe, które zakłóciły dostawy z Meksyku latem 2024 r., można uznać za wyjątkowe okoliczności, które nie mogą prowadzić do wniosku, że Meksyk nie będzie w przyszłości odpowiednim źródłem dostaw.
- (426) Komisja stwierdziła zatem, że istnieją wolne moce produkcyjne w samej Unii i Meksyku (nie biorąc nawet pod uwagę Zjednoczonego Królestwa) pozwalające zastąpić całkowitą ilość TiO_2 do zastosowania w laminacie kupowanego przez współpracujących użytkowników od Chin, pod warunkiem że przywrócone zostaną równe warunki działania, a producenci będą mogli przeznaczyć 12 % swoich mocy produkcyjnych na TiO_2 do zastosowania w laminacie. W związku z tym odrzuciła argumenty przedstawione przez wspomnianych użytkowników.

7.3.4.3. Wpływ cel na użytkowników i wpływ wyłączenia na skuteczność cel

- (427) Felix i Munksjö zakwestionowały również wniosek Komisji dotyczący wpływu cel na ich działalność. W szczególności wskazały, że szacunki Komisji przedstawione w motywie 430 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych, zgodnie z którymi ich rentowność spadłaby o [2–3] punkty procentowe, nie uwzględniają pośrednich skutków cel.
- (428) Argumentowały one, że pierwszy z tych skutków polega na tym, iż użytkownicy musieliby przejść z odmian produkowanych w procesie siarczanowym na droższe odmiany produkowane w procesie chlorkowym i ponieść dodatkowe koszty związane ze zmianą istniejących receptur.

⁽⁵⁵⁾ Przy założeniu, że cała taka dodatkowa meksykańska produkcja będzie trafiać do Unii.

- (429) Użytkownicy ci twierdzili ponadto, że w wyniku cel antydumpingowych producenci unijni prawdopodobnie również znacząco podniosą ceny dla obecnie sprzedawanych ilości. Po wejściu w życie środków tymczasowych obaj użytkownicy przedstawili dowody dotyczące negocjacji ze swoimi dostawcami unijnymi, wskazujące, że w najbliższej przyszłości dostawcy ci rzeczywiście będą podnosić ceny. Użytkownicy przedstawili ponadto szacunki TZMI dotyczące zmian cen TiO_2 w najbliższej przyszłości, opublikowane w czerwcu 2024 r., w których również przewiduje się wzrost cen TiO_2 w Unii.
- (430) Ponadto użytkownicy twierdzili, że ten wzrost kosztów zwiększy jeszcze konkurencyjność chińskich producentów papieru dekoracyjnego, co będzie zachęcać do dalszego wzrostu przywozu papieru dekoracyjnego po cenach dumpingowych. Dodatkowo ograniczy to również zdolność użytkowników do podnoszenia cen ich klientom.
- (431) Użytkownicy podkreślili ponadto, że ponieważ koszty TiO_2 stanowią tak duży udział w całkowitych kosztach produkcji, nie będą w stanie wchłonąć cel, co będzie miało dramatyczny wpływ na ich działalność. Jednocześnie niepotrzebne przejście z odmian produkowanych w procesie siarczanowym (obecnie pochodzących z Chin) na odmiany produkowane w procesie chlorkowym (które są w większości dostępne w Unii i z innych państw trzecich) nieuchronnie pociągnie za sobą dodatkowe koszty.
- (432) Ponadto, korzystając z danych TZMI i TTO, użytkownicy przedstawili obliczenia szacunkowej przewagi kosztowej, jaką mieliby chińscy producenci papieru dekoracyjnego w porównaniu z producentami unijnymi. Wykazały one, że w wyniku wzrostu cen TiO_2 przewaga kosztowa chińskich producentów papieru dekoracyjnego wzrosłaby z 24 % w okresie objętym dochodzeniem do 31 % w 2025 r.
- (433) Użytkownicy twierdzili, że nie tylko spowoduje to utratę wielkości sprzedaży na rzecz chińskiej konkurencji, ale także uniemożliwi im dostosowanie cen, a tym samym nie pozwoli im utrzymać rentowności na rynku.
- (434) Ponadto dwaj użytkownicy twierdzili, że wyłączenie ze względu na końcowe przeznaczenie nie będzie miało wpływu na skuteczność środków.
- (435) W tym względzie użytkownicy utrzymywali, że potencjalne wyłączenie nie będzie miało wpływu na większość przywozu TiO_2 z Chin, powołując się na wniosek Komisji przedstawiony w motywie 428 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych, zgodnie z którym TiO_2 do zastosowania w laminacie stanowi około 12 % całkowitego popytu. Ponadto, jako że producenci unijni koncentrują się głównie na innych zastosowaniach TiO_2 , wpływ wyłączenia na przemysł Unii będzie również ograniczony.
- (436) Obaj użytkownicy twierdzili następnie, że wyłączenie ze względu na końcowe przeznaczenie jest uciążliwą procedurą dla przedsiębiorstw, które chcą z niego skorzystać, a jednocześnie organy celne sprawują stały nadzór nad towarami objętymi tą procedurą i mogą pobierać cła z mocą wsteczną, jeżeli uznają, że towary nie są wykorzystywane do określonego końcowego przeznaczenia, a zatem użytkownicy inni niż producenci papieru dekoracyjnego nie mogliby skorzystać z tego wyłączenia.
- (437) W odniesieniu do tych argumentów Komisja wyjaśniła najpierw, że jej analiza opierała się na symulacji zwiększonych kosztów TiO_2 , który użytkownicy ci obecnie pozyskują z Chin, przy czym wszystkie inne czynniki (w tym ilości, rodzaje i źródła dostaw) pozostały niezmiennione. Spowodowało to szacowany spadek rentowności o [2–3] punkty procentowe⁽⁵⁶⁾. Jednocześnie oszacowane przez użytkowników koszty związane ze zmianą receptur, choć nie są nieznaczne, stanowiłyby koszt jednorazowy, który byłby ponadto niewielki w porównaniu ze zwykłymi całkowitymi kosztami produkcji. W świetle powyższej analizy Komisja podtrzymała swoje ustalenia przedstawione w motywie 430 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych, zgodnie z którymi cła prawdopodobnie będą miały negatywny wpływ na rentowność Felix i Munksjö.

⁽⁵⁶⁾ Ale gdyby w analizie symulowano również obniżenie kosztów związane z przejściem na inne tańsze odmiany, szacowany wpływ mógłby być jeszcze mniej wyraźny.

- (438) Komisja zauważyła jednak, że margines dumpingu ustalony na ostatecznym etapie dochodzenia jest niższy niż margines dumpingu ustalony w rozporządzeniu w sprawie cel tymczasowych. W związku z tym Komisja przeprowadziła nową ocenę wpływu cel ostatecznych na marżę zysku obu użytkowników. Analiza wykazała, że wpływ cła ostatecznego na rentowność tych dwóch użytkowników przy niższym poziomie marginesu dumpingu będzie o około 1 punkt procentowy mniejszy niż wpływ ustalony w rozporządzeniu w sprawie cel tymczasowych.
- (439) Komisja stwierdziła zatem, że nawet gdyby przemysł Unii podniósł ceny, które zgodnie z ustaleniami są rzeczywiście tłumione przez przywóz towarów po cenach dumpingowych z Chin, jak wyjaśniono w motywie 217, wpływ cel ostatecznych na tych dwóch użytkowników prawdopodobnie nie byłby większy niż określono w rozporządzeniu w sprawie cel tymczasowych, biorąc pod uwagę niski udział dostaw z Unii w ich koszyku dostaw.
- (440) Jednocześnie producenci TiO_2 do zastosowania w laminacie odpowiadają jednak za około 12 % całkowitego unijnego popytu na TiO_2 oraz [15–17] % łącznej wielkości sprzedaży objętych próbą producentów eksportujących w okresie objętym dochodzeniem. Komisja uznała zatem, że w przypadku przyznania tego wyłączenia ze względu na końcowe przeznaczenie potencjalny wpływ na skuteczność cel byłby nieproporcjonalnie wysoki.
- (441) Ponadto, jak ustalono powyżej, z dowodów w aktach sprawy wynika, że przynajmniej niektórzy producenci unijni nie produkują wystarczających ilości TiO_2 ze względu na niekonkurencyjne ceny na rynku unijnym.
- (442) Komisja stwierdziła zatem, że bez chińskiego przywozu po cenach dumpingowych, jeżeli ceny odpowiednio wzrosną, można oczekiwać powrotu produkcji przez producentów unijnych.
- (443) Ponadto, nawet jeśli TiO_2 do zastosowania w laminacie ma szczególny charakter, w Unii jest pięciu producentów, którzy są w stanie go produkować, a także istnieją alternatywne źródła dostaw zarówno w Meksyku, jak i w Zjednoczonym Królestwie. Jak wskazano powyżej, według szacunków Komisji dostępne są wystarczające moce produkcyjne, aby zaspokoić nawet – skrajnie mało prawdopodobny – całkowity zanik przywozu z Chin, co wskazuje na wystarczającą dostępność dostaw.
- (444) Ponadto w odniesieniu do argumentu, o którym mowa w motywie 430 powyżej, Komisja powtórzyła, że wszelkie zarzuty dotyczące praktyk dumpingowych w przemyśle papieru dekoracyjnego i wynikającej z nich szkody poniesionej przez przemysł Unii są badane w odrębnym dochodzeniu antydumpingowym dotyczącym przywozu papieru dekoracyjnego pochodzącego z Chin ⁽⁵⁷⁾ i nie wchodzą w zakres niniejszego postępowania.
- (445) Po ostatecznym ujawnieniu przedsiębiorstwa Felix, Munksjö i LB przedstawiły uwagi, w których nie zgadzają się z powyższymi ustaleniami dotyczącymi wyłączenia ze względu na końcowe przeznaczenie. Obaj użytkownicy twierdzili, że oceny dostępności dostaw dokonywane przez Komisję opierają się na zbyt optymistycznych założeniach.
- (446) Po pierwsze, zdaniem użytkowników szacunki Komisji nie uwzględniały cykliczności rynku TiO_2 , ponieważ obliczenia te opierały się na danych dotyczących konsumpcji i moce produkcyjnych w okresie niskiego popytu.
- (447) Po drugie, użytkownicy uważali, że segment rynku TiO_2 , który obejmuje 12 %, w rzeczywistości składa się z papieru dekoracyjnego i zwykłego papieru. Mimo iż papier dekoracyjny rzeczywiście odpowiada za większość tego udziału, nierealistycznie byłoby oczekiwać, że producenci zwiększą udział TiO_2 do zastosowania w laminacie w swoim asortymencie do 12 %, tj. do poziomu wyższego niż jego udział w rynku.
- (448) Po trzecie, w opinii użytkowników nierealistyczne byłoby oczekiwanie, że producenci unijni przeznaczą większą część swoich mocy produkcyjnych na TiO_2 do zastosowania w laminacie, ponieważ korzystają z ekonomii skali w pozostałych segmentach.
- (449) Po czwarte, użytkownicy twierdzili, że taka hipoteza dotycząca potencjalnego wzrostu dostaw nie ma podstaw z uwagi na fakt, że wielu producentów unijnych nie było skłonnych do zwiększenia ilości dostaw nawet po wprowadzeniu środków tymczasowych.

⁽⁵⁷⁾ Zawiadomienie o wszczęciu opublikowane w dniu 14.6.2024 r. (Dz.U. C, C/2024/3695, 14.6.2024, ELI: <http://data.europa.eu/eli/C/2024/3695/oj>).

- (450) Ponadto grupa LB twierdziła również, że na całym świecie istnieje bardzo ograniczona liczba dostawców TiO_2 do zastosowania w laminacie. Zakwestionowały one wniosek Komisji, zgodnie z którym w Unii funkcjonuje pięć zakładów zdolnych do produkcji TiO_2 do zastosowania w laminacie, podczas gdy wzrost mocy produkcyjnych jest mało prawdopodobny, ponieważ produkcja tego rodzaju TiO_2 wymaga specjalnych linii produkcyjnych, aby uniknąć zanieczyszczenia innych odmian związkami fosforu.
- (451) Ponadto grupa LB zwróciła uwagę na tymczasowe wnioski z dochodzenia antydumpingowego prowadzonego obecnie w Brazylii ⁽⁵⁸⁾, w którym władze postanowiły przyznać wyłączenie ze względu na końcowe przeznaczenie w odniesieniu do TiO_2 wykorzystywanego do produkcji papieru dekoracyjnego.
- (452) Jeżeli chodzi o pierwszy argument podniesiony przez użytkowników, jak już wyjaśniła Komisja w motywie 418 powyżej, Komisja dokonała oceny dostępności podaży na podstawie popytu w przeciętnym roku, a nie w okresie objętym dochodzeniem, który był okresem niskiego popytu. Podobnie w motywie 419 powyżej Komisja oparła swoje szacunki na poziomie produkcji wynoszącym 90 % wydajności znamionowej producentów unijnych. Szacunki Komisji dotyczące luki w dostawach (która już sama w sobie jest mało prawdopodobna) w scenariuszu całkowitego zaniku dostaw z Chin były zatem z założenia raczej konserwatywne, a nie optymistyczne.
- (453) Jeżeli chodzi o drugi argument użytkowników, Komisja zauważyła, że we wcześniejszych uwagach użytkownicy działali również przy założeniu, że sam papier dekoracyjny stanowi 12 % całkowitego popytu na TiO_2 ⁽⁵⁹⁾ i wcześniej nie zakwestionował tej oceny. Niemniej jednak, nawet jeśli rzeczywisty udział popytu na TiO_2 do zastosowania w laminacie byłby niższy, oznacza to, że producenci TiO_2 musieliby przeznaczyć na ten segment rynku jeszcze mniejszy udział w swoich całkowitych mocach produkcyjnych, co sprawia, że szacunki Komisji stałyby się jeszcze bardziej ostrożne i dodatkowo potwierdzałyby wnioski Komisji dotyczące dostępnych mocy produkcyjnych.
- (454) Po trzecie, Komisja uznała, że twierdzenie, zgodnie z którym producenci unijni nie zwiększyliby udziału TiO_2 do zastosowania w laminacie w swoim portfelu, jest bezpodstawne. Po pierwsze, producenci unijni produkują już inne, bardziej niszowe rodzaje produktów, nawet jeśli w mniejszym stopniu korzystają z ekonomii skali. Po drugie, producenci produkują już TiO_2 do zastosowania w laminacie nawet w obecnych ilościach. Można wówczas bezpiecznie założyć, że jeżeli zaczną oni produkować więcej, jeszcze bardziej skorzystają z ekonomii skali w tym segmencie, co z ekonomicznego punktu widzenia zachęca do zwiększenia produkowanych ilości.
- (455) Jeżeli chodzi o czwarty argument użytkowników, Komisja odniosła się już do tej kwestii w motywach 415 i 416 powyżej. Chociaż producenci unijni prawdopodobnie nie zobowiązali się od razu do zwiększenia wielkości produkcji TiO_2 do zastosowania w laminacie, można racjonalnie oczekiwać, że po ostatecznym przywróceniu równych warunków działania tak właśnie się stanie.
- (456) Ponadto nie przedstawiono żadnych dowodów na poparcie argumentu podniesionego przez grupę LB odnośnie do liczby producentów unijnych zdolnych do produkcji TiO_2 do zastosowania w laminacie. Ponadto jako punkt wyjścia w swojej ocenie Komisja przyjęła twierdzenia przedsiębiorstw Felix i Munksjö dotyczące liczby unijnych (a także innych) producentów, którzy mogliby produkować TiO_2 do zastosowania w laminacie.
- (457) Ponadto, jeżeli chodzi o fakt, że władze brazylijskie przyznały w tej sprawie wyłączenie ze względu na końcowe przeznaczenie, Komisja wskazała, że decyzja innego organu prowadzącego dochodzenie nie ma znaczenia ani nie ma wpływu na przedmiotową sprawę, ponieważ jest podejmowana na podstawie innych ram prawnych oraz w innych okolicznościach faktycznych i gospodarczych. W każdym razie – w przeciwieństwie do przypadku w Brazylii – znaczna część przemysłu Unii wytwarza ten produkt i sprzeciwiła się wyłączeniu. W związku z powyższym argument ten odrzucono.
- (458) W związku z powyższym Komisja odrzuciła wniosek o wyłączenie TiO_2 do zastosowania w laminacie ze względu na końcowe przeznaczenie.

7.3.5. Producenty farb graficznych

- (459) Trzech użytkowników zwróciło się o wyłączenie produktu lub wyłączenie ze względu na końcowe przeznaczenie TiO_2 do zastosowania w grafice używanego do produkcji białych farb drukarskich: Sun Chemical, Flint Group GmbH („Flint”) i Siegwert.

⁽⁵⁸⁾ Informacje dostępne pod adresem: <https://www.in.gov.br/web/dou/-/circular-n-54-de-8-de-outubro-de-2024-589436706> (ostatni dostęp: 13 listopada 2024 r.).

⁽⁵⁹⁾ W szczególności w swoich uwagach dotyczących rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych, gdy przeprowadzali oni własne szacunki luki między podażą a popytem w odniesieniu do TiO_2 do zastosowania w laminacie.

- (460) Przedsiębiorstwo Flint zakwestionowało ustalenia Komisji dotyczące jego wniosku o wyłączenie ze względu na końcowe przeznaczenie TiO_2 do zastosowania w grafice i podniosło pięć błędów faktycznych i prawnych w tymczasowych ustaleniach Komisji.
- (461) Po pierwsze, chociaż nie ma to wpływu na jego wniosek o wyłączenie ze względu na końcowe przeznaczenie, przedsiębiorstwo Flint argumentowało, że nie jest prawdą, iż kupuje ono ograniczoną ilość TiO_2 do celów innych niż produkcja białych farb drukarskich, jak stwierdzono w motywie 57 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych.
- (462) Po drugie, przedsiębiorstwo Flint nie zgodziło się z wnioskiem, że TiO_2 do zastosowania w grafice nie ma szczególnych właściwości fizycznych, chemicznych i technicznych w porównaniu z innymi rodzajami TiO_2 . W tym celu Flint powtórzyło swój argument z pierwszego pisma i powołało się na oświadczenia promocyjne przedsiębiorstwa Kronos dotyczące TiO_2 do zastosowania w grafice, zgodnie z którymi „ten rodzaj TiO_2 ma wyjątkowo wysoki połysk wynikający ze zoptymalizowanego, bardzo intensywnego procesu mielenia, maksymalną nieprzezroczystość i bardzo niską ścieralność”. Ponadto „ TiO_2 do zastosowania w grafice charakteryzuje się wyjątkową bielą i odpornością chemiczną, które mają krytyczne znaczenie dla zastosowań w farbach drukarskich”.
- (463) Przedsiębiorstwo powołało się na ustalenia Komisji przedstawione w motywach 57 i 58 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych, że istnieje „specyficzne know-how w zakresie [...] produkcji [TiO_2 do zastosowania w grafice], którym dysponuje tylko ograniczona liczba producentów [TiO_2] oraz że „przedsiębiorstwo Flint [...] dostarczyło dowody wskazujące, że [różne typy TiO_2 od różnych producentów testowane przez Flint] generalnie nie pozwalają [...] osiągnąć zadowalających poziomów jakości”.
- (464) Zdaniem przedsiębiorstwa Flint z tego wynika, że TiO_2 do zastosowania w grafice musi mieć szczególne właściwości fizyczne, chemiczne i techniczne, które odróżniają go od innych rodzajów TiO_2 .
- (465) Po trzecie, wbrew ustaleniu Komisji, że w przypadku TiO_2 do zastosowania w grafice nie określono dobrze przeznaczenia końcowego w związku z dużą liczbą receptur, które przedsiębiorstwo Flint ma dla swoich produktów, przedsiębiorstwo to twierdziło, że chociaż używa TiO_2 w wielu recepturach, wszystkie te produkty to białe farby drukarskie. Istnieje zatem jedno przeznaczenie końcowe dla TiO_2 do zastosowania w grafice określone jako: materiał stosowany do produkcji białych farb drukarskich.
- (466) Po czwarte, przedsiębiorstwo Flint argumentowało, że dla wyłączenia ze względu na końcowe przeznaczenie nie ma znaczenia, czy organy celne będą mogły zweryfikować, czy TiO_2 do zastosowania w grafice jest faktycznie stosowany w produkcji białych farb drukarskich. Dla przyznania wyłączenia ze względu na końcowe przeznaczenie istotne jest szczególne zastosowanie danego produktu, który nie musi różnić się od innych rodzajów produktów podlegających cłom antydumpingowym.
- (467) Po piąte, przedsiębiorstwo Flint utrzymywało, że proponowane cła antydumpingowe będą miały znaczący wpływ na jego zyski. Przedstawiło ono obliczenia dotyczące wpływu na jego rentowność w segmencie białych farb drukarskich, z których wynika, że wbrew tymczasowym ustaleniom Komisji cła zmniejszyłyby jego rentowność o około 9 punktów procentowych, co spowodowałoby, że przedsiębiorstwo to przynosiłoby straty.
- (468) Przedsiębiorstwo podkreśliło ponadto, że wpływ cel na całą działalność Flint nie może mieć decydującego znaczenia dla wniosku o wyłączenie ze względu na końcowe przeznaczenie, ponieważ Flint jest zdywersyfikowaną grupą z wieloma produktami. Prowadziłoby to do nierównego traktowania przedsiębiorstw oferujących jeden produkt i przedsiębiorstw zdywersyfikowanych. Zamiast tego należy ocenić wpływ na dany segment działalności.
- (469) Przedsiębiorstwo Flint powtórzyło, że wszystkie pozostałe wymogi dotyczące przyznania wyłączenia ze względu na końcowe przeznaczenie zostały spełnione.
- (470) Po pierwsze, przedsiębiorstwo Flint argumentowało, że wyłączenie ze względu na końcowe przeznaczenie TiO_2 do zastosowania w grafice nie zmniejszyłoby skuteczności cel, ponieważ TiO_2 do zastosowania w grafice odpowiada za około 3 % całkowitego popytu na TiO_2 . Przedsiębiorstwo Flint zauważyło ponadto, że skarżący nie wspomniał w skardze o TiO_2 do zastosowania w grafice, ani nie odniósł się do wniosku Flint o wyłączenie ze względu na końcowe przeznaczenie na etapie tymczasowym dochodzenia. Oznaczałoby to, że nawet skarżący nie jest zaniepokojony możliwym wpływem tego wyłączenia na skuteczność cel.

- (471) Po drugie, przedsiębiorstwo Flint powtórzyło, że udział TiO_2 do zastosowania w grafice w kosztach produkcji białych farb drukarskich jest znaczący, i wskazało na praktykę Komisji w sprawie PVA, w której było to jedną z podstaw do uwzględnienia wniosku o wyłączenie ze względu na końcowe przeznaczenie ⁽⁶⁰⁾.
- (472) Ponadto przedsiębiorstwo Flint powtórzyło, że TiO_2 do zastosowania w grafice jest bardzo specyficznym produktem, w przypadku którego użytkownicy nie mogą zmienić dostawcy, co we wcześniejszej praktyce Komisji stanowiło podstawę do przyznania wyłączenia ze względu na końcowe przeznaczenie ⁽⁶¹⁾. Przedsiębiorstwo Flint argumentowało, że ponieważ po wprowadzeniu cel antydumpingowych pozyskiwanie z Chin TiO_2 do zastosowania w grafice stanie się nieopłacalne, cła te spowodują, że Flint będzie mieć tylko jednego głównego dostawcę, od którego będzie pozyskiwać większość swojego TiO_2 .
- (473) Inny producent białych farb drukarskich, Siegwerk, przedstawił obliczenia wskazujące, że w przypadku wprowadzenia środków produkcyjnych białych farb drukarskich w Unii przestanie być opłacalna ze względu na presję konkurencyjną ze strony przywozu z rynków trzecich, takich jak Turcja. Jest zatem prawdopodobne, że unijne zakłady produkujące białe farby drukarskie zostaną zamknięte lub przeniesione poza Unię.
- (474) Siegwerk argumentował, że takie przeniesienie będzie prawdopodobnie miało dalsze negatywne skutki: producenci opakowań, którzy polegają na producentach białych farb drukarskich, prawdopodobnie również przeniosą swoją produkcję poza UE, ponieważ przywóz kolorowych opakowań dla klientów w Unii jest tańszy i prostszy niż przywóz białych farb drukarskich (ze względu na to, że transport farb drukarskich jest mniej opłacalny i wymaga większej ostrożności z uwagi na ich niebezpieczny charakter).
- (475) Ponadto Siegwerk przedstawił dowody, z których wynika, że w ciągu ostatniej dekady unijna produkcja farb drukarskich na bazie rozpuszczalników straciła 10 punktów procentowych wolumenu na rzecz Turcji. Tendencja ta prawdopodobnie ulegnie zatem przyspieszeniu w przypadku zastosowania środków antydumpingowych.
- (476) Argumentowano również, że niektóre odmiany TiO_2 , niezbędne do farb drukarskich przeznaczonych do opakowań do zastosowań specjalnych (leki, żywność, kosmetyki itp., które wymagają wyższych norm bezpieczeństwa, ponieważ mają kontakt z produktami przeznaczonymi do spożycia przez ludzi), nie są dostępne na rynku unijnym. W związku z tym użytkownicy nie mają innego wyboru, jak tylko pozyskiwać takie odmiany z Chin, a wzrost kosztów wynikający z nałożenia cel antydumpingowych sprawiłby, że produkcja ta stałaby się nierentowna.
- (477) W odpowiedzi skarżący nie przedstawił szczegółowych danych na temat produkcji TiO_2 do zastosowania w grafice przez przemysł Unii, ale twierdził, że zasadniczo posiada on wystarczające moce produkcyjne, aby zaopatrywać rynek w przypadku przywrócenia równych warunków działania.
- (478) W świetle nowych dowodów i argumentów przedstawionych powyżej Komisja dokonała ponownej oceny swoich wniosków z rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych.
- (479) Jeżeli chodzi o argumenty przedsiębiorstwa Flint przedstawione w motywach 461 i 462 powyżej, Komisja zauważyła, że są one istotne jedynie w odniesieniu do analizy dotyczącej wyłączenia produktu. Ponieważ przedsiębiorstwo to nie zwróciło się do Komisji o ponowną ocenę analizy wniosku o wyłączenie produktu na etapie ostatecznym, Komisja uznała te argumenty za bezprzedmiotowe.
- (480) Jeżeli chodzi o argument, o którym mowa w motywie 476, w uwagach nie określono, których odmian TiO_2 to dotyczy, w związku z czym Komisja nie mogła zweryfikować prawdziwości tych twierdzeń.

⁽⁶⁰⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2020/1336 z dnia 25 września 2020 r. nakładające ostateczne cła antydumpingowe na przywóz niektórych (poli)alkoholi winylowych pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej (Dz.U. L 315 z 29.9.2020, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_impl/2020/1336/oj), motyw 623.

⁽⁶¹⁾ Flint odnosi się do art. 2 ust. 2 rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2021/1784 z dnia 8 października 2021 r. nakładającego ostateczne cło antydumpingowe na przywóz wyrobów walcowanych płaskich z aluminium pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej (Dz.U. L 359 z 11.10.2021, s. 6) w związku z motywem 87 rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2021/582 z dnia 9 kwietnia 2021 r. nakładającego tymczasowe cło antydumpingowe na przywóz wyrobów walcowanych płaskich z aluminium pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej (Dz.U. L 124 z 12.4.2021, s. 40).

- (481) Jeśli chodzi o szczególny charakter TiO_2 do zastosowania w grafice, Komisja stwierdziła już w motywie 57 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych, że faktycznie istnieje specyficzne know-how w zakresie jego produkcji, którym dysponuje tylko ograniczona liczba producentów w Unii i Chinach. Jak potwierdzono również w sprawie dotyczącej połączenia Huntsman/Rockwood⁽⁶²⁾, ze względu na szczególny charakter tego produktu producenci białych farb drukarskich mają ograniczone możliwości wyboru innych producentów.
- (482) Jak wykazało przedsiębiorstwo Flint, używanie innych rodzajów TiO_2 w jego zastosowaniach skutkowałoby znacznie gorszą jakością nadruku na opakowaniach, co wpłynęłoby na postrzeganie przez klientów.
- (483) Jeżeli chodzi o argument przedsiębiorstwa Flint przedstawiony w motywie 466 powyżej, Komisja zauważyła, że doprecyzowało ono na ostatecznym etapie, że chociaż wykorzystuje inne odmiany TiO_2 w dwóch konkretnych zastosowaniach, zastosowania te nie dotyczą ani białych farb drukarskich, ani TiO_2 do zastosowania w grafice. W każdym razie stanowią one mniej niż 1 % całkowitego wykorzystania TiO_2 przez przedsiębiorstwo Flint. Z drugiej strony, przedsiębiorstwo Flint wykazało, że ponad 99 % jego zużycia TiO_2 dotyczy postaci użytkowych przeznaczonych do białych farb drukarskich.
- (484) Jeżeli chodzi o dostępność dostaw, przedsiębiorstwo Flint wykazało, że może kupować TiO_2 do zastosowania w grafice tylko od jednego dostawcy w Unii i dwóch dostawców w Chinach. W innych państwach trzecich nie ma dostępnych dostawców. Siegwerek twierdziło, że kupuje swoje TiO_2 również od kilku innych dostawców unijnych i chińskich, ale w przypadku ponad 50 % swoich postaci użytkowych ma tylko jednego certyfikowanego dostawcę.
- (485) Na podstawie wszystkich dostępnych dowodów Komisja podtrzymała swój wniosek z motywu 58 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych, że na świecie istnieje bardzo ograniczona liczba dostawców, którzy mogą produkować TiO_2 do zastosowania w grafice na odpowiednim poziomie jakości, i że – zgodnie z wiedzą Komisji – działają oni wyłącznie w Unii i Chinach.
- (486) Jeżeli chodzi o twierdzenia skarżącego, że mógłby on zaopatrywać rynek w przypadku przywrócenia równych warunków działania, Komisja uznała to za mało prawdopodobne w przypadku rynku TiO_2 do zastosowania w grafice. Całkowite unijne moce produkcyjne odpowiadają bowiem jedynie około 80 % konsumpcji w Unii w normalnym roku. Na podstawie nowych informacji dostępnych na etapie ostatecznym Komisja oszacowała, że popyt na TiO_2 do zastosowania w grafice wynosi około 2,5 % całego rynku TiO_2 . Jedyne dostawca unijny, o którym wiadomo, że produkuje TiO_2 do zastosowania w grafice o zadowalającym poziomie jakości, musiałby przeznaczyć około 7 % swoich całkowitych mocy produkcyjnych na zaspokojenie popytu na TiO_2 do zastosowania w grafice w Unii, a producent ten nie twierdził, że zamierza się do tego zobowiązać.
- (487) Komisja stwierdziła zatem, że dostępne źródła dostaw TiO_2 do zastosowania w grafice są bardzo ograniczone zarówno na świecie, jak i w Unii.
- (488) Jeżeli chodzi o szacunki przedsiębiorstwa Flint dotyczące wpływu środków na jego rentowność, Komisja zaakceptowała te szacunki i zmieniła swoje wnioski. Stosując tę samą metodykę do oszacowania wpływu cel przy nowym, niższym poziomie marginesu dumpingu, Komisja nadal stwierdziła, że wprowadzenie środków spowodowałoby ponoszenie strat przez przedsiębiorstwo Flint w segmencie białych farb drukarskich.
- (489) Ze względu na podobną strukturę kosztów można oczekiwać podobnego wpływu na Sun Chemical i Siegwerek, chociaż Komisja nie zna poziomu ich ekspozycji na chińskich dostawców, ponieważ przedsiębiorstwa te nie udzieliły odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu.
- (490) W świetle powyższego i nowych dowodów przedstawionych przez Siegwerek dotyczących konkurencyjności unijnej branży białych farb drukarskich Komisja stwierdziła, że środki miałyby znaczący wpływ na producentów białych farb drukarskich i na generowane przez nich zatrudnienie. Ponadto dalszy potencjalny efekt domina dla przemysłu opakowaniowego niższego szczebla mógłby mieć dalszy negatywny wpływ na zatrudnienie w Unii.
- (491) Jednocześnie Komisja oszacowała, że producenci białych farb drukarskich stanowią około 2,5 % całego unijnego rynku TiO_2 i ten rodzaj TiO_2 nie jest produkowany przez zdecydowaną większość producentów unijnych. Z danych, którymi dysponuje Komisja, wynika, że sprzedaż TiO_2 do zastosowania w grafice przez przemysł Unii stanowiła około 0,5 % jego całkowitej sprzedaży w okresie objętym dochodzeniem i około 5 % łącznego przywozu z Chin.

⁽⁶²⁾ Decyzja Komisji z dnia 10 września 2014 r. w sprawie M.7061 – HUNTSMAN CORPORATION/EQUITY INTERESTS HELD BY ROCKWOOD HOLDINGS, dostępna na stronie: https://ec.europa.eu/competition/mergers/cases/decisions/m7061_20140910_20600_4133655_EN.pdf.

- (492) Ponadto skarżący nie sprzeciwił się bezpośrednio wnioskowi o wyłączenie ze względu na końcowe przeznaczenie TiO_2 do zastosowania w grafice. Co więcej, producenci białych farb drukarskich muszą polegać na bardzo ograniczonej liczbie producentów na świecie, którzy są w stanie dostarczać TiO_2 do zastosowania w grafice o odpowiednim poziomie jakości, przy czym tylko jeden taki producent znajduje się w Unii, a pozostali w Chinach.
- (493) W związku z powyższym Komisja stwierdziła, że przyznanie producentom białych farb drukarskich wyłączenia ze względu na końcowe przeznaczenie nie będzie miało znaczącego wpływu na skuteczność środków.
- (494) Ponadto Komisja stwierdziła, że przyznanie wyłączenia ze względu na końcowe przeznaczenie w odniesieniu do przywozu TiO_2 do zastosowania w grafice pochodzącego z Chin do stosowania w produkcji białych farb drukarskich leży w interesie Unii.
- (495) W swoich uwagach dotyczących ostatecznego ujawnienia skarżący nie zgodził się z tą decyzją. Skarżący sprzeciwił się również używaniu terminu „ TiO_2 do zastosowania w grafice”, który zgodnie z jego twierdzeniem nie był znany w branży TiO_2 . Przedsiębiorstwo Flint przedstawiło późniejsze uwagi kwestionujące twierdzenia skarżącego.
- (496) W swoich uwagach dotyczących ostatecznego ujawnienia przedsiębiorstwo Siegwerk zwróciło się również o wyjaśnienie terminu „końcowe przeznaczenie” używanego w niniejszym rozporządzeniu, zwracając również uwagę na fakt, że termin „ TiO_2 do zastosowania w grafice” nie został zdefiniowany w prawie celnym.
- (497) W związku z tym na wstępie Komisja odsyła do pierwotnego wniosku o wyłączenie ze względu na końcowe przeznaczenie wystosowanego przez Flint, który opisano w motywie 32. Wniosek o wyłączenie ze względu na końcowe przeznaczenie został złożony i oceniony w kontekście art. 254 unijnego kodeksu celnego.
- (498) Jak słusznie zauważyły zainteresowane strony, pojęcie „ TiO_2 do zastosowania w grafice” nie zostało zdefiniowane w przepisach prawa celnego ani nie musi być stosowane jednolicie w całej branży TiO_2 . „ TiO_2 do zastosowania w grafice” jest po prostu skrótem, który został użyty w wielu dokumentach w ramach niniejszego dochodzenia (w tym w uwagach skarżącego), aby móc z łatwością odnosić się do rodzajów TiO_2 , które są wykorzystywane jako pigment w produkcji białych farb drukarskich w branży farb graficznych⁽⁶³⁾.
- (499) Jak wyjaśniono w niniejszym rozporządzeniu, Komisja postanowiła zwolnić TiO_2 z ceł antydumpingowych, jeżeli jest on przywożony w celu wykorzystania do produkcji białych farb drukarskich, zgodnie z procedurami i warunkami określonymi w unijnym kodeksie celnym. W związku z tym definicja „ TiO_2 do zastosowania w grafice” nie jest ani potrzebna, ani dorozumiana, by móc stosować przedmiotowe wyłączenie ze względu na końcowe przeznaczenie, ponieważ funkcjonuje ono w oparciu o zamierzone zastosowanie produktu.
- (500) Komisja przystąpiła następnie do analizy pozostałych uwag skarżących dotyczących ujawnienia ostatecznych ustaleń oraz kontrargumentów przedsiębiorstwa Flint.
- (501) Po pierwsze, skarżący stwierdził, że wniosek Komisji opiera się na danych jednego użytkownika (Flint) oraz że Komisja powinna była przeprowadzić ocenę wpływu ceł na branżę białych farb drukarskich na bardziej reprezentatywnej liczbie użytkowników TiO_2 do zastosowania w grafice.
- (502) Po drugie, skarżący twierdził, że nie jest prawdą, iż użytkownicy mogą nabywać TiO_2 do zastosowania w grafice wyłącznie od jednego dostawcy w Unii i dwóch dostawców w Chinach, jak rzekomo stwierdziła Komisja w motywie 484 powyżej.
- (503) Skarżący dalej argumentował, że dostępne są duże moce produkcyjne jednego producenta unijnego, który może być przeznaczony na unijny rynek farb drukarskich, jeżeli przywrócone zostaną równe warunki działania. Jednocześnie w Unii istnieje kilku dostawców, którzy sprzedają TiO_2 branży białych farb drukarskich.
- (504) Skarżący nie zgodził się ponadto z wnioskiem Komisji, że jeden użytkownik unijny, o którym wiadomo, że produkuje TiO_2 do zastosowania w grafice, nie przeznaczy 7 % swoich całkowitych mocy produkcyjnych na zaspokojenie popytu w Unii.

⁽⁶³⁾ I jako taki termin ten zdefiniowano w motywie 157 powyżej do celów niniejszego dokumentu.

- (505) Ponadto skarżący twierdził, że Komisja nie zwróciła się do producentów unijnych nieobjętych próbą o żadne informacje na temat produkcji TiO_2 do zastosowania w grafice. Komisja nie może zatem zasadnie twierdzić, że istnieje tylko jeden dostawca unijny, o którym wiadomo, że produkuje TiO_2 do zastosowania w grafice o zadowalającym poziomie jakości.
- (506) Po trzecie, skarżący zakwestionował metodykę, którą Komisja zastosowała do oceny wpływu, jaki środki antydumpingowe mogą mieć na użytkowników i producentów białych farb drukarskich w porównaniu z wpływem, jaki wyłączenie ze względu na końcowe przeznaczenie mogłoby mieć na producentów unijnych.
- (507) Skarżący zwrócił uwagę, że w dochodzeniu antysubsydyjnym z 2021 r. dotyczącym przywozu folii aluminiowej do dalszego przetwarzania („ACF”) z Chin ⁽⁶⁴⁾ Komisja nie przyznała wyłączenia ze względu na przeznaczenie końcowe, ponieważ – mimo że ACF była istotna jedynie w odniesieniu do części całkowitej produkcji danego użytkownika – Komisja nie mogła ustalić, jaki wpływ cła miałyby na całkowitą rentowność użytkownika ⁽⁶⁵⁾. Skarżący twierdził, że w tym przypadku – jako że białe farby drukarskie stanowią jedynie część portfela przedsiębiorstwa Flint – Komisja powinna dojść do takiego samego wniosku jak w wyżej wymienionej sprawie dotyczącej ACF.
- (508) Skarżący twierdził natomiast, że przedmiotowe wyłączenie ze względu na końcowe przeznaczenie miało poważny negatywny wpływ na producentów unijnych produkujących TiO_2 oraz że kwestię tę należy poddać szczegółowej analizie. Twierdzili oni, że w przypadku przyznania wyłączenia ze względu na końcowe przeznaczenie producenci unijni nie byłoby już w stanie sprzedawać TiO_2 do zastosowania w grafice na rynku unijnym.
- (509) Ponadto skarżący twierdził, że wyłączenie to jest obciążone wysokim ryzykiem obejścia środków. Wiązałoby się to ze znacznymi wyzwaniami w zakresie weryfikacji charakteru tego produktu, w związku z czym TiO_2 do zastosowania w grafice mogłoby zostać błędnie zgłoszony lub przekierowany do innych rodzajów przeznaczenia końcowego.
- (510) Z drugiej strony przedsiębiorstwo Flint twierdziło, że uwagi skarżącego dotyczące przedmiotowego wyłączenia ze względu na końcowe przeznaczenie nie zostały przekazane w dobrej wierze, ponieważ przedstawił on jedynie uwagi sprzeciwiające się wnioskowi Flint po ostatecznym ujawnieniu, niemal cały rok po pierwotnym złożeniu wniosku przez przedsiębiorstwo Flint.
- (511) Ponadto przedsiębiorstwo Flint argumentowało, że Komisja powinna odrzucić argumenty skarżącego dotyczące sposobu wykorzystania wyłączenia ze względu na końcowe przeznaczenie do osłabienia skuteczności ceł. Sam charakter tej procedury celnej nie pozwala na dokonanie błędnego zgłoszenia, a procedura ta gwarantuje właśnie, że TiO_2 nie zostanie przekierowany do innych rodzajów przeznaczenia końcowego.
- (512) Ponadto zdaniem przedsiębiorstwa Flint nie ma znaczenia, że wyłącznie ono przedłożyło odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu, ponieważ Komisja wcześniej przyznała wyłączenia ze względu na końcowe przeznaczenie na wniosek tylko jednego użytkownika współpracującego ⁽⁶⁶⁾.
- (513) Jeżeli chodzi o pierwszy argument przedstawiony przez skarżącego, Komisja zauważyła, że spośród trzech użytkowników, którzy wystąpili o wyłączenie ze względu na końcowe przeznaczenie, jedynie przedsiębiorstwo Flint przedstawiło odpowiedź na pytania zawarte w kwestionariuszu, która została zweryfikowana. Przedsiębiorstwa Sun Chemicals i Siegwerk złożyły jednak pisemne oświadczenia i wzięły udział w posiedzeniach wyjaśniających, w związku z czym Komisja była w stanie uzupełnić zweryfikowane dane przedsiębiorstwa Flint o dodatkowe informacje.
- (514) Komisja wskazała, że z drugiej strony skarżący złożył w toku dochodzenia tylko jeden wniosek dotyczący wyłączenia ze względu na końcowe przeznaczenie, w którym zakwestionował jedynie argumenty przedstawione przez Sun Chemical. Jednocześnie, podczas gdy przedsiębiorstwo Flint złożyło wniosek o wyłączenie ze względu na końcowe przeznaczenie w ciągu pierwszych dziesięciu dni dochodzenia i przedstawiło kilka kolejnych uwag na poparcie swoich twierdzeń – jak słusznie wskazało przedsiębiorstwo Flint – skarżący nigdy nie zakwestionował tych argumentów.
- (515) Na podstawie informacji, którymi dysponuje Komisja, oszacowano, że ci trzej użytkownicy reprezentują około 70 % unijnej produkcji białych farb drukarskich. W związku z tym Komisja uznała, że ich sytuacja jest reprezentatywna dla branży białych farb drukarskich, i sformułowała wnioski na temat dostępnych informacji.

⁽⁶⁴⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2021/2287 z dnia 17 grudnia 2021 r. nakładające ostateczne cła wyrównawcze na przywóz folii aluminiowej do dalszego przetwarzania pochodzącej z Chińskiej Republiki Ludowej i zmieniające rozporządzenie wykonawcze (UE) 2021/2170 nakładające ostateczne cła antydumpingowe na przywóz folii aluminiowej do dalszego przetwarzania pochodzącej z Chińskiej Republiki Ludowej (Dz.U. L 458 z 22.12.2021, s. 344, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_impl/2021/2287/oj).

⁽⁶⁵⁾ *Ibidem*, motyw 738.

⁽⁶⁶⁾ Np. w rozporządzeniu (UE) 2020/1336, motywy 618–628; Sekcja 2.2.2 rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2021/1784 z dnia 8 października 2021 r. nakładającego ostateczne cła antydumpingowe na przywóz wyrobów walcowanych płaskich z aluminium pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej (Dz.U. L 359 z 11.10.2021, s. 6).

- (516) Po drugie, wbrew temu, co twierdzi skarżący, Komisja nie stwierdziła w motywie 484, że cała branża białych farb drukarskich może kupować TiO_2 do zastosowania w grafice od jednego dostawcy w Unii i dwóch dostawców w Chinach, lecz że tak jest w przypadku przedsiębiorstwa Flint. Rzeczywiście, jak wynika z pozostałej części tego motywu, inni użytkownicy również mogą kupować TiO_2 do zastosowania w grafice także od innych dostawców, w ograniczonych ilościach.
- (517) Jeżeli chodzi o twierdzenie, że Komisja nie zwróciła się do producentów unijnych nieobjętych próbą o informacje na temat produkcji TiO_2 do zastosowania w grafice, Komisja dysponowała informacjami od użytkowników, że niektórzy użytkownicy kupują ograniczone ilości od producentów unijnych nieobjętych próbą. Komisja ponownie przypomniła, że argumenty przedstawione przez producentów białych farb drukarskich dotyczące dostępności dostaw nigdy nie zostały w sposób znaczący zakwestionowane.
- (518) Odnosi się to w szczególności do argumentów przedsiębiorstwa Flint dotyczących konkretnego know-how niezbędnego do wytworzenia TiO_2 , które dobrze sprawdza się w białych farbach drukarskich, którego istnienie oraz fakt, że wiedzę tę posiada jedynie niewielka liczba producentów, stwierdzono w sprawie dotyczącej połączenia Huntsman/Rockwood. Ponadto w następstwie tego połączenia należało zbyć know-how jednego z dwóch liderów rynku unijnego w dziedzinie TiO_2 do zastosowania w grafice – zostało ono nabyte przez obecną grupę LB, która kontynuowała dostawy tej odmiany TiO_2 do Unii.
- (519) W trakcie całego dochodzenia skarżący nie przedstawił żadnych dowodów, które mogłyby podważyć ten fakt, a tym samym podważyć wniosek, że dostępność odmian TiO_2 do zastosowania w grafice o zadowalającej jakości jest bardzo ograniczona na całym świecie – wyłącznie do kilku producentów w Unii i w Chinach. Wniosek ten również nie został zakwestionowany w zweryfikowanych odpowiedziach na pytania zawarte w kwestionariuszu udzielonych przez producentów unijnych objętych próbą. Komisja nie znalazła zatem powodu, aby zwracać się o informacje do producentów unijnych nieobjętych próbą.
- (520) Jeżeli chodzi o dostępne moce produkcyjne jednego producenta unijnego w zakresie zaopatrzenia rynku – chociaż może on mieć teoretyczne moce produkcyjne – Komisja stwierdziła już, że jest mało prawdopodobne, aby przeznaczył on 7 % tych mocy, aby zaopatrywać tylko 2,5 % rynku.
- (521) Skarżący nie przedstawił żadnych dowodów, z których wynikałoby, że jest inaczej. Wręcz przeciwnie, jego własne argumenty zawarte w uwagach dotyczących ostatecznego ujawnienia sugerują, że nie ma do tego zachęty gospodarczej.
- (522) Po trzecie, Komisja nie zgodziła się z twierdzeniem skarżącego, że Komisja zastosowała inną metodykę niż w sprawie dotyczącej ACF. Komisja ocenia każdy wniosek indywidualnie oraz w świetle wszystkich dostępnych faktów i informacji. W związku z tym fakt, że w sprawie dotyczącej ACF nie można było oszacować wpływu na całkowitą rentowność użytkownika, nie sprawia, że sytuacja faktyczna jest porównywalna z tą sprawą. W każdym razie z orzecznictwa jasno wynika, że zgodność z prawem rozporządzenia nakładającego cła antydumpingowe powinna być oceniana w świetle przepisów prawa, a w szczególności przepisów rozporządzenia podstawowego, a nie w oparciu o domniemaną wcześniejszą praktykę decyzyjną instytucji Unii ⁽⁶⁷⁾.
- (523) Jak Komisja wyjaśniła w motywach 488–490, analizując ogólny obraz sytuacji, w tym duży udział TiO_2 w strukturze kosztów białych farb drukarskich oraz nowe dowody na występowanie zmienności w branży białych farb drukarskich, jak również potencjalny efekt domina w sektorze opakowań niższego szczebla, Komisja stwierdziła, że środki miałyby znaczący wpływ na producentów białych farb drukarskich.
- (524) Jednocześnie Komisja wyraziła wątpliwości co do twierdzeń skarżącego, że to wyłączenie ze względu na końcowe przeznaczenie będzie miało poważny negatywny wpływ na producentów unijnych. Jak już wspomniano, TiO_2 do zastosowania w grafice reprezentuje bardzo niewielki udział – tj. 2,5 % – w całym rynku, a jeszcze mniej jeśli chodzi o udział w sprzedaży jednego producenta unijnego, który jest najbardziej konkurencyjny na tym rynku.
- (525) Ponadto skarżący nie uzasadnił, dlaczego żaden z producentów unijnych, którzy w poprzednich latach sprzedawali TiO_2 do zastosowania w grafice do Unii pomimo konkurencji ze strony Chin, nagle nie byłby w stanie tego uczynić.

⁽⁶⁷⁾ Zob. na przykład wyrok z dnia 18 października 2016 r., Crown Equipment (Suzhou) i Crown Gabelstapler/Rada, T-351/13, niepublikowany, ECLI:EU:T:2016:616, pkt 107.

- (526) Skarżący nie uzasadnił również w sposób znaczący swoich twierdzeń dotyczących ryzyka obchodzenia środków. Wyłączenie ze względu na końcowe przeznaczenie jest procedurą celną, w ramach której organy celne sprawdzają, czy produkty przywożone rzeczywiście miały szczególne przeznaczenie. Komisja nie znalazła zatem żadnego powodu, aby sądzić, że TiO_2 może zostać błędnie zgłoszony lub przekierowany do innych rodzajów przeznaczenia końcowego wskutek tego wyłączenia.
- (527) W związku z tym Komisja odrzuciła argumenty skarżących dotyczące wyłączenia ze względu na końcowe przeznaczenie w odniesieniu do produkcji białych farb drukarskich.

7.3.6. Inne czynniki

- (528) Wiele zainteresowanych stron przedstawiło również argumenty dotyczące niewystarczającej podaży TiO_2 w Unii. Twierdziły one, że w przeszłości wielokrotnie borykały się z niedoborami dostaw, a gdy gospodarka ponownie się ożywi, ceny wzrosną i producenci unijni nie będą mieli wystarczającej ilości TiO_2 .
- (529) Skarżący zakwestionował te argumenty, twierdząc, że jest gotowy zaspokoić popyt w Unii po przywróceniu równych warunków działania. Ponadto skarżący dowodził również, że w innych krajach, takich jak Zjednoczone Królestwo, Arabia Saudyjska i USA, planuje się wielokrotne zwiększenie mocy produkcyjnych.
- (530) Komisja przyznała, że całkowite moce produkcyjne Unii są niewystarczające, aby zaspokoić całkowity unijny popyt. Poza tym nie można było zweryfikować zwiększenia mocy produkcyjnych, na które powoływał się skarżący, w oparciu o wiarygodne dowody.
- (531) Niemniej jednak z informacji i dowodów, którymi dysponuje Komisja, wynika, że na całym świecie dostępne są znaczne moce produkcyjne TiO_2 , a przynajmniej istnieją przesłanki wskazujące na to, że w nadchodzących latach nastąpi dalszy wzrost mocy produkcyjnych w regionach innych niż Chiny. Nawet gdyby przywóz z Chin całkowicie ustał, moce te mogłyby zrekomensować potencjalną lukę w dostawach.

7.4. Wnioski dotyczące interesu Unii

- (532) Na podstawie powyższego Komisja stwierdziła, że nie istnieją istotne powody przemawiające przeciwko nałożeniu ostatecznych cel antydumpingowych na przywóz ditlenku tytanu pochodzącego z Chin.
- (533) Aby jednak ograniczyć ewentualny poważny wpływ na użytkowników, których produkcja jest w dużym stopniu uzależniona od TiO_2 , oraz aby złagodzić ewentualny poważny niekorzystny wpływ cel antydumpingowych na dużą liczbę takich użytkowników, a jednocześnie zapewnić ochronę przemysłu Unii narażonego na szkodliwe skutki przywozu po cenach dumpingowych z Chin, Komisja rozważyła modulację cel.
- (534) W swoich uwagach dotyczących ostatecznego ujawnienia kilka zainteresowanych stron powtórzyło swoje uwagi, że stawka cła antydumpingowego w wysokości 32,3 % jest zbyt wysoka i spowoduje, że ich przedsiębiorstwa staną się niekonkurencyjne, oraz że Komisja powinna obniżyć stawki cła.
- (535) Odniesiono się do wszystkich indywidualnych i szczegółowych uwag dotyczących interesu Unii. Ponadto, jak wyjaśniono w sekcji 8.2 poniżej, Komisja zmieniła formę środków. Cła nie będą pobierane jako odsetek zadeklarowanej wartości faktury, lecz jako stała kwota za kilogram, niezależnie od wartości faktury. Jak wyjaśniono w motywie 533 powyżej i w sekcji 8.2 poniżej, ma to zmniejszyć wpływ cel na użytkowników.

8. OSTATECZNE ŚRODKI ANTYDUMPINGOWE

8.1. Środki ostateczne

- (536) Biorąc pod uwagę wnioski dotyczące dumpingu, wynikającej z niego szkody, związku przyczynowego, poziomu środków i interesu Unii oraz uwzględniając art. 9 ust. 4 rozporządzenia podstawowego, należy wprowadzić ostateczne środki antydumpingowe, aby zapobiec dalszemu wyrządzaniu szkody przemysłowi Unii przez przywóz produktu objętego postępowaniem po cenach dumpingowych.

8.2. **Forma środków**

- (537) Jak wyjaśniono w motywie 533 powyżej, Komisja uznała za stosowne zmienić formę środków. Jak twierdziło wiele stron, okres objęty dochodzeniem zbiegł się z cyklicznym spadkiem popytu na TiO_2 . Z badań rynkowych, którymi dysponuje Komisja, wynika, że zarówno popyt, jak i ceny będą rosły w przewidywalnej przyszłości, przynajmniej do końca 2025 r.
- (538) Komisja uznała zatem, że nałożenie ceł w postaci ceł specyficznych złagodzi ich wpływ na użytkowników, ponieważ na rosnącym rynku udział ceł w całkowitej cenie chińskiego TiO_2 będzie mniejszy niż w przypadku nałożenia stawek celnych ad valorem. W szczególności szacunki Komisji wykazały, że już z danych z okresu objętego dochodzeniem zebranych od użytkowników wynika, iż środki w postaci ceł specyficznych złagodziłyby wpływ na rentowność producentów papieru dekoracyjnego i białych farb drukarskich w okresie objętym dochodzeniem o 0,2–0,5 punktu procentowego, przy założeniu niezmienności wszystkich innych czynników.
- (539) Ponadto środki będą miały minimalny wpływ na użytkowników bardzo wyspecjalizowanych odmian TiO_2 , takich jak te przywożone przez AAKO, których cena jest o kilka rzędów wielkości wyższa niż powszechnie stosowane odmiany.
- (540) Jednocześnie poziom ceł umożliwi przemysłowi Unii zniwelowanie skutków dumpingu wyrządzającego szkodę w kontekście rosnącego popytu i cen oraz malejących kosztów surowców⁽⁶⁸⁾. Komisja stwierdziła zatem, że w świetle szczególnych okoliczności tej sprawy nałożenie środków w postaci ceł specyficznych zapewni właściwą równowagę między interesem użytkowników a potrzebą ochrony przemysłu Unii przed przywozem towarów po cenach dumpingowych.
- (541) W związku z powyższym stawki ostatecznego cła antydumpingowego, wyrażone w cenach CIF na granicy Unii przed ocleniem, jako stała kwota za kg, powinny być następujące:

Przedsiębiorstwo	Margines dumpingu (%)	Margines szkody (%)	Ostateczna stawka celna (%)	Ostateczne cło specyficzne (EUR/kg)
Grupa LB	32,3	53,4	32,3	0,74
Grupa Anhui Gold Star	11,4	53,0	11,4	0,25
Pozostałe przedsiębiorstwa współpracujące	28,4	53,3	28,4	0,64
Wszystkie pozostałe przedsiębiorstwa	32,3	53,4	32,3	0,74

- (542) Indywidualne stawki cła antydumpingowego dla poszczególnych przedsiębiorstw określone w niniejszym rozporządzeniu zostały ustanowione na podstawie ustaleń niniejszego dochodzenia. Odzwierciedlają one zatem sytuację ustaloną w toku dochodzenia, dotyczącą tych przedsiębiorstw. Te stawki celne mają zatem zastosowanie wyłącznie do przywozu produktu objętego dochodzeniem pochodzącego z państwa, których dotyczy postępowanie, oraz produkowanego przez wymienione podmioty prawne.
- (543) W swoich uwagach dotyczących ostatecznego ujawnienia grupa LB zasugerowała, że właściwsze byłoby ustalenie odrębnych ceł specyficznych dla TiO_2 produkowanego w procesie siarczanowym i dla TiO_2 produkowanego w procesie chlorkowym ze względu na tradycyjne różnice cenowe między nimi.

⁽⁶⁸⁾ Z danych Fastmarkets wynika, że od okresu objętego dochodzeniem cena ilmenitu, głównego surowca TiO_2 , spadła (dane dostępne po subskrypcji na stronie <https://www.fastmarkets.com/login/metals-and-mining/>), a dane z badań rynkowych również wskazują na spadek kosztów w najbliższej przyszłości w porównaniu z okresem objętym dochodzeniem.

- (544) Komisja przypominała w tym względzie, że – jak już omówiono w motywach 67–71 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych i potwierdzono w motywach 81–84 powyżej – Komisja odrzuciła wniosek o przeprowadzenie oddzielnych analiz szkody i związku przyczynowego w odniesieniu do produktów produkowanych w tych dwóch procesach produkcji. Byłoby to warunkiem wstępnym obliczenia indywidualnych cel antydumpingowych dla TiO_2 produkowanego w procesie siarczanowym i dla TiO_2 produkowanego w procesie chlorkowym.
- (545) Wobec braku nowych dowodów podważających ten wniosek Komisja odrzuciła wniosek grupy LB o ustanowienie odrębnych cel specyficznych dla TiO_2 produkowanego w procesie siarczanowym i dla TiO_2 produkowanego w procesie chlorkowym.
- (546) W swoich uwagach dotyczących ostatecznego ujawnienia skarżący – choć nie zakwestionował decyzji Komisji w sprawie proponowanej formy cel – zwrócił się o dodanie do ostatecznego rozporządzenia klauzuli umożliwiającej zmianę formy cła w przypadku, gdy stałe cło stanie się w dużej mierze nieskuteczne w przeciwdziałaniu dumpingowi, aby umożliwić natychmiastowy przegląd.
- (547) Komisja zauważyła w tym względzie, że taka klauzula byłaby zbędna. W przypadku gdy skarżący lub inna strona stwierdzi, że cła antydumpingowe stały się niewystarczające do przeciwdziałania dumpingowi (niezależnie od tego, czy byłyby one wyrażone jako cła *ad valorem* czy też jako cła specyficzne), mogą oni złożyć wniosek o dokonanie przeglądu okresowego, o ile spełnione są warunki określone w art. 11 ust. 3 rozporządzenia podstawowego.
- (548) Stawek tych nie można stosować w odniesieniu do przywozu produktu objętego postępowaniem produkowanego przez jakiekolwiek inne przedsiębiorstwo, które nie zostało konkretnie wymienione w części normatywnej niniejszego rozporządzenia, w tym podmioty powiązane z przedsiębiorstwami konkretnie wymienionymi, dlatego przywóz ten powinien podlegać stawce celnej mającej zastosowanie do „całego pozostałego przywozu pochodzącego z Chińskiej Republiki Ludowej”.
- (549) Przedsiębiorstwo może zwrócić się o zastosowanie indywidualnych stawek cła antydumpingowego w przypadku zmiany jego nazwy. Wniosek w tej sprawie należy kierować do Komisji⁽⁶⁹⁾. Wniosek musi zawierać wszystkie istotne informacje, które pozwolą wykazać, że zmiana nie wpływa na prawo przedsiębiorstwa do korzystania ze stawki celnej, która ma wobec niego zastosowanie. Jeśli zmiana nazwy przedsiębiorstwa nie wpływa na prawo do korzystania ze stawki należności celnej, która ma do niego zastosowanie, rozporządzenie dotyczące zmiany nazwy zostanie opublikowane w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.
- (550) Do zminimalizowania ryzyka obchodzenia cła w związku z różnicą w stawkach celnych potrzebne są środki szczególnie gwarantujące stosowanie indywidualnych cel antydumpingowych. Stosowanie indywidualnych cel antydumpingowych ma zastosowanie wyłącznie po przedstawieniu ważnej faktury handlowej organom celnym państwa członkowskiego. Faktura musi spełniać wymogi określone w art. 1 ust. 3 niniejszego rozporządzenia. Do czasu przedstawienia takiej faktury przywóz powinien zostać objęty cłem antydumpingowym mającym zastosowanie do „całego pozostałego przywozu pochodzącego z Chińskiej Republiki Ludowej”.
- (551) Mimo że przedstawienie tej faktury jest konieczne, aby organy celne państw członkowskich zastosowały indywidualne stawki cła antydumpingowego wobec przywozu, nie jest ona jedynym elementem brany pod uwagę przez organy celne. Organy celne państw członkowskich powinny bowiem przeprowadzić zwykłą kontrolę, nawet jeśli otrzymają fakturę spełniającą wszystkie wymogi określone w art. 1 ust. 3 niniejszego rozporządzenia, i podobnie jak we wszystkich innych przypadkach mogą one żądać dodatkowych dokumentów (dokumentów przewozowych itp.) do celów weryfikacji prawidłowości danych zawartych w oświadczeniu oraz zapewnienia zasadności późniejszego zastosowania stawki należności celnej zgodnie z prawem celnym.
- (552) Jeżeli wywóz dokonywany przez jedno z przedsiębiorstw korzystających z niższej indywidualnej stawki celnej wzrośnie w znacznym stopniu, w szczególności po wprowadzeniu przedmiotowych środków, tego rodzaju wzrost wielkości wywozu może zostać uznany za stanowiący sam w sobie zmianę struktury handlu ze względu na wprowadzenie środków w rozumieniu art. 13 ust. 1 rozporządzenia podstawowego. W takich okolicznościach można wszcząć dochodzenie w sprawie obejścia środków, o ile spełnione zostaną odpowiednie warunki. Podczas tego dochodzenia można między innymi zbadać potrzebę zniesienia indywidualnych stawek celnych i nałożenia ogólnokrajowego cła.

⁽⁶⁹⁾ European Commission, Directorate-General for Trade, Directorate G, Wetstraat 170 Rue de la Loi, 1040 Bruxelles/Brussel, Belgia.

- (553) W celu zapewnienia należytego egzekwowania cel antydumpingowych cło antydumpingowe dotyczące całego pozostałego przywozu pochodzącego z Chińskiej Republiki Ludowej należy stosować nie tylko w odniesieniu do niewspółpracujących producentów eksportujących w ramach tego dochodzenia, ale również do producentów, którzy nie prowadzili wywozu do Unii w trakcie okresu objętego dochodzeniem.
- (554) Producenci eksportujący, którzy nie dokonywali wywozu produktu objętego postępowaniem do Unii w okresie objętym dochodzeniem, powinni mieć możliwość złożenia wniosku do Komisji o objęcie ich stawką cła antydumpingowego ustaloną dla przedsiębiorstw współpracujących nieobjętych próbą. Komisja powinna przychylić się do tego wniosku, o ile spełnione zostały trzy warunki. Nowy producent eksportujący musiałby wykazać, że: (i) nie dokonywał wywozu produktu objętego postępowaniem do Unii w okresie objętym dochodzeniem; (ii) nie jest powiązany z producentem eksportującym, który dokonywał takiego wywozu; oraz (iii) dokonywał wywozu produktu objętego postępowaniem po okresie objętym dochodzeniem lub przyjął nieodwołalne zobowiązanie umowne do wywozu znacznej ilości tego produktu.
- (555) Po ostatecznym ujawnieniu skarżący zwrócił się do Komisji o dodanie klauzuli do ostatecznego rozporządzenia. Wnioskowana klauzula umożliwiłaby monitorowanie przywozu TiO_2 pochodzącego od Anhui Gold Star, co umożliwiłoby porównanie rocznej wielkości przywozu z tego przedsiębiorstwa do Unii z maksymalnymi mocami produkcyjnymi podanymi w odpowiedziach na pytania zawarte w kwestionariuszu. W tym względzie należy zauważyć, że na podstawie dodatkowego kodu TARIC przypisanego grupie Anhui Gold Star oraz w ramach działań monitorujących Komisja będzie mogła obserwować ilości wprowadzane do Unii przez tego eksportera i odpowiednio ocenić potrzebę podjęcia wszelkich dalszych działań.

8.3. Ostateczne pobranie cła tymczasowego

- (556) Przedsiębiorstwo Plastika Kritis argumentowało, że w tym przypadku nie należy pobierać cel tymczasowych. Twierdziło one, że z powodu ataków Huti, które zakłócają szlaki żeglugowe przez Morze Czerwone, wiele ładunków zamówionych w lutym lub marcu i wysłanych w kwietniu lub maju nie dotarło jeszcze do portu przeznaczenia.
- (557) Jednocześnie wielu użytkowników TiO_2 złożyło oferty i podpisało umowy ze swoimi klientami po stałych cenach i będzie musiało pokryć wszystkie straty związane z cłami antydumpingowymi. W związku z tym zdaniem przedsiębiorstwa nie należy pobierać cel od przesyłek TiO_2 , które zostały wysłane przed datą rejestracji.
- (558) Komisja zauważyła w tym względzie, że użytkownicy powinni byli być świadomi możliwości nałożenia cel antydumpingowych przynajmniej od momentu opublikowania zawiadomienia o wszczęciu.
- (559) Ze względu na ustaloną wysokość marginesów dumpingu oraz zważywszy na poziom szkody, jaką poniósł przemysł Unii, należy dokonać ostatecznego poboru kwot zabezpieczonych w formie tymczasowych cel antydumpingowych nałożonych rozporządzeniem w sprawie cel tymczasowych do wysokości ustalonych na mocy niniejszego rozporządzenia.
- (560) W swoich uwagach dotyczących ostatecznego ujawnienia przedsiębiorstwo Flint stwierdziło, że z brzmienia ostatecznego ujawnienia nie wynika jasno, czy wyłączenie ze względu na końcowe przeznaczenie będzie miało również zastosowanie do tymczasowych cel antydumpingowych nałożonych rozporządzeniem w sprawie cel tymczasowych. W następstwie wniosków zawartych w motywach 459–527 powyżej Komisja potwierdziła, że ditlenek tytanu przywożony w celu produkcji białych farb drukarskich powinien zostać zwolniony z cel tymczasowych, o ile spełnione są warunki skorzystania z procedury końcowego przeznaczenia.
- (561) W swoich uwagach dotyczących ostatecznego ujawnienia Plastika Kritis zwróciło się o niepobieranie cła od TiO_2 wysłanego z Chin przed datą rejestracji w czerwcu 2024 r., której datę wysyłki można było udowodnić za pomocą odpowiedniego konosamentu. Plastika Kritis twierdziło, że pobieranie cel począwszy od dnia 12 lipca 2024 r. powoduje znaczne straty dla użytkowników TiO_2 , którzy zamówili TiO_2 przed datą rejestracji, twierdząc, że w tym momencie „nikt nie mógł sobie wyobrazić, że to nieracjonalne cło zostanie wprowadzone”.

- (562) Komisja wskazała w tym względzie, że rozporządzenie podstawowe nie przewiduje możliwości oparcia poboru cel na dacie wysyłki produktu objętego postępowaniem z państwa objętego dochodzeniem. Ponadto w dniu 13 listopada 2023 r. opublikowano zawiadomienie o wszczęciu postępowania w tej sprawie, wraz z określonymi w nim terminami. Od tego momentu użytkownicy mogli przynajmniej być świadomi możliwości przyjęcia cel tymczasowych. Dlatego też Komisja odrzuciła ten wniosek.

8.4. Pobór z mocą wsteczną

- (563) Jak wspomniano w sekcji 1.2 powyżej, Komisja objęła przywóz produktu objętego dochodzeniem obowiązkiem rejestracji.
- (564) Jak określono w motywie 456 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych, na ówczesnym etapie dochodzenia Komisja nie mogła podjąć decyzji w sprawie ewentualnego zastosowania środków antydumpingowych z mocą wsteczną. W związku z tym Komisja musi podjąć decyzję, zgodnie z art. 10 ust. 4 rozporządzenia podstawowego, czy od przywozu w okresie rejestracji należy pobrać z mocą wsteczną ostateczne środki antydumpingowe.
- (565) Po złożeniu wniosku o rejestrację przez skarżącego pięciu użytkowników i ASEFAPI przedłożyło szereg pism, w których się jej sprzeciwiają. Kilku mniejszych producentów farb zarejestrowało się po rejestracji jako zainteresowane strony, a pięciu z nich zgłosiło uwagi, w których sprzeciwiają się rejestracji przywozu. Wszystkie zainteresowane strony, które przedstawiły uwagi po opublikowaniu rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych, sprzeciwily się pobraniu cel z mocą wsteczną. Skarżący twierdził, że powinny one zostać pobrane.
- (566) Na ostatecznym etapie dochodzenia przeprowadzono ocenę danych zgromadzonych w kontekście rejestracji. Komisja zbadała, czy kryteria zawarte w art. 10 ust. 4 rozporządzenia podstawowego zostały spełnione w odniesieniu do poboru cel ostatecznych z mocą wsteczną.
- (567) Kryteria dotyczące możliwości poboru cel w okresie rejestracji określono w art. 10 ust. 4 rozporządzenia podstawowego.
- (568) Warunek określony w art. 10 ust. 4 lit. a) rozporządzenia podstawowego jest spełniony, ponieważ przywóz został zarejestrowany zgodnie z art. 14 ust. 5 rozporządzenia podstawowego.
- (569) Zgodnie z art. 10 ust. 4 lit. b) rozporządzenia podstawowego importerzy mieli możliwość przedstawienia uwag po opublikowaniu rozporządzenia w sprawie rejestracji oraz rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych.
- (570) Szereg zainteresowanych stron wyraziło sprzeciw wobec rejestracji.
- (571) Strony te twierdziły, że skoro unijna produkcja TiO_2 jest niewystarczająca do zaspokojenia popytu w Unii, użytkownicy nie mają innej możliwości niż dokonywanie przywozu.
- (572) Komisja podkreśliła w tym względzie, że sam fakt przywozu produktów nie stanowi kryterium, na którym opierała się decyzja o rejestracji przywozu. Zamiast tego Komisja oceniła, czy nastąpił dalszy znaczny wzrost przywozu, który prawdopodobnie osłabiłby skutki naprawcze cła. Komisja oceniła zmiany wielkości przywozu w motywie 575 poniżej.
- (573) Zgodnie z art. 10 ust. 4 lit. c) rozporządzenia podstawowego, musi zachodzić sytuacja, w której dany produkt „w przeszłości stanowił przedmiot dumpingu w dłuższym okresie lub importer był świadomy albo powinien być świadomy dumpingu w zakresie jego rozmiarów i szkody, domniemanej bądź stwierdzonej”. W przedmiotowej sprawie Komisja uważa, że importerzy byli świadomi lub powinni być świadomi dumpingu, jeżeli chodzi o jego rozmiary i szkodę domniemaną bądź stwierdzoną od daty wszczęcia postępowania z powodów wyjaśnionych w motywach 8–11 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych.
- (574) Ponadto zgodnie z art. 10 ust. 4 lit. d) rozporządzenia podstawowego musi zachodzić sytuacja, w której „poza rozmiarem przywozu, który spowodował szkodę, w okresie objętym postępowaniem przywóz nadal znacznie rośnie”, co przy uwzględnieniu momentu, w którym ma on miejsce, jego wielkości i innych okoliczności może znacznie osłabić skutki naprawcze cel ostatecznych.

- (575) Komisja przeanalizowała średnie miesięczne wielkości i ceny przywozu w całym okresie objętym dochodzeniem i porównała je ze średnimi miesięcznymi wielkościami i cenami przywozu po wszczęciu postępowania (od grudnia 2023 r. do lipca 2024 r.). W okresie po wszczęciu postępowania dokonano rozróżnienia między okresem do czasu wprowadzenia środków tymczasowych, z jednej strony, a okresem do dnia wejścia w życie rejestracji, z drugiej strony.

Tabela 1

Porównanie z całym OD	Wielkość (kg)	Średnia miesięczna	Średnia cena (EUR/kg)	Zmiana wielkości w stosunku do OD	Zmiana średniej ceny jednostkowej w stosunku do OD
OD	209 375 100	17 447 925	2,24	-	-
Okres B1 ⁽¹⁾ : grudzień 2023 r. – lipiec 2024 r.	180 743 000	22 592 875	2,18	29,5%	– 2,54%
Okres B2: grudzień 2023 r. – czerwiec 2024 r.	161 975 300	23 139 329	2,17	32,6%	– 2,83%

Źródło: Eurostat

⁽¹⁾ Komisja przyjęła, że okres B1 rozpoczyna się na początku miesiąca następującego po wszczęciu postępowania, a kończy pod koniec miesiąca, w którym opublikowano rozporządzenie w sprawie ceł tymczasowych. Następnie Komisja przeanalizowała również okres B2, rozpoczynający się na początku miesiąca następującego po wszczęciu postępowania i kończący się w miesiącu poprzedzającym wejście w życie środków tymczasowych.

- (576) Porównując dowolny z tych okresów (B1 lub B2) z całym okresem objętym dochodzeniem, można stwierdzić, że średnia wielkość przywozu z Chin wzrosła o około 30 %, podczas gdy ceny spadły o około – 2,7 %.
- (577) Ponieważ jednak popyt na TiO₂ wykazuje silne oznaki sezonowości (popyt ten jest najwyższy latem, a najniższy zimą), Komisja uznała, że sytuację na rynku lepiej odzwierciedla porównanie okresów B1 i B2 z analogicznymi okresami w okresie objętym dochodzeniem. Porównanie to przedstawiono w poniższej tabeli.

Tabela 2

Porównanie analogicznych okresów	Wielkość (kg)	Średnia miesięczna	Średnia cena (EUR/kg)	Zmiana wielkości w stosunku do OD	Zmiana średniej ceny jednostkowej w stosunku do OD
Okres analogiczny do B1 w OD (grudzień 2022 r. – lipiec 2023 r.)	154 839 500	19 354 938	2,22		
Okres B1 (grudzień 2023 r. – lipiec 2024 r.)	180 743 000	22 592 875	2,18	17%	– 1,9%
Okres analogiczny do B2 w OD (grudzień 2022 r. – czerwiec 2023 r.)	129 414 500	18 487 786	2,25		
Okres B2 (grudzień 2023 r. – czerwiec 2024 r.)	161 975 300	23 139 329	2,17	25%	– 3,2%

Źródło: Eurostat

- (578) Powyższe porównanie pokazuje, że średni miesięczny przywóz z Chin wzrósł po wszczęciu postępowania, tj. o 17 % do czasu wprowadzenia środków tymczasowych i, co ważniejsze, o 25 % w okresie od początku miesiąca następującego po opublikowaniu zawiadomienia o wszczęciu dochodzenia do końca miesiąca poprzedzającego wprowadzenie środków tymczasowych.
- (579) Z szacunków przedstawionych przez przemysł Unii wynika jednak, że konsumpcja w Unii wzrosła o podobną wartość, tj. o około 25 %. W związku z tym wzrost przywozu był zgodny z tendencją w zakresie konsumpcji. Potwierdza to również fakt, że wielu producentów unijnych zgłosiło wzrost wielkości sprzedaży w okresie po okresie objętym dochodzeniem.
- (580) Szereg stron twierdziło również, że nie można uznać, iż po wszczęciu postępowania nastąpił gwałtowny wzrost przywozu, ale że wszelki odnotowany wzrost wpisuje się w poprzednie tendencje, tj. jest zgodny z oczekiwaną poprawą popytu po osiągnięciu dna cyklu.
- (581) Na podstawie powyższej analizy Komisja stwierdziła, że nie ma wystarczających dowodów na to, że w okresie po okresie objętym dochodzeniem wzrost przywozu był wyższy niż wzrost popytu. Komisja nie znalazła dowodów na gromadzenie zapasów przez importerów, ani takich dowodów jej nie przedstawiono. Komisja zauważyła ponadto, że jak pokazano w tabeli 2 powyżej, w okresie po OD średnia cena importowa spadła, niezależnie od rodzaju badanych okresów, a nawet przy uwzględnieniu sezonowości. Spadek ten odpowiadał jednak spadkowi kosztów produkcji oszacowanemu przez przemysł Unii dla okresu po OD. W świetle powyższego Komisja nie mogła stwierdzić, że wzrost przywozu może znacznie osłabić skutki ostatecznego cła antydumpingowego, które ma zostać wprowadzone, jak określono w art. 10 ust. 4 lit. d) rozporządzenia podstawowego.
- (582) W związku z tym Komisja stwierdziła, że warunki poboru z mocą wsteczną nie zostały spełnione.

9. PRZEPIS KOŃCOWY

- (583) Zgodnie z art. 109 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) 2024/2509 ⁽⁷⁰⁾, gdy kwotę należy zwrócić w następstwie wyroku Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej lub w wyniku ugody, stopą oprocentowania jest stopa stosowana przez Europejski Bank Centralny w odniesieniu do jego podstawowych operacji refinansujących, opublikowana w serii C *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej*, obowiązująca pierwszego kalendarzowego dnia każdego miesiąca. Stopa oprocentowania nie może być ujemna. Odsetki nalicza się począwszy od daty płatności kwoty podlegającej zwrotowi do dnia, w którym zwrot staje się wymagalny.
- (584) Komitet ustanowiony na mocy art. 15 ust. 1 rozporządzenia podstawowego nie przekazał opinii,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

1. Nakłada się ostateczne cło antydumpingowe na przywóz ditlenku tytanu o wzorze chemicznym TiO_2 , we wszystkich postaciach, jako tlenki tytanu lub w pigmentach i preparatach na bazie ditlenku tytanu, zawierających co najmniej 80 % masy ditlenku tytanu w przeliczeniu na suchą masę, o wszelkich rozmiarach cząstek, sklasyfikowanego pod numerem CAS (Chemical Abstracts Service Registry Number, CAS RN) 12065-65-5 i 13463-67-7, obecnie objętego kodami CN ex 2823 00 00 i ex 3206 11 00 (kody TARIC 2823 00 00 10, 2823 00 00 30, 3206 11 00 10 i 3206 11 00 30) i pochodzącego z Chińskiej Republiki Ludowej.

⁽⁷⁰⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) 2024/2509 z dnia 23 września 2024 r. w sprawie zasad finansowych mających zastosowanie do budżetu ogólnego Unii (Dz.U. L, 2024/2509, 26.9.2024, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2024/2509/oj>).

2. Stała kwota ostatecznego cła antydumpingowego mająca zastosowanie do ceny netto na granicy Unii, przed ocleniem, dla produktów opisanych w ust. 1 i wytwarzanych przez wymienione poniżej przedsiębiorstwa, jest następująca:

Przedsiębiorstwo	Stała kwota cła (EUR za kg)	Dodatkowy kod TARIC
Grupa LB: — LB GROUP CO., LTD. — HENAN BILLIONS ADVANCED MATERIAL CO., LTD. — LB LUFENG TITANIUM INDUSTRY CO., LTD. — LB SICHUAN TITANIUM INDUSTRY CO., LTD. — LB XIANGYANG TITANIUM INDUSTRY CO., LTD.	0,74	89CB
Grupa Anhui Gold Star: — Anhui Gold Star Titanium Dioxide (Group) Co., Ltd. — ANHUI GOLD STAR TITANIUM DIOXIDE TRADING COMPANY LIMITED	0,25	89CC
Pozostałe przedsiębiorstwa współpracujące wymienione w załączniku	0,64	Zob. załącznik.
Cały pozostały przywóz pochodzący z Chińskiej Republiki Ludowej	0,74	8999

3. Stosowanie indywidualnych stawek celnych ustalonych dla przedsiębiorstw wymienionych w ust. 2 uwarunkowane jest przedstawieniem organom celnym państw członkowskich ważnej faktury handlowej, która musi zawierać oświadczenie następującej treści, opatrzone datą i podpisem pracownika podmiotu wystawiającego fakturę, ze wskazaniem imienia i nazwiska oraz stanowiska: „Ja, niżej podpisany, poświadczam, że [ilość w stosowanych przez nas jednostkach] [produktu objętego postępowaniem] sprzedana na wywóz do Unii Europejskiej objęta niniejszą fakturą została wytworzona przez [nazwa i adres przedsiębiorstwa] [dodatkowy kod TARIC] w [państwo, którego dotyczy postępowanie]. Oświadczam, że informacje zawarte w niniejszej fakturze są pełne i zgodne z prawdą”. Do czasu przedstawienia takiej faktury obowiązuje cło mające zastosowanie do całego pozostałego przywozu pochodzącego z Chińskiej Republiki Ludowej.

4. W przypadku gdy towary zostały uszkodzone przed wprowadzeniem do swobodnego obrotu, w związku z czym cena faktycznie zapłacona lub należna jest ustalana w drodze proporcjonalnego podziału w celu określenia wartości celnej na podstawie art. 131 ust. 2 rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2015/2447⁽¹⁾, wysokość cła antydumpingowego obliczoną na podstawie określonych powyżej stawek pomniejsza się o odsetek, który odpowiada proporcjonalnemu podziałowi ceny faktycznie zapłaconej lub należnej.

5. O ile nie określono inaczej, zastosowanie mają obowiązujące przepisy dotyczące należności celnych.

Artykuł 2

Produkt opisany w art. 1 ust. 1 jest zwolniony z ostatecznego cła antydumpingowego, jeżeli jest przywożony do zastosowania w produkcji białych farb drukarskich.

⁽¹⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2015/2447 z dnia 24 listopada 2015 r. ustanawiające szczegółowe zasady wykonania niektórych przepisów rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 952/2013 ustanawiającego unijny kodeks celny (Dz.U. L 343 z 29.12.2015, s. 558).

Wyłączenie to podlega warunkom określonym w unijnych przepisach celnych dotyczących procedury końcowego przeznaczenia, w szczególności w art. 254 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 952/2013 ⁽⁷²⁾ (unijny kodeks celny).

Artykuł 3

1. Kwoty zabezpieczone w postaci tymczasowego cła antydumpingowego na podstawie rozporządzenia wykonawczego (UE) 2024/1923 zostają ostatecznie pobrane. Zabezpieczone kwoty przekraczające ostateczne stawki cła antydumpingowego zostają zwolnione.
2. Wyłączenie na podstawie art. 2 ma również zastosowanie do tymczasowego cła antydumpingowego na podstawie rozporządzenia wykonawczego (UE) 2024/1923.

Artykuł 4

Art. 1 ust. 2 można zmienić w celu dodania nowych producentów eksportujących z Chińskiej Republiki Ludowej i objęcia ich odpowiednią średnią ważoną stawek cła antydumpingowego dla przedsiębiorstw współpracujących nieobjętych próbą. Nowy producent eksportujący przedstawia dowody potwierdzające, że:

- a) nie dokonał wywozu towarów opisanych w art. 1 ust. 1 w okresie objętym dochodzeniem (od 1 października 2022 r. do 30 września 2023 r.);
- b) nie jest powiązany z żadnym eksporterem ani producentem podlegającym środkom wprowadzonym na mocy niniejszego rozporządzenia, który mógł współpracować w pierwotnym dochodzeniu; oraz
- c) faktycznie dokonywał wywozu produktu objętego postępowaniem albo przyjął nieodwołalne zobowiązanie umowne do wywozu znacznych ilości tego produktu do Unii po okresie objętym dochodzeniem.

Artykuł 5

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 17 grudnia 2024 r.

W imieniu Komisji
Przewodnicząca
Ursula VON DER LEYEN

⁽⁷²⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 952/2013 z dnia 9 października 2013 r. ustanawiające unijny kodeks celny (Dz.U. L 269 z 10.10.2013, s. 1).

ZAŁĄCZNIK

Współpracujący producenci eksportujący z Chińskiej Republiki Ludowej nieobjęci próbą

Państwo	Nazwa	Dodatkowy kod TARIC
Chińska Republika Ludowa	ANHUI ANNADA TITANIUM INDUSTRY CO., LTD.	89CO
Chińska Republika Ludowa	CITIC Titanium Industry Co., Ltd	89CP
Chińska Republika Ludowa	Chongqing Titanium Industry Co., Ltd. of Pangang Group	89CQ
Chińska Republika Ludowa	Guangxi Bluestar Dahua Chemical Co., Ltd	89CR
Chińska Republika Ludowa	GUANGXI JINMAO TITANIUM CO., LTD	89CS
Chińska Republika Ludowa	GUANGDONG HUIYUN TITANIUM INDUSTRY CORPORATION LIMITED	89CT
Chińska Republika Ludowa	Guangxi Guangfeng Titanium Co., Ltd.	89CU
Chińska Republika Ludowa	Hebei Milson Titanium Dioxide Co., Ltd	89CV
Chińska Republika Ludowa	Jinan Yuxing Chemical Co., Ltd	89CW
Chińska Republika Ludowa	KUNMING DONGHAO TITANIUM CO., LTD.	89CX
Chińska Republika Ludowa	Nanjing Titanium Dioxide Chemical Co., Ltd.	89CY
Chińska Republika Ludowa	NINGBO XINFU TITANIUM DIOXIDE CO., LTD	89CZ
Chińska Republika Ludowa	PANZHIHUA DARUI TECHNOLOGY CO., LTD.	89DA
Chińska Republika Ludowa	PANZHIHUA DONGFANG TITANIUM INDUSTRY CO., LTD.	89DB
Chińska Republika Ludowa	PANZHIHUA KAIHAO TECHNOLOGY CO., LTD.	89DC
Chińska Republika Ludowa	Pangang Group Titanium Industry Co., Ltd	89DD
Chińska Republika Ludowa	SHANDONG XIANGHAI TITANIUM CO., LTD.	89DE
Chińska Republika Ludowa	SHANDONG DAWN TITANIUM INDUSTRY CO., LTD.	89DF
Chińska Republika Ludowa	SHANDONG DOGUIDE GROUP CO., LTD.	89DG
Chińska Republika Ludowa	SHANDONG JINHAI TITANIUM RESOURCES TECHNOLOGY CO., LTD.	89DH
Chińska Republika Ludowa	Xuzhou Titanium Dioxide Chemical Co., Ltd.	89DI
Chińska Republika Ludowa	Yibin Tianyuan Haifeng Hetai Co., Ltd	89DJ
Chińska Republika Ludowa	YUNNAN DAHUTONG TITANIUM INDUSTRY CO., LTD	89DK